איגוד הרדיולוגים מבקש אישור להסדר כובל חוקי

מאת אודי נחשון, כתבנו הכלכלי בתל־אביב

המועצה להגבלים עיסקיים תדון היום בבקשת איגוד הרדיולוגים לאשר לו הסדר כובל (קרטל) חוקי.

המכונים הרדיולוגיים, הנותנים שירותים לבתי־חולים ולקופות־החולים, קבעו במשך שנים תעריף אחיד, בלתי חוקי. בעקבות קיום הקרטל הוגשה תלונה לממונה על ההגבלים העסקיים במשרד התעשייה והמסחר.

בחקירת הממונה עלו חשדות לעבירה על חוק ההגבלים העסקיים ובמאי 86' נרשם איגוד הרדיולוגים כ„הסדר כובל" והוא אולץ להגיש בקשה לקבלת היתר לקרטל חוקי.

בעקבות גילוי הקרטל הורדו תעריפי המכונים הרדיולוגיים בלמעלה מ־20 אחוז ואם יאושר קרטל חוקי, יהיו התעריפים בפיקוח ממשלתי.

תחקיר של „במחנה" מגלה: מוצרי השקם יקרים יותר

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

כתבת תחקיר שערך בטאון צה"ל „במחנה" מעמידה בסימן שאלה את הכדאיות שבמבצעים ובמתן האשראי שנותנת הנהלת השקם למשרתים במערכת הבטחון ולבני משפחותיהם. העתון ערך השוואות בין חנויות השקם לרשתות שווק אחרות המשרתות קהל עובדים בסקטור מסוים (כור, רפאל, קאופ' דן) ומצא כי חלק מהמוצרים בשקם יקר יותר. כמו כן מסתבר בכתבה כי הריבית במסגרת „מועדון השקם" היתה בין היקרות מהאלטרנטיבות הדומות לה מבחינת תנאי תשלום וגובה ההוצאה.

במערכת „במחנה" אומרים, כי כתבת התחקיר נערכה לאחר מאות מכתבים של אנשי קבע ובני משפחותיהם שהגיעו למערכת ולאגף כח האדם בצה"ל על המחירים ברשת שקם, שאמורה לספק למשרתי הקבע מוצרים במחיר מוזל יותר.

בגליון „במחנה" מתפרסם מאמר של אלוף משנה משה גורדון וכו הוא אומר: „חורה לי שהמערכת שיעודה הוגדר בעבר באופן ברור, קמה על יוצריה וראשיה מזלזלים באינטליגנציה שלי ושל עשרות אלפי עמיתי בצבא, במשטרה ובזרועות הבטחון. מאגף כח האדם (בצה"ל) אני מצפה לנתק מגע מהשק"ם ולפעול להקמת רשת שווק לשירות מְגִיני העם" אומר אל"מ גורדון.

מזג אוויר

גשם מקומי עשוי לרדת בצפון הארץ ובמרכזו ויתחזק מחר לקראת הערב.

טמפרטורות המינימום והמקסימום הצפויות: ירושלים 4 —10, רמת־הגולן 5—10, נהריה 9—17, צפת 4—9, חיפה 10—16, טבריה 8—17, נצרת 7—13, עפולה 6—17, שומרון 7—13, תל־אביב 9־18, נתב"ג 7־18, יריחו 7־18, עזה 9־17, באר־שבע 5־16, אילת 11 — 21. (עתיים)

מסקנות דו"ח בן־שחר: לפטר 20 אחוז מעובדי „מילואות"

קובע כי הושקעו כספים ללא בדיקת כדאיות כלכלית וממליץ להקפיא השקעות ולחלק התשלובת לשלושה מגזורים עצמאיים

מאת עמירם כהן, כתב „על המשמר"

הקפאת השקעות והוצאות וייעול כללי במערכת בשילוב פיטורים של 20 אחוז מכלל עובדי תשלובת „מילואות", שכירים וקיבוצניקים — הן חלק מהמסקנות שהגיש פרופ' בן־שחר להנהלת התשלובת.

בן־שחר הגיש להנהלה דו"ח חלקי שבו הוא מרגיש כי מצבה של התשלובת הורע מאוד משנת 85' כתוצאה מתמורות בכלכלה הישראלית, ירידת מכירות והמסחר. „חוסר הגמישות של המערכת להסתגל לשינויים המהירים במשק ולתנאי השוק הביאו את המיפעלים העסקיים לידי מצב כספי קשה", כותב בן־שחר, שהתבקש ע"י הנהלת התשלובת לבדוק את מצבה הכלכלי והכספי לאחר שהתפטר מנכ"ל „מילואות" מתפקידו. בין המפעלים העסקיים שמצבם הורע מונה בן־שחר את „מילוון", „מילוד", „מילובר", ו„מילומור", ו„מילוטל". מפעלים אלו נכנסו לקשיים כלכליים וכספיים הן כתוצאה מירידת הכנסות והן כתוצאה מהגדלת ההוצאות. במקביל, קובע בן־שחר, הושקעו כספים לא מעטים ללא בדיקת הכדאיות הכלכלית וללא בדיקות מספיקות, כשקושי נוסף הוא תביעתם של הבנקים לתוכנית הבראה לתשלובת כתנאי להמשך הקצאת כספים.

„השנה השלפת הסתיימה עם תוצאות עיסקיות טובות אבל בסך הכל מצבה הפיננסי של התשלובת ממשיך להיות קשה ביותר ואין לה אפשרות נשימה לאורך־זמן," נאמר בדו"ח.

המלצתו העיקרית של בן־שחר מדברת על חלוקת התישלובת לשלושה מגזורים: למישקי המיפרץ (אירגוני הקניות), מפעלי השירות ולמפעלים העיסקיים. בן־שחר ממליץ לתת עצמאות אירגונית ועיסקית לכל מיגזר. בראש כל אחד מהם ימונה מנהל ניפרד ואם לא ימצא מנהל מתאים מבין חברי הקיבוצים, יש למנות מנהל מקצועי. הוא תובע למנות רק מנהל שכישוריו העיסקיים מוכרים וידועים.

עוד ממליץ הדו"ח על מינוי יו"ר פעיל שיתאם בין שלושת המגזורים; הפיכת כל מפעל ליחידה עצמאית מבחינה עיסקית, כלכלית ומשפטית; הכרות תוכנית צבע החזרת תקציב 88' לעיון מחודש להנהלה פיטורים של 20 אחוז מכלל העובדים בתשלובת „מילואות", 15 מפעלים וכאלף עובדים, מתוכם 780 שכירים וכ־280 חברי קיבוצים.

הדו"ח הסופי של פרופ' בן־שחר ימסר להנהלה בעוד כארבעה חודשים, אך את התוכנית עליה המליץ, יש להתחיל לדרוש כבר בחודש הבא.

„דוכן כהנא", לבנים וצעצועים בשוק הססגוני של הילולת הבאבא סאלי

מאת שלי יחימוביץ, כתבת „על המשמר"

חולצות, לבנים, צעיפים, צעצועים, סוודרים ובלונים נמכרו אתמול בהילולה השנתית לזכר הבאבא סאלי בנתיבות, לצד ספרי תהילים, תמונות וקמעות הבאבא סאלי, חנוכיות וספרי קודש.

הבטחות המארגנים כי הפעם יהיו רק 130 דוכנים שיעסקו רק במכירות מזון ותשמישי קדושה לא נתקיימו, ושוב הפכה ההילולה לשוק ססגוני.

באחד הדוכנים הרשמיים של המועצה הוצב דוכן החותמת של כהנא. לדברי סגן ראש המועצה, יחיאל זוהר, הגיש מפעיל הדוכן בקשה לדוכן רגיל והפך אותו במירמה לדוכן החותמת.

המארגנים ציפו ל־300 אלף חוגגים, אבל ברחבת ההילולה היו לא יותר מ־50 אלף איש, פחות מבשנים קודמות. שני מסכי הווידאו הענקיים שהוצבו נותרו מיותמים לאחר שהבימה הספיקה לקהל המצומצם יחסית.

500 שוטרים איבטחו את האירוע ולעיר הותרה רק כניסתם של אלף כלי־רכב „מיוחסים" שנשאו תגים. שאר החוגגים נצטוו להחנות את רכבם בפתח העיירה, ואפילו תושבי נתיבות נאלצו להתחנן כדי שיתירו להם להיכנס עם רכבם למקום מגוריהם.

בתהלוכה חגיגית נישאו שלושה ספרי תורה מבית הרב ברוך אבו־חצירא עד רחבת הקבר.

כל צעד עם הספר נמכר בהרבה כסף ובסוף התהלוכה הקצרה נאספו 300 אלף דולר, רק חלק קטן מהסכומים שזרמו אתמול בהילולה.

„אני חסידה מושבעת של בית האדמו"ר ובאתי לקבל ברכה ממנו. אני יודעת עליו ניסים ונפלאות", סיפרה קולט מישעלי מטבריה. „אני אבקש, בעזרת השם, בריאות, פרנסה טובה, ושהחיילים יחזרו בשלום. היתה לי כבר בקשה שהתגשמה אחרי ברכת הרב. סבלתי משיתוק חלקי, הרופאים אמרו שצריך תהליך ארוך של טיפולים, וברוך השם, נרפאתי תוך יומיים ממנו".

לרוב חוגגי ההילולה היו אתמול סיפורים דומים על אודות ניסים שעשו להם הבאבא סאלי ובנו ברוך אבו־חצירא.

בהילולה השתתפו הרב הראשי לישראל, הרב עובדיה יוסף, ראש הממשלה, יצחק שמיר, השרים לוי, קצב והמר ואלוף פיקוד הדרום, יצחק מרדכי.

ראש הממשלה שמיר הפליג בשבחים ובתארים לעדה המרוקנית בארץ. הוא אמר, כי עדה זו תרמה רבות ליצירתו התרבותית של עם ישראל וכי „באהבת ישראל שבה, באהבת המולדת הטבעית, הגזעית, הסלעית, היא יוצקה יחד עם כל השבטים והעדות בישראל אחדות ישראלית, אחדות לאומית, החזקה כפלדה, אשר שום כוח בעולם לא יצליח אי־פעם לערער ולשבור אותה.

עובדי המעבדות מאיימים בנטישת מקומות העבודה

נמשכת השביתה החלקית בבתי־החולים ● נמצא פתרון לתקציב ביה"ח רמב"ם

מאת יוסף שמי, כתב „על המשמר"

עובדי המעבדות חזרו אתמול לעבודה בתום שביתה בת 48 שעות וביום ראשון תתכנס מזכירות הסתדרות הביוכימאים כדי להחליט על המשך המאבק.

יו"ר הסתדרות הביוכימאים, אשר גולדשלגר, מסר לכתבנו, כי יוצע להשבית את בתי־החולים בהם רופאי המדינה והמרדימים אינם שובתים ובכך להגביר את השיבושים במערכת. כן יוצע לנטוש את מקומות העבודה ולשתק את המערכת כליל.

הביוכימאים שוקלים החרפת מאבקם בעקבות דחיית תביעותיהם על־ידי ועדת המעקב בה שותפים האוצר וההסתדרות.

השביתה בבתי־החולים

רופאי בתי־החולים הממשלתיים ישביתו ביום ראשון את מרפאות החוץ בבתי־החולים תל השומר, איכילוב, רוקח ובית־חולים ליולדות הקריה בתל־אביב. כמו־כן ייסגרו מרפאות החוץ בבתי־החולים הפסיכיאטריים בבת־ים ובבאר־שבע.

הרופאים המרדימים ישביתו ביום ראשון הקרוב את חדרי הניתוח בבתי־החולים אסף הרופא ובית־חולים השרון בפתח־תקווה. ביום שני ישביתו את בית החולים וולפסון בחולון ויוספטל באילת.

ביום ראשון בערב מתכנסים הרופאים המרדימים לכנס חירום ובו יחליטו, ככל הנראה, להחריף את השביתה ולהרחיב את ההשבתות במספר גדול יותר של חדרי ניתוח.

לכתבנו נודע, כי נעשים מאמצים לחדש את דיוני ועדת פרדה בתביעות עובדי המינהלה והמשק של בתי־החולים הממשלתיים כדי למנוע את השיבושים בהם איימו.

פתרון לתקציב רמב"ם

הנהלת משרד הבריאות אישרה פתרונות שיאפשרו המשך תפקודו של המרכז הרפואי רמב"ם בחיפה עד סוף שנת התקציב.

הפתרון מורכב משלושה מקורות: 1) תוספת תקציבית 2) מתוך קפדנית של סידורי קדימויות בבתי־החולים 3) סיוע מסויים מקרנות ואגודות שוחרי בית־החולים.

הנהלת משרד־הבריאות קיימה אתמול ישיבת עבודה עם מנהלי בתי־חולים נוספים, כמו וולפסון והדסה, במטרה להגיע עימם לסידורי תקציבי שיאפשר המשך הפעלתם עד סוף שנת התקציב הנוכחית.

במקביל נמשכים הדיונים עם ראשי אגף התקציבים באוצר במטרה לסכם את סך התקציב לשנה זו.

קרטל הלבידים דוחה האשמות: אין מחסור מכוון והמחירים סבירים

מאת אודי נחשון, כתבנו הכלכלי בתל־אביב

בישראל אין כל מחסור מכוון בלבידי עץ והמחירים בארץ גבוהים ממחירי השוק העולמי ב־3 אחוזים בלבד — אמרו אתמול ראשי ארבעת מפעלי הלבידים המאוגדים בקרטל „לוחות ישראליים", במסיבת עתונאים בתל־אביב.

ראשי ענף הלבידים יצאו במיתקפת נגד בעקבות כתבת „מבט שני" בטלוויזיה שהציגה את בעיות הקרטליזציה בענף. לדעתם, הגורמים שתוקפים את הקרטל — סיטונאים, סוחרים ויבואנים — רוצים להגדיל את פער התיווך שלהם באמצעות ביטול הקרטל.

זאב פרנקל, מנכ"ל „תעל", אמר כי מטרת הקרטל היא לאפשר למפעלים לייצא. „זה שאנחנו לא מתחרים אחד בשני, מאפשר לנו להתפנות לייצוא ולעמוד בהזמנות", אמר פרנקל. יצוא הענף הגיע בשנה שעברה לכ־11 מיליון דולר. לדבריו, קיום הקרטל אף מכתיב עמלת שיווק נמוכה ביותר ופער התיווך מגיע ל־3 אחוזים בלבד.

גורמים כלכליים בכירים אמרו בתגובה ל„על המשמר", כי בהוזה טענתם של ראשי הענף בדבר יתרונות הקרטל ליעילות הענף ולהגברת הייצוא של הלבידים. אולם יש ספק רב אם נחוץ להפעיל אותו גם על השוק המקומי. לדבריהם, ניתן לשקול הפרדה בין השוק המקומי והייצוא במסגרת הלבידים.

בקשה לחידוש היתר הקרטל החוקי בענף הלבידים הוגשה לפני כשנתיים למועצה להגבלים עסקיים והדיון בבקשה עדיין לא הסתיים. ההיתר הזמני לקרטל זה תוארך עד תום הדיון במועצה.

מזכירות הקיבוץ הארצי קוראת לחבריה להצטרף!

שמשא העתיד על כתפיך

לא תוכל להחשות עוד כשממשלה אטומת מצפון ומוח אוטמת כל סדק אור הנפרץ אל השלום.

הם

הולכים בדרך השליטה על עם אחר, וחורצים לאסון את גורלנו וגורל ילדינו.

את, אתה ואנחנו

נאבק לפרוץ דרך לפשרה ולשלום למען עתיד אחר!

אתם, היודעים כי המתרחש בשטחים הוא אות לבאות — אינכם יכולים להחריש עוד שתיקה סוללת את דרכם, שאינה דרכנו.

חובתך לבוא איתנו! במוצ"ש 23.1.88 תל־אביב

מצעד בשעה 18.00 שיצא מרחבת מוזיאון תל־אביב לעבר ככר מלכי ישראל

עצרת בשעה 19.00 בככר מלכי ישראל

הסעות:

ירושלים בשעה 16.30 — מרכז מסחרי קרית יובל, ככר דניה, בניין גולדשמידט (מעונות רזניק). מרכז מסחרי רמות־אשכול, תיאטרון ירושלים, בנייני האומה. בשעה 18.15 — בנייני האומה (לשומרי שבת).

ערד בשעה 15.00 — אגד **באר שבע** בשעה 15.45 — מרכז מסחרי עומר בשעה 16.00 — אגד.

חיפה בשעה 15.15 — הצריף קרית חיים. בשעה 15.40 — מרכז זיו בשעה 16.00 — גן האם.

רחובות בשעה 17.00 — חניון גורדון אייזנברג (נקודת ריכוז להסעות ברכב פרטי).

אשקלון בשעה 17.00 — חניון אגד (הסעות ברכב פרטי).

שלום עכשיו

ת"ד 24288 ירושלים, חשבון בנק 105־925950 הבנק הבינלאומי הראשון

לציונות—לסוציאליזם—לאחוות עמים

יום א', ח' בשבט תשמ"ח, 24 בינואר 1988 / שנה נ"ה מס' 13555 / המחיר 1.20 ש"ח כולל מע"מ

שולץ ייפגש בוושינגטון עם מנהיגים פלשתינים מהשטחים

מאת פנחס ענברי, כתב „על המשמר"

שר החוץ של ארה"ב, ג'ורג' שולץ, עשוי לקבל בוושינגטון אישים פלשתינים מן השטחים המוטרדים בידי מערכת הביטחון. מדובר באישים המייצגים את הזרם המרכזי של תומכי פת"ח, מאלה שקיימו מסיבת עיתונאים לפני כשבועיים ובה הציגו לישראל דרישות במגמה לפתוח עימם במו"מ.

עורך היומון אל־פג'ר, חנא סניורה, מסר לכתבנו, כי הוא יוצא מחרתיים לארה"ב וייתכן כי יזומן אל השר שולץ. כתבנו מציין, כי פגישות מהסוג הזה יש בהם משום מתיחת ביקורת אמריקנית על המדיניות הישראלית המתעלמת, ואף מציקה, לאישים מן הסוג הזה.

במהלך ביקורו בישראל ביקש השר שולץ להיוועד עם משלחת כזו, אבל היא סירבה לראות את פניו.

עשרות אלפים מחו נגד מדיניות הממשלה בשטחים

ההפגנה הגדולה של „שלום עכשיו" מאז „הפגנת ה־400 אלף"

מאת ירון זליג, כתב „על המשמר"

קהל של עשרות אלפים הגיע אמש לכיכר מלכי ישראל בתל־אביב כדי ליטול חלק בהפגנה שקיימה „שלום עכשיו", במחאה על המדיניות אותה נוקטת ממשלת־ישראל בשטחים ובקריאה לפתוח במו"מ והידברות לפתרון המצב.

הייתה זו ההפגנה הגדולה ביותר שהתקיימה בישראל במחאה על הנעשה בשטחים וההפגנה הגדולה ביותר של תנועת „שלום עכשיו" מאז הפגנת ה־400 אלף בעקבות הטבח במחנות הפליטים סברה ושתילה לפני כשש שנים. ההפגנה נפתחה במצעד שקיימו משתתפיה ואשר נע מרחבת מוזיאון תל־אביב לעבר כיכר מלכי ישראל, שם התקיימה העצרת המרכזית.

המפגינים, בתוכם אלפי חברי הקיבוץ הארצי וחניכי המוסדות

(סוף בעמוד 4)

המוני מפגיני „שלום עכשיו" – מבט מבמת כיכר מלכי ישראל (צילום: מאיר פרטוש)

אישים מישראל והשטחים נפגשו בבית ח"כ גרנות

מאת דורית גפן, כתבת „על המשמר"

פגישה בין אישים ישראלים ופלשתינים נערכה בשבת בביתו של ח"כ אלעזר גרנות, בקיבוץ שובל. השיחה נסבה בעיקר על המצב בשטחים ועל השלכותיו לגבי הסיכוי לפתרון מדיני של הסכסוך הישראלי־ערבי.

בפגישה השתתפו ד"ר סרי נוסייבה, חנא סניורה, פאיז אבו־רחמה — מן הצד הפלשתיני, ומזכ"ל מפ"ם, אלעזר גרנות, ח"כ בנימין בן־אליעזר, חיים צדוק והעיתונאי זאב שיף — מן הצד הישראלי.

כתבתנו מציינת, כי זוהי פגישה שלישית של הקבוצה הישראלית־פלשתינית השייכת לפורום אוניברסיטת סאן־דייגו.

מובארק: הפסקת אש בשטחים לחצי שנה ● עמוד 5

שמיר ייצא לוושינגטון במרץ ● עמוד 2

חוליית חבלה נחשפה בירושלים ● עמוד 19

רצח את אשתו והתאבד לעיני ילדיהם

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

תושב קרית־שמונה רצח אתמול לפני הצהרים את אשתו והתאבד מייד לאחר מכן, לנגד עיני שני ילדיהם, בני שלוש ושבע.

אשר לוי בן 30, שעבד כמנהל משמרת במפעל הטקסטיל חולה בקרית־שמונה התפלל בבית־הכנסת כמנהגו בשבת ושב לביתו שם החל לריב עם אשתו ז'קלין בת 30. הריב נמשך בצעקות קולניות, עד שאחת השכנות ירדה לדירתם. אולם כאשר הדלת לא נפתחה היא שבה לביתה. כעבור זמן קצר נשמעו כמה יריות ומייד לאחר מכן ירייה נוספת. השכנים הודיעו מייד למשטרה אשר הגיעה למקום.

בחקירה התברר מדברי שני הילדים, שההורים רבו עד שהאב נטל נשק בידו, ירה בה כמה יריות והתאבד בכדור בראשו. הילדים הועברו לטיפולם של השכנים והמשטרה פתחה בחקירה לברר את נסיבות המקרה.

עוצר ראשון במזרח־ירושלים; שכונת א־טור הושבתה ליממה

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר" בירושלים

לראשונה מאז מלחמת ששת הימים הוטל עוצר על שכונה ערבית שלמה במזרח ירושלים למשך יממה.

העוצר הוטל בליל שבת על שכונת א־טור שבהר הזיתים, לאחר שגל הפרות סדר שגרמו צעירים מבין תושבי המקום גרם לשיבושים חמורים בתנועה והביא לחסימות הכביש המקשר את מרכז העיר עם בית החולים שבהר הזיתים ועם מלון

(סוף בעמוד 4)

ידיעה מלאה על השטחים ● עמוד 3

דראושה פורש — מקים בכנסת סיעת־יחיד

מאת קאסם זייד ודורית גפן, כתבי „על המשמר"

ח"כ עבד אל־וואהב דראושה הודיע אתמול, בהפגנה בנצרת, על החלטתו לפרוש ממפלגת העבודה ולהקים סיעת־יחיד בכנסת.

בהודעה קצרה ונרגשת אמר דראושה: „אני מודיע כאן ומנצרת לציבור הערבי והיהודי על החלטתי לפרוש ממפלגת העבודה, מפלגתו של רבין, ואני קורא לכל חברי „העבודה" הערבים להחזיר את פנקסי החבר שלהם לרבין".

הודעתו של דראושה נתקבלה במחיאות כפיים על ידי ציבור המפגינים שנשאו אותו על הכתפיים. בשיחה עם כתבנו אמר

(סוף בעמוד 4)

ידיעה על ההפגנה בנצרת ● עמוד 4

פירושו של דבר — קאסם זייד

דראושה — איש הדרמטיזציה

פרישתו של ח"כ עבד אל־והאב דראושה ממפלגת העבודה, מוכיחה שהאיש היה ונשאר איש הדרמטיזציה.

הדרמטיות שלו החלה בנסיעתו לקפריסין כשהיה עוד בראשית דרכו הפוליטית, ונמשכה לאורך כל דרכו הפוליטית.

יהיו מניעי פרישתו של דראושה אשר יהיו, ניתן לומר בלשון המעטה שהאיש גילה עוודרות וכושר מנהיגות־דבר שאיננו כל כך מקובל בנוף הפוליטי־מפלגתי בארץ.

אפשר להבין למצוקתו של דראושה ולהאמין לו שעשה את שעשה מתוך מניעים מצפוניים ועל כך יבורך. דומה, שמצוקתו של דראושה היא מצוקתם של מאות חברי העבודה הערבים. קשה כיום להיות חבר ערבי במפלגת העבודה כששר הביטחון, יצחק רבין, האחראי הישיר למדיניות היד הקשה, הוא אחד מנותני הטון במפלגה.

נשאלת השאלה: האם דראושה הגיע לסוף דרכו הפוליטית או שבאמת גמר אומר לתפוס את מקומו במחנה השלום הישראלי. ימים יגידו.

עבד אל ואהב דראושה נישא בידי מפגיני נצרת ומסמן „וי" בידו, לאחר הצהרתו על פרישתו ממפלגת העבודה (צילום: אנדרה ברוטמן)

יוזמת מובארק

נשיא מצרים, חוסני מובארק, העלה בסוף השבוע יוזמה חדשה שמטרתה להביא להרגעה בשטחים ולהכשרת הקרקע לתהליך המדיני למציאת הסדר קבע בסכסוך הישראלי־ערבי. על פי הצעתו, תצא קריאה לפלשתינים בגדה וברצועת עזה להפסיק את ההתקוממות לתקופה של שישה חודשים, בעוד שישראל תפסיק את ההתנחלויות למשך אותה תקופה. זוהי מעין הצעה של „שביתת נשק", שנועדה לאפשר את כינוסה של הוועידה הבין־לאומית כמסגרת לפתיחת שיחות ישירות בין ישראל, ירדן והפלשתינים. יש להניח, כי יוזמתו של מובארק תואמה עם חוסיין מלך ירדן.

היוזמה עצמה ראויה לברכה, שכן היא אף תואמת את טענת ממשלת־ישראל, כי התהליך המדיני יוכל להתחדש רק לאחר שהסדר יחזור על כנו". אם הפלשתינים ייענו לקריאתו של מובארק, הרי שיווצרו אותם התנאים שממשלת־ישראל רואה בהם אפשרות לחדש את התהליך המדיני. אבל קיים ספק רב, אם היוזמה הזאת תזכה לתגובה חיובית מצד ישראל. ראש הממשלה יצחק שמיר כבר הצהיר, כי הצעותיו של נשיא מצרים „אין בהם משום חידוש". בשביל שמיר ה„חדש" הוא, כאשר מקבלים את עמדתו ואז, כידוע, שוללת לחלוטין הסכמה לוועידה הבין־לאומית.

יצחק שמיר יצא אתמול מגדרו, כדי להאשים את „הגורמים הבינלאומיים" המציעים את הוועידה הבין־לאומית. הוא לא פירט מי הם הגורמים הללו, אך אילו ניסה לפרטם היה מתברר, כי מדובר למעשה בכל המעצמות ומדינות רבות בעולם. כעת מצטרף לתביעה זו גם המזכיר הכללי של האו"ם, שקיבל את הדו"ח על המצב בשטחים מידי סגנו, מארק גולדינג. זהו דו"ח חמור מאוד לישראל, ובעקבותיו אמור מזכיר האו"ם להמליץ בפני מועצת הביטחון לקבל החלטה על כינוס הוועידה הבין־לאומית לפתרון הסכסוך המזרח־תיכוני. גם ברית־המועצות הודיעה על כוונתה להגיש הצעה כזאת בפני האו"ם.

ממשלת ישראל עלולה להימצא בקרוב בפני יוזמה שתבוא מן האו"ם. היא תוכל כמובן לדחות גם החלטה כזאת של האו"ם, על פי השיטה של התעלמות מן „הגורמים הבין־לאומיים". אך אז בידודה של ישראל בזירה הבין־לאומית יהיה מושלם, וישראל תצטרך גם לשאת בתוצאות הבידוד הזה.

עשרות חילונים השתמשו אתמול באוטובוס השבת

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר"

קו האוטובוסים בין בית החולים הדסה שבהר הצופים לבין בית החולים הדסה בעין־כרם חגג אתמול את השבת השנייה להפעלתו. מספר המשתמשים בו גדל אתמול במידה ניכרת והגיע לעשרות.

נסעו בו סטודנטים מהאוניברסיטה העברית ותושבים יהודים שרצו להגיע מהשכונות הקיצוניות אל לב העיר. באחד המקרים אף עשה האוטובוס גיחה לשכונת גילה המרוחקת כדי לאסוף נוסעים שהמתינו שם לתחבורה כלשהי שתאסוף אותם לעיר.

יוזם הקו, אברהם פריד (פריצי), אמר, כי מטרת הקו לשרת את התושבים, הנזקקים לתחבורה ציבורית בין חלקיה השונים של ירושלים ולאו־דווקא את אלה הרוצים לבקר בבתי החולים. הקו פעל מהשעה 10 בבוקר עד צאת השבת, ולא נתקל בהתנגדות כלשהיא מצד החוגים החרדים.

בינתיים הגיש משרד התחבורה תביעה משפטית נגד החברה הערבית שהפעילה את האוטובוס בשבוע שעבר לבית הדין לתעבורה. אברהם פריד, איש תנועת המרכז, המממנת את הקו אמר, כי מעיון ראשוני בכתב התביעה נראה שהוא נועד לרצות חוגים חרדים ואין בו כל תביעה להפסיק את ההסעות בשבת. מפעילי הקו מואשמים כי תינפו כרזה על האוטובוס ללא רשיון, והשתמשו באוטובוס, המיועד לסיורים, בלי להשתמש במורה דרך.

„לא פנו לפרסם את שמות השופטים שנחקרו"

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר" בירושלים

בלשכת היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, טרם התקבלה פנייה כלשהיא מצד שופטים לפרסם את שמות עמיתיהם, שנחקרו על ידי המשטרה בקשר לפרשת השוחד בבתי המשפט לשלום ולתעבורה במחוז המרכז.

בימים האחרונים פורסם בכמה עיתונים כאילו פנתה קבוצת שופטים לחריש בתביעה ברוח זו כדי להסיר לזות שפתיים ורינונים. בפרשה נחקרים כמה שופטים, החשודים בהטיית דין והערמה. נראה כי שבעה מהם זומנו ליחידה לחקירת פשעים חמורים במטה הארצי, אך ככל שמסתעפת החקירה מצטמצמות החשדות לשניים או שלושה בלבד.

„חרושת השמועות" גרמה לזעזוע קשה במערכת המשפטית. מהחקירה עדיין לא ברור במה חשודים השופטים המעורבים. הבוקר מזעיק מנהל בתי המשפט את עמיתיו לדיון עם שר המשפטים בלקחי הפרשה, ובהטלת פיקוח צמוד יותר על עבודת השופטים.

עוד 3 מכדורגלני הפועל ת"א חשודים בעבירות־מס

מאת כתבנו הכלכלי וכתב עתי"ם

משה סיני, שבתאי לוי ויעקב אקהויז, שלושה כדורגלנים בכירים של קבוצת הפועל תל־אביב, הובאו ביום ו' לבית משפט השלום בתל אביב בחשד כי העלימו הכנסות ממס הכנסה בין השנים 1986־1983.

כזכור הובא ביום ה' שחקן נוסף מהפועל תל אביב, גיל לנדאו, שנחשד באותה עבירה, וחוקרי המס ציינו, כי הם עורכים מבצע ארצי לאיתור ספורטאים המעלימים הכנסות.

משה סיני חשוד כי לא דווח למס הכנסה בשנים אלה על סכומים המסתכמים ב־228 אלף דולר. לשבתאי לוי מיוחסות העלמות מס בסך 52,500 דולר ואילו יעקב אקהויז — 39,500 דולר.

השופט יצחק ברא"ז הורה לשחרר את לוי ואקהויז בערבות בסך 30 אלף ש"ח ואילו משה סיני שוחרר בערבות של 50 אלף ש"ח. נוסף לכך הורה השופט להפקיד את דרכוניהם של סיני ואקהויז במשטרה. כזכור, עמד סיני לטוס בזמן הקרוב עם נבחרת ישראל בכדורגל לטורניר בחו"ל.

כתבנו הכלכלי מוסר, כי שלטונות מס־הכנסה מתכוונים להתחיל בחקירות של כמה אגודות ספורט כדי לוודא שאין סיוע לכדורגלנים להעלים הכנסות. לדברי פקידים בכירים במס־הכנסה, יש כיום „רשת פרוסה" ובעתיד הקרוב יחלו בדיקות לראות אם תופעת העלמת הכנסה נפוצה בקרב האגודות.

לדברי הפקידים, יש אכזבה מכך שכמה אגודות ספורט לא עמדו בהסכם שנחתם לפני כשנתיים בינן לבין שלטונות מס־ההכנסה בדבר העברת סכומים לשלטונות המס בגין תשלומים לכדורגלנים.

מצב החייל הפצוע אנוש

מצבו של חייל צה"ל שנפגע השבוע בהיתקלות עם מחבלים במבואות קיבוץ מנרה מוסיף להיות קשה מאד.

החייל מאושפז במחלקה הנוירו־כירורגית של בית החולים רמב"ם בחיפה, לאחר שנפגע בראשו במהלך הקרב עם המחבלים. (עתי"ם)

מטוסי חי"א חגו מעל צידון

צידון. — מטוסי חיל אוויר חגו אמש, זה היום הרביעי ברציפות, בשמי צידון, שבו נמצא הריכוז הגדול ביותר של פלשתינים בלבנון, כך מסר כתב סוכנות הידיעות הצרפתית.

הטיסות, שהחלו לפנות ערב בגובה נמוך, נמשכו, גלים־גלים, גם סמוך לחצות. (עי"צ)

"על המשמר" עתון יומי
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3־43360־4
המען למכתבים: שירות שק־דואר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR"
(The Daily Guardian) 2, Chc.na Umigdal St Tel-Aviv 67771 Phone 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנטור חדרים 102־121. טל' 233161־3. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' סבינר 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

תסכול בוושינגטון מאי היכולת לקדם את תהליך השלום במזה"ת

מובארק יגיע השבוע ושמיר בעוד חודשיים ■ דימוי ישראל בשפל

מאת דליה רפאל, כתבתנו בארה"ב, ודליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

ראש הממשלה, יצחק שמיר, יבקר בוושינגטון ב־16 במארס. הוא ייוועץ עם הנשיא רייגן וידון עימו במצב בשטחים ובקשרים בין שתי המדינות — מסר דובר הבית הלבן, מארלין פיטסווטר.

הדובר אמר, כי ההזמנה לביקור נובעת מהעובדה כי בביקורו האחרון של שמיר בוושינגטון, היה הנשיא רייגן טרוד בהכנות לוועידת הפיסגה עם גורבצ'וב, והתפנה לדקות ספורות בלבד להיוועד עם ראש הממשלה. „יהיה זה נכון לומר שהבעיות בשטחים מוסיפות חומרה ודחיפות לביקור. פקידים בממשל מדגישים, כי הביקור אינו מצביע על יוזמה חדשה של המימשל לקידום השלום במזה"ת.

הדובר אמר, כי גם עם הנשיא חוסני מובארק, שיגיע בימים הקרובים לביקור בוושינגטון, יימשכו הדיונים בעניין קידום תהליך השלום.

בשיחות פרטיות אין פקידי מחלקת המדינה מסתירים את הרגשת חוסר האונים ואי־היכולת לקדם את תהליך השלום. לדבריהם, עיקר הבעייה היא חוסר יכולתה של ממשלת האחדות בישראל להסכים על נוסחה שתאפשר לשתף את המלך חוסיין בשיחות שלום. גם העובדה כי השנה היא שנת בחירות בישראל ובארה"ב מוסיפה לאופטימיות של פקידי מחלקת המדינה.

מהלכים ישראלים שונים נתפשים כאן כמונחים על־ידי שיקולי בחירות. כך למשל סבורים בממשל, כי פניותיו של מנכ"ל משרד החוץ, יוסי ביילין, במעורבות יתר של ארה"ב בתהליך השלום, היא חלק ממסע הבחירות של מפלגת העבודה שכבר החל. גם הקצנת עמדתו של שמיר היא צורך השעה לקראת הבחירות המתקרבות כדי לחסום את יריביו בליכוד וכראשם שר המסחר והתעשיה, אריק שרון.

מלשכת ראש הממשלה נמסר, כי האמריקנים יצפו לרעיונות חדשים בנושא תהליך השלום, ונראה כי בלשכת שמיר ינסו לגבש רעיונות כאלה. מקורות ישראלים בוושינגטון אמרו, כי בסופו של דבר תנקוט ארה"ב יוזמה כלשהי בגלל המצב בשטחים, הדרישה הנשמעת בציבור ובתקשורת האמריקנית ונסיונות חוזרים ונשנים של בריה"מ לנצל את המצב לחיזוק מעמדה באיזור.

עצמות שבורות בצבעים חיים

מדיניות כוחות הביטחון של „מכות במקום יריות" זוכה לסיקור רחב בכלי־התקשורת בארה"ב. פלשתינים מוכים זבי־דם ונתונים בגבס מופיעים על מסכי הטלוויזיה מדי ערב. חיילי צה"ל נראים כשהם מכים באלות ובקתות רובים ואף באגרופים כאשר נוכחות המצלמות כמעט ואינה מטרידה אותם.

משרד החוץ של ארה"ב הודיע כי הוא מוטרד מאוד מהמדיניות החדשה, וזימן את הציר בשגרירות בוושינגטון, עודד רן, לפגישה ודו־שיח. בפגישה השתקפו פעם נוספת המבוכה והרגשת חוסר האונים במימשל נוכח פעולות ישראל בשטחים. פקידים במימשל השמיעו התבטאויות מגומגמות על הצורך לגלות התאפקות ולא להגזים בהפעלת כח. הצעות מעשיות לא היו להם.

הדימוי של ישראל בכלי התקשורת של ארה"ב נמצא בשפל חסר תקדים. הכתבות אינן מאוזנות והוגנות. מאמץ ההסברה הרגיל של משלחות ישראל ואירגונים יהודיים בארה"ב אינם התשובה. מתברר, כי ההסברה אינה תחליף למדיניות נכונה.

שה"ח שמעון פרס קיבל אתמול את פניו של שה"ח הגרמני, הנס דיטריך גנשר (צילום: אנדרה ברוטמן)

גנשר בא לביקור־בזק וייפגש עם פלשתינים

שר החוץ של מערב־גרמניה, האנס דיטריך גנשר, בא אמש לביקור קצר בישראל, כדי לעמוד מקרוב על המאורעות ברצועת עזה ובגדה, בשליחות מועצת שרי הקהילה האירופית.

גנשר ורעייתו, שבאו בראש פמלייה גדולה במטוס נוסעים של חיל האוויר הגרמני „הלופטוואפה" נתקבלו על־ידי מ"מ רה"מ ושר החוץ, שמעון פרס ורעייתו וסגל שגרירות מערב־גרמניה בישראל.

גנשר יתקבל היום על ידי נשיא המדינה, יוועד עם ראש עיריית ירושלים טדי קולק, עם יו"ר הכנסת, שלמה הלל ועם יו"ר ועדת חוץ וביטחון, אבא אבן. אחר־כך יקיים ישיבות עבודה עם ראש הממשלה יצחק שמיר ועם שמעון פרס.

בתום שיחותיו, שיכללו גם פגישות עם פלשתינים בירושלים, יקיים מסיבת עיתונאים, וייצא את ישראל בשעה 8 בערב. את השר הגרמני מלווים קבוצה גדולה של עיתונאים מרחבי אירופה. (עתי"ם)

בצער רב אנו מודיעים
על פטירת חברתנו
גיטל מישקובסקי
ההלוויה תתקיים היום, יום ראשון 24.1.88
בשעה 15.00 בבית הקברות באילון
בית אילון

אנו מודיעים בצער רב
על מות אמי ואחותנו היקרה
שרה עמיטוב
לאחר מחלה ממושכת
ההלוויה תתקיים היום 24.1.88, בשעה 15.00
בבית העלמין סגולה בפתח־תקוה
משפחות: עמיטוב — פתח־תקוה
אייזנקיט ובן־משה — כפר־סבא
מושקובין — ראשון־לציון

במלאת שלושים למותו של
בננו היקר
שחר אלון ז"ל
נתייחד עם זכרו ביום חמישי ט' בשבט תשמ"ח 28.1.88
בשעה 21.00 בחדר האוכל של הקיבוץ
עליה לבית העלמין תתקיים בחוג המשפחה
המשפחה
וקיבוץ מזרע

עם מיכאל מיטלמן והמשפחה
אתכם בצער ובאבל במות
האב־הסב
דוד מיטלמן ז"ל
קיבוץ עמיר

במלאת שנה למותו של חברנו
יצחק שמי
נעלה על קיברו ביום שני 25.1.88
קיבוץ עין שמר

בצער רב אנו מודיעים
על פטירת
בעלי, אבינו, אחינו וסבנו היקר
ישראל מליניאק
ב"ר צבי ז"ל
ההלוויה תתקיים היום, יום ראשון
ה' בשבט תשמ"ח 24.1.88 בשעה 1.00 אחה"צ
בבית־העלמין הדרום בגבול חולון–בת־ים
אוטובוס ייצא בשעה 12 בצהרים מבית המנוח, רח' מצולותים 17, גבעתיים
המתאבלים: אשתו צלילה
בנו וכלתו: מיכה ונורית מרום
בנו: אריה מליניאק
אחיו, אחותו ובי"ב
נכדיו: גיא, קרן ודנה

רגיעה יחסית בשטחים בסוף השבוע הוסר העוצר מ־4 מחנות ברצועה

קולק הודה למופתי על שהתפילה בהר הבית עברה בשלום ● שביתות המסחר נמשכות

מאת עזרא אבירן, עתי"ם פנחס ענברי, בצלאל עמיקם

נמשך השקט ברצועת עזה, וביום ו' לפנות בוקר הוסר העוצר מעל מחצית ממחנות הפליטים באזור. עם הסרת העוצר גדלה תנועת היוצאים לעבודה בישראל.

צה"ל הסיר ביום ו' בבוקר את העוצר משכונת „שבורה" במחנה הפליטים של רפיח וכן ממחנות הפליטים שאטי, חאן יונס ודיר אל בלאח. עתה נותרו בעוצר כמחצית מ־200 אלף תושבי מחנות הפליטים ברצועה, החיים בג'בליה, נוסייראת, אל מועאזי ואל בורייג'.

נמסר, כי אם הסרת העוצר תעבור ללא הפרות סדר והשלמה מתוכנית של מעשי אלימות, יסיר צה"ל בשבוע הבא, בהדרגה, גם את העוצר מארבעת מחנות הפליטים האחרים.

כוחות הביטחון נערכו לקראת אפשרות של התחדשות המהומות. נמסר, שאם אכן יתחדשו המהומות, ידוכאו בכוח ובמהירות, ושוב יוטל עוצר על ארבעת המחנות.

20 אלף יצאו לעבודה

ביום שישי היתה תנועה גדולה יותר של עובדים בכבישי הרצועה שיצאו לישראל. כ־20 אלף מתוך 50 אלף המועסקים בישראל. ברחובות ובכבישי הרצועה לא נראו מחסומים וצמיגים בוערים, וכוחות הביטחון אבטחו את הדרכים והצמתים.

צה"ל המשיך לאבטח חנויות פתוחות ברחובות הראשיים של הערים ברצועה וחיילים פתחו בכוח חנויות שלא נפתחו. למעט חנויות למצרכי מזון, קונים לא מגיעים לחנויות שחיילים מאבטחים אותן.

רק תקרית אחת קרתה אתמול בעזה בה נפצע בפניו שוטר מקומי בעת יידוי אבנים.

אין כניסה לישראלים

בסוף השבוע הוגבר משלוח מנות המזון למחנות שבעוצר ע"י סוכנות הסעד של האו"ם, אשר קיבלה גם מנות מזון מערבים בישראל. המשאיות שכניסתן נאסרה במחסום ארז הופנו אל מרכז אונר"א בירושלים. לישראלים נאסרה הכניסה לרצועת עזה בפקודת השלטונות הצבאיים. לעיתונאים ניתנה אפשרות כניסה, אם כי „מרכז המידע" שנפתח יום לפני כן ע"י דובר צה"ל במחסום ארז היה סגור.

תפילה שקטה יחסית בהר הבית

תפילת יום שישי בהר הבית בירושלים עברה בשקט יחסי וללא הפרות סדר.

בסיום התפילה התפזרו מרבית המתפללים ורק קבוצה של כמה עשרות צעירים הניפה את דגל פלשתין. כמו כן צעקו „בדם ובאש נפדה את פלשתין".

מאות שוטרים ואנשי משמר הגבול אבטחו את התפילה בהר הבית. המשטרה נמנעה מלהיכנס לתחומי הר הבית וריכזה את מרבית כוחותיה בפתחו. כמו כן חגו מסוקים מסביב לאזור הר הבית כדי לפקח על הסדר.

לאחר שתפילות יום השישי בהר הבית עברו בשקט ללא הפרות סדר, מיהר ראש עיריית ירושלים, טדי קולק לשגר מברק למופתי אל־עלמי, מנהל הווקף במקום. במברקו מברך קולק את האיפוק הרב במקום הקדוש ומביע שמחה על שהתפילה עברה בצורה מכובדת וללא הפרעות.

צעירים חסמו אתמול בערב במוטות ברזל את מסילת הברזל, העוברת בתוך הכפר בית צפפה, שליד ירושלים. שוטרים הסירו את המוטות, ולא נגרם נזק.

אתמול אחר הצהרים פיזרה המשטרה בגז מדמיע הפגנה של צעירים ערבים, בשער הפרחים שבעיר העתיקה. הצעירים קראו סיסמאות ושרו שירים לאומניים. שניים מהם נעצרו.

עוצר הוטל ביום ו' על מחנה הפליטים נור א־שאמס שבטול כרם, לאחר שצעירים ידו אבנים והבעירו צמיגים. כוח צה"ל פיזר את המפגינים והטיל עוצר על המחנה.

במחנה הפליטים אל עמרי, בקלקיליה וברמאללה התארגנו ביום ו' מספר הפגנות הושלכו אבנים לעבר חיילי צה"ל. בכל המקומות דיכאו חיילי צה"ל את ההפגנות מיד בתחילתן, בהפעלת גז מדמיע וירי כדורי גומי.

שני נוסעי אוטובוס אגד בקו 25 בירושלים נפצעו אתמול קל מרגימת אבנים בשכונת שועפת, מצפון לירושלים.

שביתת המסחר נמשכת

במזרח ירושלים נמשכה גם אתמול שביתת המסחר הכללית. השביתה היתה אמורה להסתיים אתמול, אבל בליל שלשום צלצלו אלמונים לבתיהם של הסוחרים ואיימו עליהם. סוחרים רבים עמדו בפתחי חנויותיהם בתקווה לסיום השביתה, אבל לשווא.

הסוחרים ברמאללה הוכרחו לפתוח את חנויותיהם, אבל הם סירבו למכור ללקוחות שנכנסו לחנויות. בחברון עקרו אתמול ג'יפים צבאיים את דלתות החנויות ששבתו.

הפגנת נשים בהר הבית (צילום: רחמים ישראלי)

„הפלשתינים לא ישתמשו בנשק חם"

מאת אורי הורוביץ, כתבנו לענייני המזה"ת, וכתב עתי"ם

הפלשתינים נחושים בדעתם לא להשתמש בנשק חם נגד כוחות הביטחון הישראלים על מנת למנוע טבח — כך טוען חבר הוועד הפועל של אש"ף, עבדאללה חוראני.

חוראני, שנועד בשבוע שעבר עם יועצים בכירים של מובארק, אמר לעיתון המצרי „אל־והלי", שננקטים עתה צעדים לפיתוח ההתקוממות בשטחים למרי אזרחי שלם.

דובר צה"ל, תת־אלוף אפרים לפיד שיבח ביום ו' את חוכמתם של מעוררי המהומות בשטחים על שהשכילו, שלא ללוות את המהומות במעשי טירור.

האו"ם: ישראל השתמשה בכוח מוגזם

מאת דליה רפאל

„ישראל השתמשה בכוח מוגזם" בטפלה בהפגנות בשטחים הכבושים — כך קובע מזכיר האו"ם. בדו"ח שהתפרסם ביום ו', הוא מציע שהקהיליה הבינ"ל תפעיל לחץ על ישראל להשתמש ב„אמצעים קשים פחות" נגד הפלשתינים אך איננו ממליץ על פעולות מעשיות נגד ישראל ומדיניותה בשטחים.

הדו"ח, בן 17 עמודים, הוכן עפ"י החלטת מועצת הביטחון מה־22 בנובמבר, ומתבסס על ממצאיו של סגן המזכיר, מארק גולדינג. „מה שראינו ושמענו", דיווח גולדינג, „מצביע על כך שההתנגדות לכיבוש ע"י התושבים בשטחים חזקה עד כדי כך, שהבעייה לא תעלם. הבעייה אינה כיצד לדכא את המהומות באמצעים הומאניים, אלא כיצד להגיע לגורם השורשי. בעייה זו איננה יכולה להיפתר באמצעות מכות או הרעבת אנשים עד שייכנעו".

המזכיר הכללי, פרז דה־קואייאר, קורא לישראל, לאמן כוחות מיוחדים, שיטפלו בדרכים אנושיות יותר במהומות, להרשות פינוי מיידי של פצועים, ולאפשר הכנסת משלוחי מזון ותרופות לאזורים הנמצאים בעוצר. אמצעים אלה עשויים לחקל. בטווח הארוך, הוא קובע, הדרך היחידה להגן על הפלשתינים והישראלים היא באמצעות מו"מ ליישוב הסכסוך.

„פתרון כזה יושג בוועידה בינ"ל בחסות האו"ם, בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים לעניין", קובע מזכיר האו"ם, ואף מפרט כיצד ייעשה הדבר. חמש החברות הקבועות במועצת הבטחון יחפשו בסיס משותף „כיצד לפרוץ את המבוי הסתום, שבו נתון תהליך השלום".

מזכיר האו"ם מקבל את טענת ישראל שהביטחון בשטחים הוא באחריותה וכי בלא הסכמתה, לא ניתן לשלוח לשם כוחות או"ם או משקיפים. עם זאת הוא קורא לישראל לקבל „דה־יורה" את אמנת ג'נבה הרביעית מ־1948 בעניין הגנת אזרחים באזורי כיבוש, ומציע שהקהיליה הבינ"ל תרכז מאמץ משותף „לשכנע" את ישראל לעשות כן.

שגריר ישראל באו"ם, בנימין נתניהו, רואה בו „דו"ח עוין לישראל, הכתוב בצורה מתוחכמת ועוטף את העוינות בעטיפות משי, כדי לשמור על תדמית אובייקטיבית של מזכ"ל, לצורכי יחסי הציבור שלו". עם זאת הביע נתניהו קורת רוח על ההצלחה הישראלית בבלימת ההצעה לשלוח כוחות או"ם לאזור, ועל הכרת המזכ"ל בטענה שישראל היא הנושאת באחריות לביטחון בשטחים.

דובר משרד החוץ האמריקני, צ'רלס רדמן אמר בתגובה על הדו"ח, כי „אנו שותפים לרבות מההחרדות שבוטאו בדו"ח, ובוודאי שמסכימים על כך שהמצב דורש פתרון מדיני המקובל על הצדדים". עם זאת לא קיבל הדובר את הרעיון של ועידה בינ"ל בחסות האו"ם, וחזר על עמדת ארה"ב לפיה הפתרון יושג „באמצעות שיחות בילטרליות ישירות בין הצדדים עצמם".

מחר יחלו דיונים בלתי רשמיים באו"ם בעניין הדו"ח. המשלחת הישראלית תנסה למנוע כינוס מועצת הביטחון ולהשיג „הודעה נשיאותית" לסיכומו. כך שבמקום דיון והחלטה במועצה, יודיע נשיא על כך שהיא „רושמת לפניה" את הדו"ח, „מביעה הערכה למזכ"ל" וכד', בלי להסתכן בדיון ובהחלטה עוינת נוספת.

ירדן אסרה על חברת החשמל הירושלמית הסכם עם ישראל

מאת פנחס ענברי, כתבנו בשטחים

ירדן אסרה על חברת החשמל המזרח־ירושלמית לחתום על הסכם לסיום המשבר עם משרד האנרגיה הישראלי.

ישראל ביטלה את הזיכיון הישן של החברה וצמצמה את שטח פעילותה החדש רק לשכונות הערביות של ירושלים ולכפרים הערביים בסביבות ירושלים, וכפתה את הפתרון הזה בכוח על החברה. ירדן התנגדה לכך, והעניקה לחברה זיכיון מטעמה המקביל לשטח הזיכיון הישן.

גם בתוך החברה יש התנגדות לחתום על הסכם חדש, כי חברת החשמל הישראלית דורשת, שהחברה הערבית תעמיד את בניין המשרדים הגדול שלה כעירבון להתחייבויותיה הכספיות לחברת החשמל הישראלית.

90 להולדת ברכט. האקטואלי מתמיד. ב„הבימה"

„המנהיגים מדברים על שלום — יש לך כבר צו גיוס"

משה שדות

הרבה אנשים באו לשמוע קטעי משחק ושירה ממחזותיו של ברטולד ברכט בתיאטרון הבימה, ביום שישי אחה"צ, הרבה מאוד. אבל המסיבה לכבוד יום ה־90 להולדתו של ברכט נערכה בלובי של אולם מסקין הקטן, וכך רק מתי מעט הצליחו להצטופף ולשבת על הארץ, ולראות משהו.

הרפרטואר ידוע, הקהל מצטרף. דוכל'ה ריזר מתחיל עם מקי סכינאי, אחריו ליאה קניג בקטע מאמא קורז'. והקראת שירים כמובן. כן. „גנראל הטנק שלך חזק, אבל הוא זקוק לנהג". „אלכסנדר מוקדון כבש לבדו את הודו? לא היה שם לפחות טבח אחד איתו?" הולכים עם ברכט. קטע רודף קטע. מאופרה בגרוש למהגוני. המבצעים משתדלים, גלי צה"ל מקליטים. מה היה חושב ברכט על כך שגלי צה"ל מקליטים תוכנית לזכרו? מה היה חושב ברכט על המסיבה שעורכים לכבודו בתיאטרון הלאומי שלנו ב־1988?

חם ומחניק בלובי. עומרי ניצן מספר איך הושפע מברכט בצעירותו ואיך עדיין הוא תקוע איתו. „כשהמנהיגים שלנו מדברים על שלום, דע שיש לך כבר צו גיוס" אקטואלי, אקטואלי מדי, אבל ברכט כבר נחשב לקלסיקן. גם העשירים אוהבים אותו, ואפילו הקפיטליזם מאמץ אותו... יום הולדת שמח, ברטולד.

מימין: ליאה קניג, מישה אשרוב ודליה פרידלנד, קוראים ברכט (צילום: עמרם גלמי)

שני אחים ממרחביה נעצרו כחשודים בשוד עתיקות

מאת שלמה גלזר, כתב „על המשמר"

פקחי אגף העתיקות במשרד החינוך תפסו שני אחים מקיבוץ מרחביה, בעת שעסקו בשוד עתיקות בבאר־שבע הגלילית.

השניים הובאו למשטרת כרמיאל שם נעצרו ושוחררו בערבות עד למשפט. ברשות השניים נתפס מגלה מתכות ונמצאו מטבעות וכלי מתכת אחרים.

בחיפוש שערכה המשטרה בבתיהם בקיבוץ מרחביה נמצאו והוחרמו ממצאים ארכיאולוגיים שונים. נחום מן מזכיר הקיבוץ אמר כי הנושא נמצא בטיפול המשטרה והרשויות והקיבוץ אינו מעורב.

אני יפה לראשות העיר?

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר"

ראשי סיעת ש"ס בעיריית ירושלים מציעים כמועמד לראשות העיר את אורי זהר. לדעתם, עשוי הבדרן הפופולארי לשעבר לגרוף קולות גם של דתיים מתונים ואולי גם קולות של חילונים.

החזית הדתית בירושלים לא תגיע כנראה לתמימות־דעים לגבי מועמד מוסכם ומשותף לכל המפלגות הדתיות. מועמדותו של אורי זהר הועלתה בגלל התוצאה שהמאבק המשותף על צביון העיר בכל מה שנוגע לשמירת השבת הסתיים בקדנציה זו בכישלון.

מעתה
השרות לאמריקה והקריביים
בתדירות עוד יותר גבוהה!!
ZIM HAIFA ★ ZIM TOKYO ★ ZIM NEW-YORK ★
ZIM PUSAN ★ ZIM SAVANNA ★ ZIM CALIFORNIA ★
ZIM IBERIA ★ ZIM GENOA ★ ZIM HONG-KONG ★
ZIM MONTREAL ★ ZIM LIVORNO ★ ZIM KEELUNG ★
ZIM MIAMI ★ ZIM HOUSTON ★ ZIM MARSEILLES ★
השרות הנבחר בהובלה ימית
במשאל "מבט" ומחקר "מודיעין אזרחי"
צים חברת השיט הישראלית
צים ZIM

אלפים הפגינו בנצרת בקריאה למאבק יהודי־ערבי נגד הכיבוש

ההפגנה התנהלה בסדר מופתי ● זייד: הפלשתינים לא יסכימו לפתרון שאינו כולל מדינה משלהם

מאת קאסם זייד, כתב „על המשמר"

בעשרים אלף איש השתתפו אתמול בהפגנה הערבית בנצרת, תחת הסיסמה „ישראל ופלשתין — שתי מדינות לשני עמים".

המפגינים קראו לסיים את הכיבוש, ולהפסיק לאלתר את מדיניות היד הקשה ואת שבירת העצמות. ההפגנה התנהלה בסדר מופתי. מאות הסדרנים שילבו ידיים לשלשלת לאורך כל מסע ההפגנה, וקהל האלפים עבר ביניהם.

כרזות עם שמות הקורבנות

הונפו כרזות שחורות ועליהן נכתבו שמות קורבנות מאורעות הדמים בשטחים, כתובותיהם וגילם. בכרזות הושם הרגש על המאבק היהודי־ערבי המשותף לפתרון הסכסוך הישראלי־פלשתיני.

בראש ההפגנה צעדו חברי כנסת ערבים מכל הסיעות, ראשי הרשויות המקומיות הערביות, ונציגי מפ"ם, „שלום עכשיו", החוג לדיאלוג ישראלי־פלסטינאי ותנועות אחרות. בעצרת בסוף ההפגנה נשאו דברים יו"ר הוועד הארצי של ראשי הרשויות הערביות, איברהים נימר חוסיין, ח"כ תופיק זייד, ראש עיריית נצרת, אלי שמעוני נציג „שלום עכשיו" ואחמד אבו עסבה, ראש מועצת ג'ת.

שלושת הנואמים הערביים שיגרו ברכה מיוחדת לכוחות הקידמה היהודים, וקריאה לציבור הערבי לקחת חלק בהפגנת „שלום עכשיו", אתמול בערב בתל־אביב.

רבין ושמיר — זכרו את קודמיכם

איברהים נימר חוסיין אמר, „אנו מביעים יחד עם הכוחות הדמוקרטיים היהודים את הזדהותנו עם מאבקם של תושבי השטחים הכבושים". הוא תקף בחריפות את שר הביטחון, יצחק רבין, והזכיר לו את גורלם של קודמיו בתפקיד: משה דיין ואריאל שרון. חוסיין הזכיר גם לראש הממשלה יצחק שמיר את קודמו, מנחם בגין, והביע את ביטחונו של שמיר יהיה אותו גורל אם ימשיך במדיניות ההתכחשות לזכויות הפלשתינים. חוסיין חזר וקרא לציבור הערבי בישראל לכבד את החלטות מוסדותיו ולא לחרוג מהן.

ח"כ תופיק זייד, אמר, שהמסר של תושבי השטחים הכבושים לציבור בישראל, לממשלה ולרוב הקהל העולמי הוא שתושבי השטחים אינם מוכנים לבוא בדברים עם הכובשים כל עוד הם מפעילים את מדיניות היד הקשה, והפלשתינים לא יסכימו לכל פתרון שאין עימו ערובה להקמת המדינה הפלשתינית. „אם הכיבוש לא יבוא לסיומו, נהיה עדים להתקוממות יותר רחבה ויותר קשה בשטחים", אמר זייד.

ח"כ זייד לגלג על הפסטיבלים שמקיימים בארץ ליוסף ביגון, „על הפסטיבלים של ביגון אנו נחלים במדיניות היד הקשה ושבירת העצמות בשטחים", אמר.

לא בני דודים אלא אחים למאבק

נציג תנועת „שלום עכשיו", אלי שמעוני, זכה למחיאות כפיים קצובות. הוא אמר, „באתי כנציג תנועת שלום עכשיו, כדי לתת יתר תוקף לסולידריות עם המאבק למען פתרון מדיני צודק לסכסוך הישראלי־ערבי, ולמען הזכות בזכות ההגדרה העצמית של שני העמים, שאינה ניתנת לחלוקה".

שמעוני הביע בשם „שלום עכשיו" הזדהות עם ערביי ישראל „הנאבקים למען פתרון של הדיפוי ושלום ושוללים, כמוני, ידי בני אדם, הכאות, שבירת עצמות, והטלת בקבוקי תבערה ואבנים על מכוניות".

שמעוני בירך גם על כל צעד של מאבק ציבורי בלתי אלים למען פתרון מדיני צודק. „לדעתנו, כל פגיעה מגבירה את הפחד אבל גם כמה את השנאה. במאבק לשלום בדרכי שלום אנחנו איננו רק בני דודים, אלא אחים למאבק", סיים שמעוני.

ראש מועצת ג'ת, אחמד אבו עסבה, אמר „אנו מנהלים מאבק למען השלום במסגרת החוק". אבו עסבה כינה את רבין „שר המלחמה", והאשים אותו באחריות ישירה למאורעות הדמים בשטחים.

(צילום: בועז לניר)

ההפגנה בנצרת אתמול

המשכים

דראושה פורש — מקים

(סוף מעמוד ראשון)

דראושה: „עשיתי את חובתי ועכשיו מצפוני שקט". לדבריו, נסיונותיו להאבק בתוך „העבודה" על עמדותיו נכשלו שכן היא הפכה להיות מפלגה ביצית שקשה להיות בה. עוד הוסיף, שעדיין לא החליט על דרכו לעתיד.

מזכ"ל מפלגת העבודה, ח"כ עוזי ברעם, הגיב אתמול על הודעתו של ח"כ עבר אליואתב דראושה בהפתעה. ברעם הביע תקווה שדראושה ישקול שוב את צעדיו. יחד עם זאת הבהיר, כי מפלגת העבודה תפנה בבחירות הקרובות לציבור הערבים בישראל להצביע עבורה בשל היותה מפלגה מתונה, שדוגלת בדו־קיום בין יהודים וערבים, ומסוגלת לקדם יותר טוב מכל אחר את תהליך השלום.

הודעתו של דראושה הביאה אתמול לתגובות חריפות במפלגת העבודה. בין היתר אמרו חוגים בכירים במפלגה, כי אין זו דרך מקובלת להודיע על פרישה. לכתבנו נודע, כי ח"כ דראושה אמר, כי הוא מתכוון לשלוח את כרטיס המפלגה שלו בדואר למפלגת העבודה.

בעבודה ציינו אתמול, כי דראושה מתנדנד כבר זמן מה. כן אמרו כי העמדות שביטא בחודשים האחרונים חורגות מן המצע של המפלגה. בעבודה גם היו כאלה אשר אמרו, כי על דראושה להחזיר את המנדט שלו למפלגה. עוד צויינו במפלגת העבודה, כי ייתכן מאוד שדראושה יחליט עכשיו לפרוש מאחר והוא חושש, כי בבחירות הפנימיות שייערכו בעוד מספר חודשים לרשימה של הכנסת הי"ב, הוא עלול היה להתקשות להכנס למקום ריאלי ברשימה.

ח"כ יאיר צבן, המזכיר המדיני של מפ"ם, אמר אתמול, כי הצעד של דראושה מסמל את הקרע ההולך ומתרחב בין מפלגת העבודה לבין הציבור הערבי. לדבריו, זוהי תוצאה בלתי נמנעת של החטא הקדמון של מפלגת העבודה, שהקימה יחד עם הליכוד את ממשלת האחדות.

לדברי צבן, אם מפלגת העבודה לא תערוך חשבון־נפש אמיץ עם עצמה, ולא תסגור חשבון עם היד הקשה של רבין, עליה לצפות לתגובות קשות נוספות, לא רק במגזר הערבי. מפ"ם קוראת לציבור הערבי לא להתמודד במפלגות נפרדות על בסיס לאומי, אלא לתת יד לאלה המתמודדים במאבקם לשלום, לשוויון ולהבנה בין יהודים וערבים.

עשרות אלפים מחו

(סוף מעמוד ראשון)

החניכים של השומר־הצעיר, נשאו לפידים וכן שלטים הקוראים לממשלת־ישראל „לשבת עכשיו ולדבר", „אם לומר שלום אז באנו נאמר עכשיו". הם קראו „צבא הגנה ולא צבא הגנה" וכן „תנו זכויות ולא מכות". כוח שוטרים גדול, מתוגבר בשוטרי משמר־הגבול ושוטרי יחידת הפרשים של משטרת־ישראל, נערך לאורך ציר המצעד ובכיכר־מלכי־ישראל ושר המשטרה חיים בר־לב הגיע למקום כדי לעמוד מקרוב על פעילותה של המשטרה. במהלך המצעד וכן במהלך העצרת עצמה לא נרשמו כל הפרעות חריגות, להוציא קומץ מאנשי „התחיה" שניסה להניף שלט ואולם הורחק במהירות מהמקום על־ידי סדרני ההפגנה וכוח משטרה.

להפסיק עם התודירה

העצרת עצמה התקיימה תחת הסיסמה „אם לא שלום עכשיו — אימתי?" אבשלום וילן, מראשי „שלום עכשיו", שהנחה את העצרת, פתח באומרו: „באנו לכאן עשרות האלפים כדי לדבר על העתיד, כדי לומר לממשלה הזאת כן לפשרה, כן למו"מ, כן לפתרון מדיני, כן להשגת שלום, כן למדינה דמוקרטית בעלת רוב יהודי ומיעוט ערבי שווה־זכויות וכן למדינה שאינה שולטת בעם אחר ומתפנה לטפל בבעיות היסוד האמיתיות שלה".

צלי רשף, מראשי „שלום עכשיו", קרא לממשלה להכריז כי ישראל תדבר עם ירדן ותדבר עם אש"ף אם זה יבחר בדרך המו"מ כדרך היחידה להגיע לשלום.

גברי בר־גיל, חבר ההנהגה הראשית של השומר־הצעיר אמר, כי המדינה והעם ניצבים היום באחת השעות הקשות שלהם. „כאו גורה, השטחים הם נטל כבד מדי כי אנו כמדינה יהודית־דמוקרטית לא יכולים לשלוט על מיליון וחצי אזרחים סוג ב'".

משפט ההיסטוריה

יו"ר ועד המועצות הערביות המקומיות, איברהים נימר חוסיין אמר, כי נציגי הציבור הערבי בישראל מביעים שאט־נפש וגינוי למדיניות ההרג והגירושים ופונים לממשלת ישראל להפסיק לאלתר את מדיניות היד החזקה לסגת מהשטחים וללכת לועידה בין לאומית בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים בדבר. הוא קרא בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלשתיני והקמת מדינה פלשתינית לצידה של מדינת־ישראל.

המשורר האמריקני, אלן גינזברג, שצעד עם המפגינים, קרא משירו „יהוה ואללה עושים מלחמה". קודם שעלה לבמה ציין, כי אי־אלימות זהו הפתרון היחיד: לדבריו, טוב שישנם אנשים המוכנים להציע גישה ופתרון בדרך של שלום תוך שמירת הדמוקרטיה.

מג"ד במילואים, דני גל ציון, כי בשטחים לא ניתן לחזור לסטאטוס־קוו שכן בשטחים אין לדבריו סטאטוס־קוו כי אם התדרדרות מתמדת הנמשכת מזה 21 שנים. הוא הזהיר כי המצב בשטחים הינו רק קצה קצהו של הקרחון, והוסיף כי אינו יודע למי כואב יותר, לצעירים הערבים המוכים או לחיילים הצעירים המכים.

את העצרת חתמה הזמרת מירי אלוני, ששרה את שיר לשלום בעברית ובערבית ואת התקווה.

שלושים הגיעו אל מרכז מפ"ם מברק הזדהות עם עצרת „שלום עכשיו" וקריאה לקיום ועידה בין לאומית לשלום במזרח התיכון ולמען הכרה הדדית של הזכויות של מדינת ישראל והעם הערבי הפלשתיני. עליו חתומים, קרלוס סאול מנם, מועמד לנשיאות ארגנטינה, והסופר ארנסטו סבטו ואדולפו דבנטיני, נשיאות ארגון אמהות מאיו.

עוצר

(סוף מעמוד ראשון)

אינטרקונטיננטל שבפסגתו הדרום מזרחית. במהלך העוצר נלקחו הגברים בשכונה הכפרית לחקירות ולמסדרי־זיהוי ובעקבות זאת נעצרו ארבעה מהם. אמש הוסר העוצר כליל.

צווים חתומים על־ידי אלוף פיקוד המרכז, עמרם מצנע, איפשרו לכוחות הביטחון ולמשטרה נקיטת צעד בלתי מקובל זה בירושלים המזרחית. ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, הופתע מעצם הטלת העוצר שנעשה בלא ידיעתו ואמר שיש אמצעים אחרים להרגיע את הרוחות. אתמול סבב קולק בין בתי התושבים וניהל שיחות עם נכבדי המקום. ראשי היישוב הערבי הסבירו לו, כי ההתפרעויות נעשו בניגוד מפורש לדעתם אך אין לנתק את המתרחש בירושלים מהמרי שסוחף את הגדה. הם תרצו את התנהגות הצעירים ואוזלת־ידם באומרם, כי „אין לנו שליטה על הנעשה ברחוב שלנו".

הם סיפרו, כי גורמים קיצוניים השייכים לחוגי האיסלם הפונדמנטליסטי שמקורו ברצועת עזה, מלבים את המתיחות. אחרים מהנכבדים חזרו והזכירו את הצעד הפרובוקטיבי של השר אריאל שרון, שקבע את ביתו בלב הרובע המוסלמי כאחד ממוקדי המתחות.

ראש העירייה, שבא בלוויית פמליה מצומצמת שכללה את המנכ"ל, אהרון שריג, יועצו לענייני מזרח העיר, אמיר חשין, ודוברו, רפי דברה, אמר לתושבים הערבים, כי הוא רואה את תפקידו וחובתו לאפשר קיום חיים סדירים תוך מתן שירותים ופיתוח העיר במנותק מהוויכוח הלאומי. הוא תבע מראשי הציבור הערבי בשכונה לפעול להרגעת הרוחות ולמניעת יידוי אבנים ובקבוקי תבערה, כדי לא לשבש את החיים במקום ולמנוע סבל מיותר מהתושבים, בגין העוצר וההפסדים הכלכליים הנגרמים להם בעטיו.

בביקורו במקום מצא טדי קולק צוותי טלוויזיה רבים מחו"ל והוא התראיין בדרך כשהוא מדגיש שאין לעשות גזרה שווה בין ירושלים לגדה המערבית.

הדרוזים הפגינו במג'דל שאמס: אסד, בוא להחזירנו לחיק האומה הסורית

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

שביתת הזדהות של הדרוזים ברמת־הגולן עם תושבי השטחים עברה אתמול בשקט וללא הפרעות. ביום שישי בשעות הערב המאוחרות החליטו תושבי מג'דל־שאמס, שהתכנסו בבית התפילה ליד כפרם, להשבית את מג'דל־שאמס וכפרים אחרים.

אתמול ב־8.30 בבוקר התארגנה תהלוכה במרכז מג'דל־שאמס אשר עברה במשך שעתיים וחצי ברחובות הכפר ומאות משתתפיה קראו סיסמאות בגנות ישראל ובתמיכה בתושבי השטחים, לא הונפו דגלים, אבל נישאו כרזות הקוראות לנשיא אסד לבוא לשחרר את הגולן, למען שובם של הדרוזים „לחיק האומה הסורית הגדולה".

המפגינים שרו שירים לאומיים שלדבריהם „מיוחדים לעתות מצוקה ומלחמה".

באזור לא היתה שום נוכחות של המשטרה או כוחות ביטחון, וההפגנה הסתיימה ב־11 בבוקר, ליד גבעת הצעקות בגבול סוריה.

וההפגנה במג'דל־שאמס נערכה רק בתוך הרחובות הפנימיים של הכפר, ולא יצאה לכביש החוצה את הכפר ועולה לחרמון. אתמול ניכרה תנועה ערה של אוטובוסים וכלי־רכב פרטיים לאתר החרמון, אמנם השביתה שהוכרזה היתה מלאה, אך בשבת בתי־המסחר סגורים ממילא, ורוב הדרוזים המתפרנסים ביישובים בגליל ממילא אינם עובדים.

החנויות היו סגורות, אך ביתר הכפרים השביתה היתה חלקית, ובכמה מקומות נפתחו מסעדות, בעיקר בשעות אחר־הצהריים בגלל התנועה הערה של המטיילים.

במג'דל־שאמס נמשך איסוף תרומות למחנות הפליטים ומלבד שתי משאיות מזון שכבר הגיעו לעזה, מתכוננים הדרוזים לשגר משלוחים נוספים.

הדרוזים במג'דל־שאמס מתגאים בכך, שסגן השר רוני מילוא, אשר אמור היה לסייר בכפר ביום שלישי לא הגיע, לדבריהם מחשש להפגנות המוניות נגדו.

דרישה לליגות כדורגל נפרדות ליהודים וערבים

מאת שלמה גלזר

בגלל האלימות הגוברת במגרשי הכדורגל בליגות הנמוכות בגליל ובעמקים גוברת הדרישה בקבוצות היהודיות להקים ליגות נפרדות ליהודים ולערבים.

אנשי מקצוע בכירים מדגישים, כי אם לא תינקט פעולה מהירה ותקיפה לעצירת האלימות במגרשים, עלול המצב להסתיים באסון.

מנהלי וראשי הקבוצות הערביות, שלהן רוב מכריע בליגות הנמוכות בצפון, דוחים את הטענות על אלימות במגרשים, לדבריהם, מדובר באירועים מקריים וחד־פעמיים.

ח"כ דראושה, שהוא תושב הכפר איכסל ליד נצרת, קרא בסוף השבוע לכל הצדדים לשמור על איפוק ורוח ספורטיבית. לדבריו, חייבים לשמור על האינטגרציה בספורט כמו בכל תחומי החיים האחרים, והתחרות חזק. „אנו חיים באותה מדינה ונמשיך לחיות בה, ולכן יש למצוא דרך לעשות זאת יחד", אמר דראושה.

השייח' טריף ביקש מבן־נון טייס דרוזי ראשון

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

אתמול התארחו מפקד חיל האוויר, אביהו בן־נון, ואנשי מטהו בביתו של השייח' אמין טריף, מנהיגם הרוחני של הדרוזים. זהו המפגש הראשון בין מפקד חיל האוויר, החדש לבין השייח' טריף.

בארוחת הצהריים מסר מפקד חיל־האוויר את נס החיל לשייח' טריף, ובירך אותו על מנהיגותו בת 60 השנים. השייח' טריף ביקש ממפקד חיל־האוויר, שעוד בימיו יתקבל לחיל טייס דרוזי ראשון. אולם הוא מיהר להוסיף, כי היה מעדיף שהטייס הדרוזי יהיה ישרת בחיל של שלום.

באותו מעמד נוכחו שגרירי דנמרק, פינלנד, אנגליה, שוויץ ונציג הפרלמנט האירופי, בירכו את השייח' טריף ואיחלו לו שנה טובה.

אתמול התקיים בפקיעין כנס של אנשי ההתיישבות העובדת והדרוזים, אשר הציגו את מועמדותו של סאלח טריף, יו"ר מועצת ג'וליס, בן הדוד של השייח' טריף, לבחירות הקרובות במרכז מפלגת העבודה.

השמן יתייקר מחר בעשרה אחוזים

מאת אורי נחשון, כתבנו הכלכלי בתל־אביב

השמן יתייקר בעשרה אחוזים, בעקבות ייקור בשיעור דומה של פולי הסויה שהממשלה מוכרת ליצרני השמן. ייקור הסויה תייקר גם את הכוספת לחקלאים.

יצרני השמן צופים, כי עם הפעלת הרפורמה בענף השמנים יתייקר השמן שוב בפברואר, כך שבקבוק שמן שעולה היום 1.56 שקל יעלה לאחר שתי העלאות כ־1.90 שקל.

במסגרת הרפורמה בוטל קרטל ממעלי השמן, וכל אחד יוכל לייבא פולי סויה ללא תיווך ממשלתי. במקביל, הוסר הפיקוח על המחירים לצרכן.

שלב נוסף של הרפורמה ייכנס לתוקפו בספטמבר 88, עם פתיחת יבוא הכוספת לכל רוצה, בהדרגה, לאורך שלוש שנים.

קטיושות נורו לגליל

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

כמה טילי קטיושה נורו ביום שישי ב־1.15 לפנות בוקר, לעבר הגליל. לא היו נפגעים.

הטילים היו בקוטר 122 מ"מ והם נורו מצפון לרצועת הביטחון. משערים שבתקופת החשכה ומזג האוויר הסוער הצליחו היורים לקרב את משגרי הטילים קרוב מאוד לגבולה הצפוני של רצועת הביטחון.

מובארק קורא להפסיק הדדית לחצי שנה את האלימות בשטחים

קאפוצ'י וחבש כבר הביעו התנגדות ● תאצ'ר קוראת למו"מ דו־צדדי

מאת אורי הורוביץ, וכתבי סוכנויות הידיעות

וושינגטון.— נשיא מצרים, חוסני מובארק, קרא לפלשתינים ולישראל להפסיק את מעשי האלימות לשישה חודשים כדי להקל על המאמצים להשכנת שלום במזרח התיכון.

בראיון שהעניק לעיתון „וושינגטון פוסט" הציע נשיא מצרים, שבתמורה להפסקת מעשי האלימות של הפלשתינים נגד ישראלים בגדה המערבית וברצועת עזה תסכים ישראל שלא להקים יישובים יהודיים חדשים בשטחים בתקופה זו.

הילאריון קאפוצ'י, מי שהיה הפטריארך של ירושלים, מתח ביקורת על פנייתו זו של מובארק, לפלשתינים ולישראל.

„קריאה שהופנתה על־ידי המשטר המצרי לאחינו, אחיותינו ובנינו, שיפסיקו את מאבקם, היא משגה גדול", אמר קאפוצ'י.

גם החזית העממית לשחרור פלשתין, שבראשה עומד ג'ורג' חבש, מתחה ביקורת חריפה על דברי הנשיא מובארק.

בהודעה של החזית נאמר, כי נשיא מצרים „מעמיד על בסיס של שוויון את כוחות הכיבוש הישראלים, המרצחים, ההורגים ומרעיבים את העם הפלשתיני הבלתי חמוש".

ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, קראה ביום שישי למו"מ ישראלי־פלשתיני דו־צדדי כמטרה להשיג הגדרה עצמית לגדה המערבית ולרצועת עזה.

היא אמרה בראיון שהעניקה בלונדון לרשת טלוויזיה אמריקנית, „ארה"ב יכולה להחליט על עתידה היא, בריטניה יכולה להחליט על עתידה־היא, המדינות הדמוקרטיות יכולות לעשות זאת. יש להן הגדרה עצמית. כך יכולה גם ישראל. אינך יכול ליהנות מזה בעצמך מלשלול זאת מאחרים".

בתוניס התכנסה אמש מועצת שרי החוץ הערבים לכינוס שלא מן המניין לדון במצב בשטחים ובדרכים לסייע לתושביהם. בכינוס נוכחים 16 שרי חוץ וראש אש"ף, יאסר ערפאת. המשתתפים פתחו את המושב בדקת דומיה לזכר החללים בשטחים הכבושים.

ערב פתיחת הכינוס נועדו בתוניס מזכ"ל הליגה הערבית, שאזלי קליבי ונציג אונר"א ג'אקומלי, שפירט את צרכי התושבים בשטחים.

לוב מציעה להקצות מיד 150 מיליון דולר לתושבי השטחים ולצלב־האדום, ושהמועצה תחליט על הקצבה שנתית של 200 מיליון דולר לתושבי השטחים.

התוכניות להקים ממשלה פלשתינית גולה נגנזו — כך אמר נאיף חוואתמה, מנהיג החזית הדמוקרטית לשחרור פלשתין, בראיון לעיתון „אל סאכה", היוצא לאור בתוניסיה. הוא הוסיף, כי הארגונים הפלשתיניים מתמקדים עתה בטיפוח ההתקוממות בשטחים הכבושים.

דובר רשמי בירדן הודיע אתמול, שארצו מקדמת בברכה את הצעתה של בריה"מ לכינוס ועידה בינלאומית בחסות מועצת הביטחון. הדובר טען, שההחלטה הסובייטית תואמת את החלטות ועידות הפיסגה הערביות בפאס וברבת־עמון.

ארגון יהודים הולנדים מחה ביום ה' נגד „פעולות הדיכוי" של ישראל בשטחים.

בעצומה שהוגשה לשגריר ישראל בהאג נאמר, כי ארגון „בלאנס", המייצג „יהודים בעלי גישה ביקורתית בהולנד", מודאג מעתידה של ישראל כמדינה דמוקרטית.

נמשכת מכירת כרטיסים לאופרה „פידליו"

תל־אביב, היכל התרבות, 8.30 בערב
קונצרט למנויים מס' 5
נותר הרביג – מנצח
מרים פריד – כנרת
התכנית:
הינדמית – מוסיקה קונצרטית לכלי קשת וכלי נשיפה.
ברוך – קונצ'רטו לכינור.
בראהמס – סימפוניה מס' 4.
סדרה ז': הערב – 24.1.88
סדרה ח': יום ב' – 25.1.88

חיפה, אודיטוריום חיפה, 8.30 בערב
קונצרט למנויים מס' 5
נותר הרביג – מנצח
מרים פריד – כנרת
התכנית:
הינדמית – מוסיקה קונצרטית לכלי קשת וכלי נשיפה.
ברוך – קונצ'רטו לכינור.
בראהמס – סימפוניה מס' 4.
סדרה א': יום ג' – 26.1.88

ירושלים, בנייני האומה, 8.30 בערב
נותר הרביג – מנצח
מרים פריד – כנרת
התכנית:
הינדמית – מוסיקה קונצרטית לכלי קשת וכלי נשיפה.
ברוך – קונצ'רטו לכינור.
בראהמס – סימפוניה מס' 4.
יום ד' – 27.1.88

תל־אביב, היכל התרבות, 8.30 בערב
קונצרט מיוחד
בטהובן – „פידליו" (בביצוע מלא)
מיכאל שונוולט – מנצח
הנס נויגבאואר – בימאי
מ.א. פרלי – מעצב
האופרה העירונית של קלן
יום ב' – 1.2.88
יום ה' – 4.2.88

תל־אביב, היכל התרבות, 8.30 בערב
קונצרט למנויים מס' 6
בטהובן – „פידליו" (בביצוע מלא)
מיכאל שונוולט – מנצח
הנס נויגבאואר – בימאי
מ.א. פרלי – מעצב
האופרה העירונית של קלן
סדרה א': מוצ"ש – 6.2.88
סדרה ב': יום ב' – 8.2.88
סדרה ג': יום ה' – 11.2.88

תל־אביב, היכל התרבות, 8.30 בערב
קונצרט פילוקלסיקה מס' 2
מיכאל שונוולט – מנצח
הנס נויגבאואר – בימאי
מ.א. פרלי – מעצב
האופרה העירונית של קלן
יום ד' – 10.2.88

אין אפשרות להחלפת כרטיסים מסדרה לסדרה בהופעות האופרה

שתי כנפיים לאחד

מתכנן המטוסים מקליפורניה, ברט רוטן, שיצר את הוויאג'ר, המטוס שהקיף את העולם ללא חניה, פרסם אתמול את תמונת ה־AT3, מטוס מהמכני חדש שיצר (צילום: איי.פי.)

שיחות ממשלה־קונטראס בניקרגואה, בסוף החודש

סן־חוזה.— הממשלה הסנדיניסטית ומורדי הקונטראס הסכימו לקיים סיבוב ראשון של שיחות ישירות על הפסקת־אש ב־28 בינואר.

אדולפו קאלרו, אחד ממנהיגי הקונטרס, אמר, „אנו רוצים להיפגש בלא תנאים מוקדמים ב־28 בינואר, ויתכן שנאריך את השיחות ביום נוסף".

סגן שר החוץ של ניקראגואה, ויקטור הוגו טינוקו, שעמד בראש משלחת מטעם ממשלתו, הסכים לתאריכים אלה, והודיע כי ישוב לקוסטה־ריקה בשבוע הבא להשתתף בשיחות.

עוד אמר, כי ניקרגואה רוצה להקים ועדה בינלאומית, שתבטיח כיבוד הזכויות הפוליטיות והאזרחיות של כל לוחמי המחתרת שיפרקו את נשקם. עוד הסכימה ניקרגואה לאפשר הגשת סיוע הומניטארי לקונטרס לאחר שהפסקת האש תיכנס לתוקפה.

המדען אלכסנדר לרנר יצא היום מבריה"מ בדרכו ארצה

מוסקווה.— המדען היהודי אלכסנדר לרנר, שבקשותיו לצאת מבריה"מ נדחו במשך 16 שנה, עומד לצאת היום לוינה, בדרכו לישראל.

טרם צאתו אמר המדען היהודי, כי מאות אלפי יהודים בבריה"מ, רוצים לעזוב את המדינה. להערכתו, כ־20 אלף יהודים אינם יכולים לצאת מבריה"מ מפני שהשלטונות טוענים כי בידיהם סודות מדינה.

הוא מקווה שיוכל לעבוד בישראל במכון ויצמן ולפתח לב מלאכותי לייצור המוני. עם לרנר יוצאים מבריה"מ בנו ולאדימיר (42), כלתו טניה (27), ונכדתו יוליה בת שנתיים. (עי"ר)

סוללות העפר סולקו מפתח מחנה הפליטים שאתילה

ביירות.— סוללות עפר, שחסמו את הכניסות הראשיות למחנה הפליטים הפלשתיני שאתילה בדרום־ביירות, סולקו אתמול, ארבעה ימים לאחר סיום המצור בן 32 חודשים, שהטילה המיליציה השיעית, אמל.

עשרה פלשתינים, המשתייכים לארגוני מחבלים שונים, שנעצרו מאז הוסר המצור על שאתילה וברג' אל בראג'נה, היו עדיין עצורים אתמול בידי הצבא הסורי, כך מסרו מקורות פלשתיניים.

„פתח", דרש מאנשיו שלא לצאת מהמחנות, כל עוד לא הושג הסכם קולקטיבי בין הנהגת אש"ף לבין הסורים.

אוסטריה בודקת העברת רובים מישראל לדרא"פ

וינה.— אוסטריה מסרה אתמול כי היא בודקת אם משלוח של רובים דרך ישראל לדרום־אפריקה היה הפרה של חוקי אוסטריה בדבר יצוא נשק.

בהודעת משרד הפנים האוסטרי נאמר, כי 85 ארגזי רובים מתוצרת צ'כיה, הועברו במשאית מווינה לגראץ, בנובמבר, 300 רובים הוטסו לאחר מכן במטוס אל־על מישראל ליוהנסבורג. (עי"ר)

תוניסיה ומצרים חידשו יחסים דיפלומטיים מלאים

מאת אורי הורוביץ, כתבנו לענייני המזה"ת

תוניסיה ומצרים הודיעו אתמול על חידוש היחסים הדיפלומטיים המלאים ביניהן. בכך הצטרפה תוניס אל חמש עשרה המדינות הערביות שמקיימות יחסים דיפלומטיים עם מצרים. עשר מהן חידשו את היחסים אחרי ועידת הפסגה הערבית בברבת־עמון בנובמבר 1987.

כמו כן נענה הנשיא מובארק להזמנה מנשיא דרום תימן לבקר בארצו.

בוש ניצח במישיגן

סגן נשיא ארה"ב ג'ורג' בוש נחל ניצחון חשוב במישיגן, והנחיל תבוסה למטיף הדתי הטלוויזיוני לשעבר פט רוברטסון. מישיגן היא המדינה הראשונה שבה יבחרו הרפובליקנים בנציגים לבחירת המועמד לנשיאות. (עי"ר)

קומסומולסקיה פראבדה:

הרצח המתועב בלנינגראד לא היה על רקע אנטישמי

מוסקבה.— נעצרו רוצחיו של היהודי נחום נמצ'נקו, שנרצח בספטמבר בלנינגראד — מסר ביום ו' העיתון „קומסומולסקיה פראבדה". העיתון מגנה בחריפות את „הניסיונות לתאר פשע מתועב זה כפעולה אנטישמית".

ביטאון הנוער הקומוניסטי כותב, כי המניע לרצח זה היה שוד בלבד, ללא כל רקע גזעני או פוליטי.

הרוצחים הם שני צעירים בני 19 ו־17, ידידיו של בנו של הקורבן. הם נעצרו יומיים לאחר הרצח.

נחום נמצ'נקו, שהיה בן 73 במותו, היה מורה במכון נגד האיידס בארכנגלסק. לפי עדות רעייתו הוא לא היה פעיל יהודי. עם זאת היא אמרה, כי בעלה התעניין לאחרונה בשפה העברית ויצר מגע עם מסורבי עלייה.

„קומסומולסקיה פראבדה" מביע רוגז על שתחנות רדיו מערביות הציגו את הרצח הזה כפעולה אנטישמית. העיתון מגנה במיוחד שני מסורבי עלייה מלנינגראד, שביקשו לארגן הפגנה נגד האנטישמיות בעיר.

עד כה לא התייחסה העיתונות הסובייטית לרצח הזה, למרות השמועות. (עי"ט)

צרפת וגרמניה הסכימו על הקמת חטיבה צבאית משותפת

פאריס.— צרפת ומערב־גרמניה הסכימו ביום ו' להקים חטיבה צבאית משותפת. קנצלר מערב־גרמניה, הלמוט קוהל אמר, כי יחידה זו תניח את היסודות לצבא אירופי שיוקם בעתיד.

נשיא צרפת, פרנסואה מיטראן, נפגש בפאריס עם הקנצלר קוהל ביום השנה ה־25 לחתימת חוזה הידידות בין שתי המדינות.

בריטניה, איטליה והולנד אינן תומכות בהקמת יחידה צבאית משותפת לצרפת ומערב־גרמניה. לעומתן טוענים קוהל ומיטראן, כי יש להקים מערכת הגנה מערב אירופית משולבת לקראת השגת אחדות באירופה. (עי"ר)

בריטניה נזפה: שיר ההלל לצ'אושסקו – לא של המלכה

לונדון.— בריטניה נזפה שלשום ברומניה על פרסומו של מכתב מזויף, שכאילו נשלח ע"י המלכה אליזבת השנייה לנשיא רומניה, ניקולאי צ'אושסקו, לרגל יום הולדתו ה־70.

דיוויד מלור, סגן שר החוץ הבריטי, הזמין אליו את שגריר רומניה ואמר לו, כי האיגרת שפורסמה במהדורה האחרונה של כתב העת הרומני „לומיאה" היא „כוזבת ועלבון להוד מלכותה".

בפרסום נאמר: „אנו בבריטניה הגדולה התרשמנו מההחלטיות שהוכחת בהגנה על עצמאות ארצך, ומהדרך העקבית של רומניה המפגינה עמדה ברורה וממלאת תפקיד חשוב בענייני העולם".

עוד נאמר באיגרת המדומה: „אתה, אדוני הנשיא, הינך מדינאי בעל מעמד בינלאומי, שתכונותיך המצוינות, ניסיונך והשפעתך זכו להכרה רבה".

צ'אושסקו יחגוג ב־26 בינואר את יום הולדתו ה־70. פולחן אישיותו מטופח, ומעטים העזו למתוח ביקורת פומבית על הדרך שבה הוא מנהל זה 22 שנה את המדינה הקומוניסטית.

מלור אמר לשגריר הרומני: „הוד מלכותה המלכה לא שיגרה איגרת מעין זו לנשיא צ'אושסקו. אין היא נוהגת לשלוח איגרות לרגל ימי הולדת של ראשי מדינות אחרות". (עי"ר)

תאצ'ר: גורבאצ'וב הוא אדם שמקיים את הבטחותיו

וושינגטון.— ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, אמרה ביום ו' לאמריקאים, שהמנהיג הסובייטי מיכאיל גורבאצ'וב הוא אדם שמקיים את הבטחותיו.

בראיון שהעניקה מלונדון לארבע רשתות הטלוויזיה של ארה"ב, ציינה תאצ'ר: „המזכיר הכללי גורבאצ'וב הוא מנהיג, שונה לחלוטין מאלה שידענו בעבר בבריה"מ", והוסיפה „הוא מדבר, הוא מתווכח, ואפשר לנהל עמו דיונים בצורה קלה כמריבה".

עוד אמרה, „אם הוא אומר שיעשה משהו, הוא יכבד את המילה שלו". (עי"ר)

ילכו ברגל לקוטב, אך ייזהרו מדובי המיעוט

לונדון.— סיר ראנולף טויסלטון־וייקהאם־פיין, איש צבא בריטי הידוע כהרפתקן, הודיע ביום ו' על כוונתו לצעוד, ללא סיוע, לקוטב הצפוני.

סיר ראנולף ושני חברים מתכוונים לעבור את 680 הקילומטרים מהאי וור האנט, בקצה הצפוני של קנדה, מבלי להסתייע בכלבים, עגלה ממונעת או אספקה מהאוויר.

הם מקווים שתוך שישים יום יגיעו לקוטב עם מזחלותיהם.

סיר ראנולף, בן ה־43, הצליח ב־1982 להיות אחד משני הגברים הראשונים ששטו, מסביב לכדור הארץ דרך שני הקטבים. הוא יצא לדרך יחד עם שניים מותיקי מסעותיו האחרים לקוטב, מייק סטרוד ואוליבר שפארד.

הם יאכלו בעיקר מזון קפוא ומיובש, בתוספת חמאה כמקור מרוכז של קלוריות. את המים יקבלו מהמסת קרח.

„תשעים אחוז מדובי הקוטב לא תוקפים אנשים", אמר ההרפתקן אך גילה שהצוות יצטייד ברובים. „אם דב רץ לקראתך, אתה לא יכול לעצור ולשאול אותו אם הוא שייך לרוב או למיעוט", אמר. (עי"ר)

ארה"ב מאיימת להעניש את יפן אם תהרוג לווייתנים

וושינגטון.— שר המסחר האמריקני, ויליאם וריטי, איים על יפן שארה"ב עלולה לנקוט נגדה צעדי ענישה כלכליים, אם במסע שהם עורכים עתה לאנטארקטיקה היפנים יהרגו לווייתנים.

פקידי הממשל אמרו ביום ו', כי האולטימאטום נשלח ביום ה'. אוניה לעיבוד מוצרי דייג ושתי ספינות ציד עמדו לצאת לאזור כדי להרוג 300 לווייתנים, שיפן טוענת כי הם דרושים לה למטרות מחקר מדעי.

יפן טוענת, כי היא עוסקת בציד לווייתנים אך ורק למטרות מדעיות, אך ארגונים לשמירת איכות הסביבה דוחים טיעון זה. הם אומרים, שתחת המסווה של צרכים מדעיים, הורגים היפנים מספר גדול והולך של לווייתנים נדירים. (עי"ר)

על היום

24.1.88

מאת אורי הורוביץ

מגנים — אבל לא יורים

על אף המחאות והגינויים המצריים עקב האירועים בשטחים הוכיח הנשיא מובארק את דביקותו בהסכם השלום ■ על ישראל להסתייע במעמדה המתחזק של מצרים - להשכנת שלום באיזור

מצרים הוכיחה בימים אלה שוב את אמינותה בנושא הסכם השלום עם ישראל.

שגריר מצרים בישראל, מוחמד בסיוני, אמנם הגיש מספר רב של מחאות למשרד החוץ הישראלי על התנהגות כוחות הבטחון הישראליים כלפי תושבי השטחים ועל הר־הבית בירושלים. אך יש לזכור, כי בעת שהגדולות שבידידותינו מגנות אותנו על המתרחש בשטחים ובמזרח ירושלים, לא ייתכן שהגדולה שבמדינות ערב לא תעשה כן גם היא. מה גם, שאף היהודים בגולה משמיעים דברי ביקורת חריפים בעניין זה. אולם למרות המחאות המצריות הרשמיות והדברים הקשים שנכתבים על ישראל בעתוני מצרים, גם המימסדיים, לגבי המתרחש בשטחים, עם הוספת נוסף כמו הרעבת תושבי מחנות פליטים וכיו"ב, הוכיחה מצרים פעם נוספת שהיא נאמנה להסכם השלום עם ישראל. כך היה הדבר גם בעקבות הפצצת הכור האטומי בעיראק ובעת מלחמת לבנון — אירועים שהיו טראומטיים לכלל העולם הערבי והיה בהם כדי להעמיד במבחן את יחסי מצרים־ישראל.

האירועים בשטחים יוצרים זה שבועות את הכותרות הראשיות בתקשורת בעולם הערבי והמוסלמי, שמצרים היא חלק ממנו. הלחץ על מצרים לנקוט צעד פעיל נגד ישראל (כמו, למשל, החזרת שגרירה מתל־אביב), הוא גדול. לחץ זה מופעל הן מצד ידידותיה של מצרים בעולם הערבי והן מצד האופוזיציה השמאלית־נאצריסטית ומגורמי דת במצרים. כל אלה מקצינים כל העת את התבטאויותיהם כלפי ישראל ודורשים לנקוט פעולת הענשה כלפיה.

מסעות מובארק

הנשיא מובארק ערך לא מכבר סיור במדינות המפרץ הערביות וכן בעיראק ובירדן. השבוע אמור מובארק להיוועד עם הנשיא רייגן בוושינגטון. מסעות אלה, בנוסף לביקור שערך מובארק, במספר מדינות באירופה וכן במרוקו, הם ללא ספק ציוני־דרך חשובים במדיניות החוץ המצרית. המצרים נוסרו, שבמרכזו העניינים שעלו במסעות מובארק במדינות ערב, וצפויים לעלות גם במסעו במערב, יהיה „קידום תהליך השלום". בכך מתכוונים המצרים בין היתר לכינוס ועידה בינלאומית לשלום במזרח התיכון ולפתרון הבעיה הפלשתינית.

המשא־ומתן בין ישראל למצרים בנושא הפלשתיני נקלע למבוי סתום כמעט מיד אחרי חתימת הסכם השלום עם מצרים. שני הצדדים אינם יכולים להציג „ידיים נקיות" בשאלה מה הביא למבוי הסתום. ייתכן כי נושא הלינקג' המפורסם, שהועלה אז — הקשר בין פתרון הבעיה הפלשתינית לבין הנורמליזציה ביחסי מצרים עם ישראל, אשר לאחר־מכן ירד מעל סדר היום — אילו היה מועלה מחדש, אולי היינו נענים יותר לקריאה מצרית זו. המצרים טוענים כלפינו, שעסקנו בדקדוקי־עניות בבואנו לפרש את הסכמי קמפ־דייוויד. לדבריהם, לו הוכיחה ישראל שכוונותיה טובות, תוכנית האוטונומיה היתה מתבצעת. ואילו טענת ישראל כלפי המצרים היא, כי במהלך השיחות על יישום הסכמי קמפ־דייוויד הם העלו תביעות מעבר למה שנאמר בהסכמים וכי היענות לתביעות אלה היתה מביאה להקמת ישות פלשתינית. יש גם לזכור, שירדן לא תרמה את שציפו אז ממנה כל הצדדים לגבי יישום הסכמי קמפ־דייוויד.

שינויים מדיניים ואישיים

בינתיים חלו שינויים אישיים ומדיניים. האישים שחתמו על ההסכמים שוב אינם מחזיקים ברסן השלטון. גם מעמדה של מצרים בעולם הערבי שונה ללא היכר לעומת מצבה בסוף שנות ה־70. מצרים, כפי שאמר בימים אלה שגרירה בארה"ב, מחזקת מדי יום את מעמדה המנהיגותי בעולם הערבי. במלים אחרות, היא חוזרת להיות המדינה ה... בעולם הערבי, על אף שהיא מקיימת ... הסכם השלום שעליו חתמה עם ישראל. ... זו של עליית מעמדה של מצרים ... למעשה גושפנקא כלל־ערבית ... הפיסגה ברבת־עמון והודגשה ... בביקוריו של מובארק בשמונה ... ערביות, שבעקבותיהם צפויים ביקורי ... של מנהיגי מדינות אלה במצרים ... שמובארק ישוב ממסעותיו באירופה ובא...

עובדות אלו חשובות גם לישראל. ... שמצרים אכן פועלת להשכנת שלום ... התיכון, חייבת ישראל לנצל את ... הבינלאומי של מצרים לשם קידום ... המדיני באיזור. בידי מצרים, אשר ... טובים עם כל הצדדים (בשלב זה, ... הסורים), מצויים הכלים, הרצון ו... לעזור לישראל להתקדם בכיוון ה... באיזור.

גוויה של נייר אדום

מאת ארנון יפה, פאריס

„להמאטן מת" — מודיעה כתובת במערכת. עיתון אחד פחות בצרפת, אך אין זו סתם אבידה. מדובר בעיתון הסוציאליסטי דוהיר פה. „לה מאטן דה פאריס", יומון שמאלי, פסק להופיע בשבועיים שחלפו. כותרתו השחורה על רקע שמש אדומה עולה נעלמה מן הקיוסקים. השמש שקעה, כפי הנראה, לתמיד. צרפת אינה אוהבת עיתוני חדשות פוליטיים, במיוחד לא שמאליים.

בעליו, „קבוצת העשרה", עיתונאים צעירים שנטלו את השליטה על העיתון בששת החודשים האחרונים, אולצו להכריז על פשיטת־רגל. לא עלה בידם לשקם את העיתון שסבל ממחלה כרונית של מחסור בקוראים. הם עסקו בעיקר ברדיפה אחרי מיליונרים ובחיפוש אחר מקורות מימון. שיחקו בגדול, אבל בלי כסף. צוות הכתבים לא קיבל את מרותם. העיתון החל להיראות כמו אוסף כתבות, טלאים, טלאים. הניתוק מהמפלגה הסוציאליסטית והעצמאות הפוליטית לא הועילה. הקוראים פשוט לא באו.

משום מה, מעדיפים גם קוראי השמאל את „להפיגרו".

„להמאטן" גסס מ־1983 — השנה בה נטשו הצרפתים את השלטון הסוציאליסטי. גרעונות רדפו גרעונות. מ־150 אלף עותקים ביום הוא נפל ל־40 אלף. ביום שלישי, כאשר אזלו גליליי הנייר, לא היה עוד על מה להדפיסו. הוא התמוטט באפיסת כוחות בשל מחסור בכסף ובקוראים.

במשכן של עיתון בוקר זה, בית־חרושת נטוש אליו עברו לפני כחודשיים, משוטטים כתבים המומים בין המסופים. הם מביעים מרירות. אין פלא — הם נותרו ללא כלום.

הצרפתים לא אוהבים עיתונות פוליטית, בעיקר לא כזו שמחוברת לשמאל. „לה מאטן" התמוטט באפיסת־כוחות, לאחר שנות גסיסה ממושכות

118 עיתונאים ועובדי מינהלה נידונים לאבטלה. פשיטת הרגל נתקבלה בהקלה וככאב כאחד. כמה משכורות לא שולמו. חלק עבד בהתנדבות בתקווה שיימצא משקיע עשיר. המתח היה קשה. עתה בא כונס הנכסים. הוא מחויב לשלם לפחות את שכרם, לפני שיפטר אותם.

אין קונים

מעקלים תפסו בצו בית־משפט את משרדי הנהלת המערכת. הם כבר עוסקים באומדן הרכוש לכיסוי החובות, הנאמדים ב־80 מיליון פראנק. עד לרגע האחרון ציפו לגואל שיחיה אותו בהשקעה של 6 מיליוני פראנקים, שהיו דרושים לקניית נייר ולתשלומים, אך לשווא. איש מאילי ההון לא רצה ב„להמאטן", אפילו לא בחינם. אפילו בגוויתו ובמכונות הם אינם מעוניינים. המעקלים מנסים למכור אותו במכרז פומבי, אך אין לקוחות.

„להמאטן" סבל תמיד מחשדות שהוא אינו אלא שופר סמוי של השלטון. כל עיתון משועבד, או חשוד ככזה, יאבד פופולאריות בקרב קוראי השמאל. התופעה מוכרת גם בישראל. הם מעדיפים נתונים עוינים אך אובייקטיביים כביכול, מימין. „להמונד", „ליברסיון", אפילו „להפיגרו" הימני, עדיפים. מצבו של „להמאטן" קשור בפופולאריות של השלטון הסוציאליסטי. כאשר ירדה קרנו של שלטון זה, נטשו קוראים רבים והמכירות ירדו ל־100 אלף עותקים ביום. כך התחיל המשבר. גם מייסדיו נטשו אותו במחיר זול, לאחר נסיון נפל להשתחרר מעול המפלגה.

המפלגה בשלטון

המפלגה שלטה בעיתון כמעט ישירות דרך איגוד המורים שבשליטתה. דובר הממשלה, מקס גלו, מונה לעורכו. כהנהגתו הגן „לה־מאטן" במסירות על השלטון הסוציאליסטי באליזה. היה זה כמעט עיתון יהודי. הוא אימץ עמדה אוהדת לישראל. תפקידי המפתח במערכת היו בידי יהודים. זה לא עזר. הקוראים המשיכו לברוח והפרסומות בעקבותיהם. הגרעונות תפחו ל־50 מיליון פראנק.

שר ההגנה הסוציאליסטי לשעבר, פול קילס, נטל את השליטה אליו, אחרי התבוסה לימין במארס 86'. גם המעבר לחצי אופוזיציה לא החייה את העיתון, לא עזרו סקופים על פרשות אפלות נגד הימין, שהודלפו מהאליזה. החובות תפחו ל־65 מיליון פראנק. המכירות ירדו ל־40 אלף עותקים. קילס ברח ממשרדי העיתון ביוני שעבר.

קבוצה של עשרה עיתונאים נטלה את השליטה, בברכת בית המשפט, אחרי שגייסה 5 מיליון פראנק מתורמים ומשקיעים ורכשה את העיתון. הם סילקו את ראשי המדורים היהודים. העמדה הפרו־יהודית־ישראלית ננטשה לטובת עמדה פרו־פלשתינית. למרות זאת, לא נטשו אותו הקוראים היהודים לאנחות והפרו־ערבים ראו בו עדיין עיתון ציוני. עכשיו, לאחר סגירת העיתון, שמחה שגרירות ישראל להיפטר מכתב „להמאטן" בישראל, ז'אק פינטו, שתיאוריו הארסיים נגד ישראל מרטו את עצביהם הרגישים ממילא. אולי הם אינם יודעים כי פינטו זה ממשיך לדווח על ישראל המכוערת שלו בסוכנות הידיעות הצרפתית.

בהנהגת העשרה ניהל „להמאטן" אופוזיציה תקיפה נגד שלטון הימין והשיג את גילויין של פרשות שחיתות רבות. הסקופים לא הועילו. הקוראים לא שבו אליהם. קבוצת העשרה הפסידה שני מיליון פראנק בחודש.

„לה מאטן" — המהדורה האחרונה (צילום: א...)

המשכורות לא שולמו ובמערכת גברה המתיחות. הם רדפו אחרי משקיעים, אך אפילו הזובים לא נמשכו לריח הפגר.

ז'אק פרנסיו קאהן, בעליו של השבועון „אוונמה דה־שודי" לא רצה בו. לאיל העיתונות הרסן 40 אחוז מהעיתונות הצרפתית וערוץ טלוויזיה, אך גם הוא לא היה מעוניין. הוא שמח על כך שהעיתון, שהוקם במיוחד כדי לסכל את המונופול שלו, נפל. „להמאטן" נראה יותר ויותר דל. מספר עמודיו הצטמצם והלך לקראת הסוף. העיתונאים איבדו את כל אמונם.

הקוראים המעטים שנותרו מביעים עצב על היעלמו. „תודה למאנקכם", כתב אחד מהם. הימין שבע נחת כמובן למראה הפגר. לסוציאליסטים נותר רק עיתון פנימי. לעומתם חולש שלטון הימין בעקיפין ובמישרין על 70 אחוז מן העיתונות הצרפתית ועל כל ערוצי הטלוויזיה. רק „להמונד" ו„ליברסיון" עדיין חופשיים, אבל רחוקים מלהיות סוציאליסטיים.

משבר כללי

„להמאטן" מסמל אולי את המשבר הפוקד את העיתונות הצרפתית. „להפיגרו" של איל העיתונות הימני הרסן סובל מירידה קשה בתפוצה. קוראיו נוטשים אותו ועוברים „להמונד". הופעתו כבטאון שלטון הימין עולה לו ביוקר, אך הוא שומר אמונים. הבעיה היא אולי בכך שהצרפתים אינם אוהבים עיתונות פוליטית. קהל קוראי העיתונים הצרפתי מסוג זה מונה בסך הכל שלושה מיליון — כמעט התפוצה של ה„סאן" הבריטי.

התוצאה היא שכמה עיתונים נתונים בקשיים. „ליברסיון", עיתון הצעירים, ... פרטי ותציו בידי המימסד הכלכלי, נאלץ לערוך פיטורין המוניים כדי להציל עצמו. תפוצתו ירדה ל־100 אלף קוראים. „קוטידיין דה פאריס", עיתון ימני, נתון גם הוא בסכנת סגירה. בעליו מנסים למכור אותו, אך ללא הצלחה. תפוצתו ירדה ל־15 אלף עותקים. ... השבועונים „נובל אובזרווטר", „לאקספרס" ... „להפוינט", „להאוונמה דה ג'ודי" מגדילים תפוצה. הם גילו כנראה מה מעניין את הצרפתים כיום. כולם צימצמו את שטחה של הפוליטיקה. הם עוסקים בנושאים שחוזרים על עצמם בכל מיני ואריאציות: מין, כסף, בריאות הגוף, בריאות הנפש, אוכל. הם מציעים מתכונים איך להיות עשיר וליהנות.

הנשיא מיטראן, שיזם מאחורי הקלעים את הורתו ולידתו של „להמאטן" ב־1977 כעיתון שמאלי אוהד, נטש אותו חרף הבחירות הבאות לנשיאות. העיתונאים היו בטוחים כי לפחות עד הבחירות באפריל, האליזה לא יניח לו ליפול. הם טעו. המפלגה הסוציאליסטית פשוט התרוששה ממימונו.

מקרה אבוד

„לה מאטן דה פאריס" מת בחנק. הגניקס...

(המשך בעמוד 8)

על הפרץ

אי או גשר

מאת דני זמיר

מטרת הפעולה הפוליטית בקיבוץ היא לתת לחברי התנועה את ההרגשה והידיעה, שהם מסוגלים להיחלץ מהמשבר שהקיבוץ נתון בו, ולהפוך את התנועה לגורם תורם ומשפיע במציאות הישראלית בכלל והקיבוצית בפרט.

נקודת המוצא לכך היא ראיית הקיבוץ כדרך־חיים אלטרנטיבית, המשלבת גם אחריות חברתית וגם אתגר אישי, לעומת האפשרות של דיכוי הפרט על־ידי החברה או הפקרת הפרט כלפי החברה. לראייה כזו של הקיבוץ יש השלכות חשובות גם כלפי פנים וגם כלפי חוץ.

הקיבוץ עומד בפני בחירה בין שתי אסטרטגיות: האחת של אי והשניה של גשר. אסטרטגיה של אי רואה את הקיטוב והמצור כהכרחיים. נגזרת ממנה התנהגות פוליטית של הסתגרות, הסתגלות, הקצנה ומחאה לשמה. התוצאה שלה היא הסתגרות בתוך הישוב הוותיק, הסתגלות להתנהגות האינדיבידואליסטית הרווחת בו, ותחושת חוסר מוצא כלפי הקצנה לאומנית, גזענית ודתית. תחושה המובילה לסגנון פוליטי של מחאה בלבד והקצנה שכנגד.

אסטרטגיה של גשר מבחינה בקשר הדדי בין תהליכי הקיטוב בחברה והמצור על הקיבוץ. היא מעריכה שהקיטוב והמצור אינם גזירה. ניתן לפעול נגד התנאים המעודדים קיטוב: אפשר לפרוץ את המצור ולגשר על השוני בין קבוצות חדשות וותיקות בחברה הישראלית.

לשם כך דרושה היערכות חברתית, שתתבסס על הבנת הקשר בין קפאון כלכלי־חברתי להקצנה תרבותית ופוליטית: שתרכז כוחות חדשים שהמפה החברתית־פוליטית הנוכחית איננה נותנת להם ביטוי ראוי, ושהקיבוץ ימצא בה את מקומו לא כעוד קבוצת לחץ אלא כדרך־חיים בעלת תרומה סגולית לחברה.

המשבר שבו נתון הקבה"א (בתחום הכלכלי, החברתי והמפלגתי־פוליטי) יכול לסייע ליציאה מההסתגרות הנוחה והמסוכנת וליצור נכונות לפריצת דרך. המשבר יכול לפעול גם בכיוון ההפוך.

דרכים ומסגרות לפעולה

ההשפעה הפוליטית של הקיבוץ נעשתה בעיקר באמצעות מסגרות כמו ההסתדרות וחברת־העובדים, התנועה הציונית והמפלגות הציוניות הפועליות. שחיקת כוחנו הפוליטי קשורה גם בהחלשת המסגרות האלה. לכן יש ללמוד כיצד לפעול גם בתחומים חדשים של פעילות פוליטית ולחפש קשר ישיר אל ציבורים שונים, שיעקוף את המסגרות המסורתיות. במקביל צריך לעודד תהליכי התחדשות בתוך המסגרות המסורתיות. יש לפרוץ לתחומים חדשים של פעילות פוליטית, באמצעות תקשורת אלקטרונית וכתובה, הוצאות ויחסי־ציבור בציבור הרחב ובתוך התנועה הקיבוצית. חיוני גם להבין את הפוטנציאל הגדול והולך של פעילות פוליטית של נשים ואת הצורך בטיפוח של מנהיגות חדשה, בייחוד בין צעירים ונשים.

בתחום הכלכלי קיים חלל ריק מסוכן המחייב טיפוח מנהיגות פוליטית וגיבוש מדיניות כוללת. לכן, יש לחתור לעמדות מנהיגות והשפעה בהתארגנויות פוליטיות חדשות, כמו למשל: ארגוני סטודנטים ותנועות מחאה, ארגוני ספורט, מועצות הנגב והגליל, התארגנות של ועדי־עובדים, פעולה ישירה עם מנהיגות יהודית צעירה בגולה, טיפול ביהדות המצוקה, פעילות בנושאי הגנת־הטבע ואקולוגיה וכו'.

כצד הכניסה לאפיקים חדשים של פעילות פוליטית, דרושה הכשרה שיטתית של מנהיגות קיבוצית בתוך התנועה ומחוצה לה, במישור הלאומי. עלינו לעודד ולתמוך ברפורמות יסודיות במסגרות ההסתדרותיות והציוניות, כמגמה לשתף כוחות חדשים ושכבות חדשות. ללא רפורמות כאלה מוטל עתידן של המסגרות האלה בספק ולכך יהיו השלכות חמורות על החברה הישראלית ועל התנועה הקיבוצית.

הסערות הפוליטיות הקשות הצפויות לחברה הישראלית רק מחריפות את הבחירה שבפניה אנחנו עומדים. הבחירה היא בין היותנו אי מסתגר לבין היותנו גשר בין מסורות מפוארות וכוחות חדשים בחברה הישראלית.

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב
עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אנטר

אגרוף בפקודה וקב"ן צמוד

שוט ושבר

מאת אבי בניהו

ביום חמישי בבוקר התהלך סיור של טירוני צנחנים בסמטאות הכפר קבטיה, שבנפת ג'נין. לפתע ניתקל הסיור בחבורת צעירים שיידו לעברם אבנים. החיילים הטירונים תפסו את מיידי האבנים, היכו אותם בחוזקה באלות שברשותם ושיחררו אותם לדרכם.

שעה קלה אחר־כך התייצב חלק מהצעירים בבית־החולים, כשהם סובלים משברים בידיים וברגליים. החיילים, כולם בני־18, שבועות ספורים בצבא, פעלו על־פי ההוראות והפקודות החדשות בנושא פיזור הפגנות. הם לא התעללו ולא הפרו פקודה. הם הגיבו במסגרת פקודה חוקית לחלוטין.

לא השברים בעצמותיהם של המתפרעים האלימים, הם המטרידים. גם את מפקדי צה"ל ואת מפקד פלוגת טירוני הצנחנים זה לא מטריד. בצה"ל יש הסבר מיידי לפקודה החדשה הגורסת: אלימות, מכות וכוח. יגידו, שזה במקום ירי מנשק חי. רימוני הגאז, כדורי הגומי וכו' כבר אינם מרתיעים עוד. המתפרעים למדו לחיות גם איתם ופיתחו שיטות הגנה מפניהם.

כעת, לאחר חודש וחצי של ניסוי שיטות שונות ומגוונות, אומרים בצה"ל, שהאלטרנטיבה לירי ולהרג אלו המכות. הפקודה בעניין זה ברורה, ומופיעה גם בכתב אצל מפקדי הכוחות בגזרה וברצועה. במהלך הפגנה אלימה, ידויי אבנים או התפרעות יש להסתער על המפגינים „באגרוף כוח", המונה לפחות 20 חיילים ולפזר אותם תוך מכות באלות, שהפכו לנשק העיקרי בידי חיילי צה"ל מרגע שפוזרה ההפגנה או שהמפגינים נפוצו לכל עבר, חל איסור מוחלט, על־פי ההוראות, להכות את העצורים או מקומיים אחרים בסביבה.

למרות הפקודה הברורה, המפקדים הבכירים בצה"ל מודאגים מאוד. הללו חוששים מההשפעה המצטברת אצל החיילים. טירוני הצנחנים למשל, ילדים בני־18 שהתנדבו למשפחת הכומתות האדומות, כדי להגן על גבולות המדינה, מתחככים כיום, בימיהם הראשונים בשורות צה"ל על האלה, המכות והאלימות. איפה הדבר יתן את אותותיו? עד מתי זה ילווה את צה"ל? האם יצליחו להוציא את השטחים מצה"ל, אחרי שיוציאו את צה"ל מהשטחים? שאלות קשות. על־פי דרישת המפקדים, יגיעו החל מהשבוע לשטח קציני פסיכולוגיה ממחלקת מדעי ההתנהגות של הצבא. אלה יבחנו את השפעת האגרסיביות והפקודות החדשות על דמותו של החייל הלוחם, בצבא ההגנה לישראל.

„כוכבי הפעולה"

החיילים בשטחים אינם מורגלים בסוג המשימה. לא רגילים להקרין קשיחות כזו כלפי אזרחים, נשים וילדים. לא למדו קרבות פנים אל פנים בטירונות. את עיקרי העבודה בשטחים למדו בגזרה וברצועה חיש מהר מאנשי משמר הגבול, שהרבה דברים רעים אמרו עליהם, אבל בסך־הכל זה הגוף היחידי שמכיר את העבודה, ויודע לפזר הפגנה בלי לפתוח באש. מפקד חטיבת „גבעתי" אמר השבוע שאנשי משמר הגבול הם „כוכבי הפעולה" ברצועת עזה לפחות. להוציא מקרה אחד, לא פתחו מעולם באש, וזאת עובדה.

מפקד בכיר ברצועת עזה אומר: „חיילי צה"ל בדרך כלל לא רגילים לראות את צבע העיניים של מי שהם מתמודדים אתו. החיילים כאן מתגוששים עם המפגינים באגרסיביות. אף אחד לא ידע איך לבצע זאת, אף אחד גם לא למד. היה לנו, המפקדים, קשה מאוד להכניס זאת לליבם ולנפשם של החיילים. הפכנו את החיילים לרציניים יותר, לנוקשים יותר ולכאלה שמבינים, שהתעסוקה הזאת בשטחים הינה משימה מבצעית לכל דבר. בנושא האלימות, אני באופן אישי מודאג מאוד. להתנהגות הזאת, להכאה ולשימוש באלות יש משמעויות רבות, ואני מודאג אף־על־פי שאני הוא נותן הפקודה. היום מכים החיילים כאן, בנוצריות, בג'בליה ומה יהיה אם יכו מחר ערבי בדיזנגוף או באיצטדיון הכדורגל". דברי הקצין הבכיר.

עושים מהם צחוק

במשך שיבעה שבועות ניסה צה"ל כמעט את כל השיטות: ירי בנשק חם, שימוש בכדורי גומי, שימוש בגאז מהקרקע או מהאוויר. ניסו גם לא להגיב וכמעט הכל לא עבר ולא השפיע על הצד השני.

בצה"ל לא אהבו לראות את הכתבה של מרדכי קירשנבאום, בליל שבת שעבר. את התמונות במחנה הפליטים ג'לזון המראות כיצד חוטפים חיילי צה"ל מטר אבנים ונמנעים מלהגיב. התחושה אצל המפקדים הזוטרים יותר ובקרב החיילים היא קשה. מרגישים, שהפקודות מגבילות אותם, עושים מהם צחוק, קוראים לעברם בעברית עילגת — „קריית שמונה 6:1" (לתזכורת „ליל הגלשונים"), והם שוב עם הגאז ושוב עם הגומי.

אלוף פיקוד המרכז, עמרם מצנע, שנפגש לפני כשבוע עם מפקדי פלוגות בשומרון, הרגיש לא בנוח. המפקדים הזוטרים היו לחוצים והעבירו את תחושות החיילים. אחרי הפגישה אישר מצנע, שימוש ברובי „טוטו" (קליבר זעיר). האישור ניתן למפקדי פלוגות, כשהירי יהיה באישורם, לאחר שהרובה אופס ויכוון לעבר רגליו של אדם בודד בלבד.

נגיב על כל אבן

ברצועת עזה נפגש לפני מיספר ימים האלוף יצחק מרדכי גם הוא עם מפקדי פלוגות „מגבעתי" ביום רביעי, כשנשאל על תחושת החיילים, אמר, שהוא בהחלט מבין את התחושה של מפקד פלוגה צעיר, בן־22, המתאמן כל ימיו בצבא וניזון מערכי ציונות, דגל וסמל, והנה מישהו זורק לעברו אבנים, רומס לנגד עיניו את דגל המדינה וצוחק אליו ממרחק של מטרים ספורים. „והנה", אומר האלוף מרדכי, „הנה מוכן כבר המ"פ הזה להסתער ולכבוש את ההר, ואנחנו מונעים ממנו לעשות זאת. אנחנו צריכים להבין שיש אמונות שאנו רוצים למנוע או לצמצם. המפקדים הבכירים יודעים בדיוק היכן ואיך לפעול. נגיב על כל אבן שיזרקו עלינו, אבל בבסיס צריכה להיות ההבנה, שאי־אפשר להפעיל 650 אלף איש דרך רובה וכוח. לחייל הצעיר קצת קשה להבין זאת. השינוי בקוד ההתנהגות מתחלף תוך שניות ולפקודה אפשר לתת פירושים שונים, אך האחריות היא של המפקדים". מסביר אלוף פיקוד הדרום.

„הנשים במחנה בוכות לי, כאילו אני האבא והאמא שלהן...", דברי גיא, חייל ב„גבעתי" (צילום: בועז לניר)

פקודה חדשה בצה"ל גורסת, כי על מתפרעים יש להסתער ב„אגרוף כוח", המונה לפחות 20 חיילים, ולפזר אותם תוך מכות באלות ■ מיידי אבנים שהוכו, התייצבו עם שברים בבתי־החולים ■ לחיילים בני ה־18 קשה, אבל הביקורת לא צריכה להיות מופנית לממלאי הפקודות

מפקד חטיבת „גבעתי", אלוף מישנה א' עושה עם חייליו זה למעלה מחודש ברצועת עזה. אל"מ א' אומר, שהחיילים מבינים היטב את המגבלות שניגזרות עליהם. „אני מסביר לחיילים, שהמגבלות והאיפוק הם קודם כל עבורנו, עבור צלם האדם שבנו. מסבירים להם, שאנחנו מתמודדים עם כאלה ששולחים קדימה את הנשים והילדים, כדי לסבך אותנו עם עצמנו. הם מבינים זאת".

„ההרגשה חרא", אומר לי בפשטות גיא מקיבוץ גלעד, חייל ב„גבעתי". שוחחתי איתו במחנה הפליטים אל־מואזי, שם הוא „עוצר" את העוצר, „ההרגשה פשוט חרא. הרבה שעות עבודה מחורבנות. הנשים במחנה בוכות לנו, כאילו אני אמא ואבא שלהן. הן מספרות לנו על המסכנות. הרגשה לא טובה. אנחנו סוגרים בה גם הרבה שבתות, לא יוצאים טוב הביתה".

טל בן־יעקב מקיבוץ דן, גם הוא מ„גבעתי", מספר שהוא וחבריו כבר התרגלו לסוג החדש של המשימה. „זו העבודה שהפילו עלינו ואנחנו עוצמים את העיניים ומבצעים. איך האווירה? אני שואל את טל ואת חבריו „אין אווירה" הם עונים.

העבודה נגד אזרחים והקושי שבהתמודדות עם נשים וילדים הינם בעוכרי צה"ל וחייליו. אף אחד לא יגיד לך: לעזאזל, מה אנחנו עושים כאן. בערב, באוהל יש ויכוחים פוליטיים אם להישאר בעזה או לסגת, האם ליכוד או שמא מערך ולמי יש את הפתרון הטוב יותר, אבל בבוקר הכל מבצעים את ההוראות.

חומר הבעירה עודנו לוחש

אחרי שיבעה שבועות של שיבוש סדר היום של הצבא מתחילים המפקדים הבכירים להידרש לנושא ולהיערך לשהייה מתגברת בשטחים. את דילול הכוחות יבצעו רק כשיהיו בטוחים, שהשקט שב לשרור שם, אולם מעריכים, שזה לא יהיה כל־כך מהר. השטחים לא יהיו אותם שטחים.

התיגבור והנוכחות הגבוהה של צה"ל בגדה וברצועה שיבשו את מהלך האימונים.

אלוף פיקוד הדרום יצחק מרדכי: „אכן יש פגיעה במסלול האימונים וההכשרה. בשלב שבו נגיע למסקנה, שהאירועים הם בהיקף מצומצם יותר ויש יכולת להתגבר עליהם בכוח מועט, ישוחרר שאר הכוח ליעוד האמיתי של הצבא. נעשה זאת רק כשנהיה בטוחים, שאכן כך הם פני הדברים. צריך לדעת, שחומר הבעירה עודנו לוחש ויש להיות עירניים וערוכים ולא לתת למהומות לפרוץ שוב. כל זאת כדי להבטיח, שלא ניכנס שוב למעגל אירועים אלימים ולעימותים עם האוכלוסיה, מסביר האלוף מרדכי.

ועד שזה יקרה, אם וכאשר, נמצא מירב הכוח הלוחם של צה"ל ומיטבו בגדה וברצועה. נלחמים במלחמה קטנה ללא חזית. בצה"ל גם החיילים וגם המפקדים מלאים טענות כלפי אלה שמבקרים אותם ומותחים עליהם ביקורת. „אנחנו ממלאים פקודות ושלמים עם המצב הזה, אסור שיהיה אחרת במדינה דמוקרטית. הצבא חייב לתת את כולו לרשות הדרג המדיני הממונה, המפעיל אותו על־פי שיקוליו והחלטותיו. דעה פרטית יש גם לכל אחד מאיתנו, אז את הטענות יש להפנות בבקשה למי שצריך. הפעילות הזאת לא מוסיפה לצבא כלום. לא בריאות, לא נסיון לחימה, לא התבוננות אל מול האוייב העיקרי, זהו כורח."

מכות רצח מאופקות

שבירת ידיים ורגליים היתה למדיניות לאומית מוכרת. מה זה עושה לחיילים? ■ קציני מילואים בכירים משיבים

מאת אלישבע איילון

המודים אותם המודים. הפנים צעירות כתמול שלשום. רק הידיים ותנועות הגוף שינו צורה, ועדיין קוראים לזה מלחמה, מלחמת ה־שטחים. במקום לירות, הידיים מכות, מכות רצח מאופקות. התכלית היא למנוע פגיעה בנפש. ובבור עולות השאלות — נפשו של מי נפגעת יותר, של זורק האבנים המורדף או של המוכה באלה, הצייתן?

את התשובות הברורות יתן הזמן. הוא שילמד מה המאורעות והאחרונים עושים מבחינה נפשית לחיילים בשטחים. שכן מה שהתחיל בקטן במלחמת לבנון והצריך באופן בלתי נמנע מגע עם אוכלוסיה, הפך במלחמת השטחים למלחמה עצמה. את טקטיקות הלחימה השונות לומדים הפעם החיילים תוך כדי. יש בסיטואציה הנוכחית מומנטים חסרי תקדים להיסטוריית המלחמה הקונבנציונאלית. את השיעור החי הזה לומדים חיילי צה"ל על בשרם. מה זה עושה להם?

הרובה והאלה

„הפעם הראשונה שאני זוכר שחיילי צה"ל נחשפו להתמודדות מול המון — אומר אל"מ (מיל') יעקב חסדאי — היתה ב„יום האדמה" בכפרי הגליל, ב־66'. זאת היתה הפתעה קשה. התברר כי גם כשחייל חמוש ונמצא בקבוצה של עשרה או שנים־עשר חיילים, מול מתפרעים, קשה לו שלא להפעיל את נשקו. חיילים שצריכים לסגת מפני מטחי אבנים נכנסים לתסכול עמוק. הדחף להשתמש בנשק נגד העלבונות והסכנה הוא עצום. אני חושב, שכל זמן שלא יתנו לחיילינו אמצעים מתאימים שיתירעו את ההמון המתפרע, אסור לשלוח אותם אליהם.

„ההבחנה ברורה. לפני מלחמת לבנון עסקנו במלחמות קונבנציונאליות. חייל מול חייל. אחרי מלחמת לבנון מתעסק צה"ל בנשים וילדים שנושאים נשק. החידוש המפליג מתבטא בהנחיה לשימוש בכוח פיסי. שבירת ידיים ורגליים הפכה למדיניות לאומית מוכרת. התוצאות, שקשה לצפות אותן במדוייק, לא יאחרו לבוא.

„ובכל זאת קשה יותר לנער בן 18 להרוג מאשר להכות. בזה אין שום ספק. אך זה תלוי מאין בא הנער, האם מרקע שבו מכות הן דבר פסול או מרקע שבו מכות הן דבר טבעי ומקובל. נכון, שהמסגרת הצבאית בנויה על שימוש באלימות בצורה מבוקרת וקפדנית. יש כללים ונוהלים שמטרתם ריסון יצר ההרג ונסיון למנוע מצב שבו תהפוך המלחמה לדבר משחית. השאלה היא, האם ניתן להגיע למצב של ריסון, כשמעמידים חיילים מול המון מתפרע ואומרים להם אתם רשאים להשתמש בכוח. על שימוש בנשק אפשר לפקח טוב יותר מאשר על השימוש באלה", מרגיש יעקב חסדאי.

קללות בעברית

„יש שוני מוחלט בין לבנון לבין השטחים. כאן עומדים חיילינו מול אנשים שמרבים, ובעיקר מקללים את הקללות הכי מתקדמות בעברית", אומר רני טריינין, מג"ד במילואים. „בלבנון היתה לחימה בטרור. חיילי צה"ל נלחמו בטרוריסטים עם מרים. לא היתה שם התשוממות ולא היו פיגועים מהסוג החדש.

(המשך בעמוד 14)

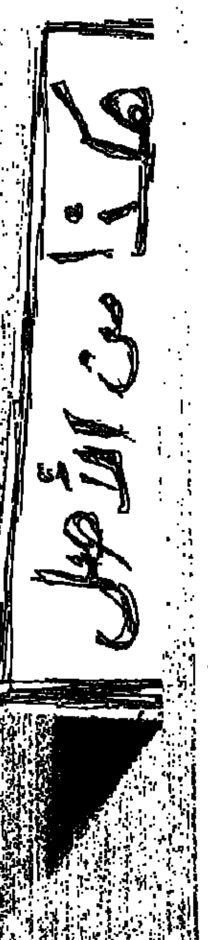

תיאטרון

עם מזוודה ביד

„המסע" הצגת יחיד של יוסף שילוח בתיאטרון בית־ליסין

מאת יוסי ונונו

יוסף שילוח – אני פליט כמו הפליט הפלשתינאי שמחפש את זהותו

יוסף שילוח, שחקן־[illegible] — איש מעורב, מרגיש שהוא מצא את הדרך לשלב את הנטיות הפוליטיות שלו עם עיסוקו. „המסע" הוא בעצם מסע של ישראלי, בן עדות המזרח, אל תוך הנפש הפלשתינאית. מסע שאמור להראות את נקודות החפיפה. הערב מורכב משירים וסיפורים שכתבו יוצרים פלשתינאים: עסאן כנפני, מחמוד דרוויש, סמיח אלקסם, אמיל חביבי, בולנד אלחיידרי. הקו המשותף לכל היצירות הוא העיסוק בתחושת הפליט הבן בלי־בית של העם הפלשתינאי.

שילוח עם מזוודה ביד הוא הסמל לפלשתינאי חסר המולדת כפי שהוא בא לידי ביטוי ביצירות השונות („מולדתי היא מזוודה ומזוודתי מולדת": כפי שכותב מחמוד דרוויש באחד משיריו). יחד עם שילוח על הבמה יושב המוסיקאי ונגן העוד והכינור טאייסור אליאס. את הערב ביים משה קליף.

— יוסף שילוח איך נולד הרעיון? מהחומר? מהצורך הפוליטי לעשות הצגה על הנושא? מהמוסיקה?

„הרעיון נולד כשהחלטתי, היות ואני איש המעורב חברתית ופוליטית, ובמקצועי אני אמן, לשלב את שני העיסוקים. חשבתי שהדרך הטובה ביותר מבחינתי להגיד משהו על הנושא היא דרך האמנות. הגעתי למסקנה שאני רוצה לעשות ערב על השירה והספרות הפלשתינאית".

— איך אספת את החומר? היה לך ידע מוקדם? נאלצת לתרגם?

„לא היה לי שום ידע מוקדם, ידעתי שאני רוצה לעשות משהו עם מוסיקה. זה הכל. לקח לי שבעה חודשים של מחקר להגיע לחומר. להפתעתי רוב החומר היה מתורגם אבל לא היה נגיש. הייתי צריך ללקט בכל מיני חוברות וכתבי עת אצל אנשים פרטיים. „גברים בשמש" מצאתי בהוצאת מפרש, את ספרו הנהדר של אמיל חביבי „היום השמח בחייו של מסעוד" מצאתי בהוצאת אשנב מ־1971, חלק מהשירים ביקשתי מהחברים שיתרגמו".

— איך נוצר הקשר עם טאייסור אליאס?

„הגעתי אליו באורח מקרי. עשינו ערב בירושלים של ישראלים־מזרחיים ופלשתינאים. ערב תרבות משולב של מוסיקה וקריאת שירה שם פגשתי אותו, כששמעתי אותו ידעתי שאני רוצה שהוא יהיה חלק מהערב, והוא הסכים. צריך להדגיש שהחלק שלו לא נגמר בליווי. על הבמה הוא מופיע כאמן יוצר בפני עצמו".

— מה לגבי משה קליף?

„משה הוא בחור מאוד רגיש ומוכשר ויש בינינו הבנה וחשבתי שזה יהיה נכון לעבוד אתו. חשוב להדגיש שכל היוצרים של ההצגה גם מסכימים עם המסר שלה".

— הבחירה בהעמדה חסכונית נובעת מקונספציה בימתית או שהיא עניין כלכלי?

„נכון להיום כבר תשעה חודשים שאני עובד לבד, איש לא נתן לי אגורה. הערב נעשה בכספי, בכוחותי ובעידוד משפחתי שתמכה ביי ונאלצה לסבול בגללי. לגבי העניין של ההעמדה, לי אין אגו טריפ של להיות שחקן יחיד על במה, הסיבה היחידה, לא יכולתי לקחת את האחריות המוסרית לשתף עוד שחקן בלי לשלם לו משכורת".

— לא תמיד הפקות שהשתתפת בהן תאמו את הדעות הפוליטיות שלך, אתה מרגיש שבהפקה הזו אתה ממצה את עצמך?

„הערב הזה תרם לי תרומה לא רגילה. האושר הוא קודם־כל אישי שלי. מה גם שהוא פתח לי אשנב לספרות ולתרבות אחרת. תרבות שאני מרגיש אליה שיוך קיומי, היא קרובה ללבי. אם הייתי רוצה להישמע בומבסטי הייתי אומר שהפגישה, עם השירה והספרות והפלשתינאית, עיצבה מחדש את חוט השדרה שלי, אני לא חי בתוך חלל ריק ויש לי שיוך תרבותי אל עם ואל תרבות שנטועה במזרח ובאגן הים התיכון".

—אולי גם אתה בעצם מין בזה פליט?

„אני פליט כמו הפליט הפלשתינאי שמחפש את זהותו את מקומו".

המופעים בבית ליסין ב־26, 30 בינואר.

כי ינגנו את „חצר הכרמל"

„בית דניאל" בזכרון יעקב בן־50

מאת ג. יוהל

„בית דניאל" הנחבא בין עצי דקל גבוהים, עצי זית עתיקי יומין ושלל רקפות, משמש מזה כיובל שנים מקום למוסיקאים וסופרים המבלים ויוצרים במקום. סיפורו של הבית וכל האחוזה מסביב הוא סיפורה המופלא של משפחה [illegible] ועושר, מאצולת יהדות אנגליה, ציונות, אידיאליזם, טרגדיות משפחתיות, הכל כרוך בכפיפה אחת [illegible] „תיאטרון [illegible]" [illegible].

„בית דניאל"

ב־1911 מחליט מיכאל לנגה לקנות 77 דונם ליד המושבה זכרון יעקב. ב־1914 נבנה באדמה הסלעית בית אחוזה מרשים, (שכלל גם מגרשי טניס) בשם „חצר־כרמל", כשם האחוזה של משפחת בנטוויץ' באנגליה. ב־1922, עם מותה של בעלת הבית, עולה לישראל אחותה ליליאן עם שש ילדיה. צעיר הבנים דניאל, הוא מוסיקאי מחונן ופסנתרן מבטיח. חייו נקטעים בגיל 18. על שמו נבנה „בית דניאל" המשמש כ־50 שנה מרכז למוסיקה קאמרית.

מיטב המורים נתנו ב„בית דניאל" קורסים — אהרון קופלנד, רודולף קוליש, אלכסנדר שניידר, תלמה ילין (בת המשפחה), פנחס צוקרמן ועוד. במקום שוררת אווירה תרבותית מאוד ואירופית.

ריהוט הבית אריסטוקרטי וכבד. תמונות בצבע שמן המתארות פורטרטים של המשפחה המכובדת, סידורי פרחים בטעם אנגלי, הכל מעביר את המבקר למאה הקודמת ולאופי מיושב ומאוד לא ים־תיכוני.

בעוד „בית דניאל" שקק חיים וצלילים כל השנים ונוספו אליו עוד מבנים ציבוריים, רעבה האחוזה המרוקנת מיושביה. תושבים מהסביבה לא היססו לפרק חלקים מהמבנה הנפלא ולשבצם בבתיהם. עתה, בדקה ה־90, מנסים לשחזר ולשפץ את „חצר כרמל" ולפתוח מרכז חדש למוסיקה. משרד התיירות והמועצה המקומית זכרון יעקב כבר נתנו את ברכתם. ועד „בית דניאל", שבראשו השופט משה עציוני ובעיקר כרמל אגרנט (אשתו של השופט) שהיא אחת מאותם שישה ילדים שהתחנכו באחוזה בימי תפארתה, מנסה לגייס את אותם המיליונים הדרושים לעבודות השחזור ולבניית אולם קונצרטים, ספריית מוסיקה, חדרי אירוח וחדר־אוכל.

מרכז המוסיקה החדש אמור למשוך אליו את המוסיקאים הישראליים הזוכים להצלחה בין־לאומית שיבואו ללמד בקורסים מיוחדים את הדור הצעיר והמוכשר הלומד ב„משכנות שאננים" בירושלים. כך יתחזק הקשר שלהם עם הארץ ושמם ימשוך ל„בית דניאל" מוסיקאים צעירים מכל העולם.

אולי אחד מהמוסיקאים המפורסמים החתומים בספר האורחים, שיש לו לב יהודי חם, יקח תחת חסותו מפעל יפה זה ויעלה שוב את „חצר כרמל" על המפה.

מוסיקה

יום הולדת לשוברט

מאת יצחק שור

סמדר כרמי־גיברמן, מורה, זמרת, [illegible], תערוך מסיבת [illegible] לציון יום הולדתו [illegible] של שוברט. [illegible], יחזקאל עוגות [illegible] דחם, [illegible] ביום ו' 29.1.88.

[illegible] המגוון, ייקראו קטעים [illegible] בכתביו, [illegible] עורכת ותוכניות ב„קול [illegible] כרמי־גיברמן ותנסה להחיות [illegible] „שוברטיאדות" שנערכו בימי [illegible] ושימשו חממה ליצירותיו. [illegible] השתתף גם הבאריטון הגדול של האופרה הווינאית, מיכאל פוגל, ששר את „הטוחנת היפה" ו„מסע החורף".

מטעמים שאינם נתונים לשליטתה של עורכת ה„שוברטיאדה", לא יוכל מיכאל פוגל לשיר בירושלים. [illegible] יופיעו זמרים מקומיים: אליעזר איג'זקוב (אלט) [illegible] שמאי (סופראנו) ויצחק שפר (טנור). כך [illegible] הרכב קולי בהשתתפות [illegible] צור, [illegible] ברון [illegible], [illegible] ברנשטיין ואחרים. [illegible] פרל יוגנו [illegible] וחליל. [illegible] נאליהו שולמן (כינור) [illegible] (צ'לו) ו[illegible] טילבר (פסנתר) ינגנו שלישיות.

לקהל יחולקו [illegible] מאת שנה ובמרכזו [illegible] בסוף הערב ייערכו ריקודים [illegible] פסנתר, לנעי ואלסים של שוברט.

קונצרט ראשון

אל תתנו לו באך

מאת אביבה עלה[illegible]

[illegible]

קולנוע

מולדת שירקה בפנים

„תל־אביב — ברלין", בקולנוע דיזנגוף בת"א

מאת יעל ישראל

בין תל־אביב המיוזעת לברלין – שמואל וילוז'ני וענת הרפזי ב„תל־אביב – ברלין"

בנימין אוקשטיין, גיבור הסרט „תל־אביב ברלין" חי בתל־אביב, אבל חולם על ברלין, על השטרודלים בשלאגזנה, הוואלסים, הנשים האלגנטיות, הגלאוזות הארמוניות. על [illegible] תל־אביב הנחותות הוא דורך על [illegible] האותנטי היהודי [illegible]. בנימין [illegible] בגרלין [illegible] האכזר [illegible] הקיום [illegible] [illegible] בימוסיות [illegible] ברלינאי מתורבת.

בנימין אוקשטיין (מגלם אותו שמואל וילוז'ני) הוא ניצול אושוויץ. אילמלא ברח משם כבר היה לאור עשן. ובכל זאת הוא דבק במסורת הגרמנית, מתגעגע לכור מחצבתו, גא בגרמניותו ולא מהסס להמשיך ולדבר בגרמנית מעודנת ולהרגיש במלוא התנדלותו, יהודה, עליונותו. וכל זאת אחרי שגרמניה ירקה לו בפנים.

בנימין, הגיבור המיוסר, הקרוע בין התרבות הישנה לזו החדשה, הוא פרי תסריטה של הבמאית ציפי טרופה, שלקחה נושא בעייתי, שלא הרבו לדבר עליו. היא עוסקת בסרטה ב„בני השטן", אותם יהודים ששימשו קאפואים במחנות הריכוז ובכך הצילו את עורם על חשבון בני־עמם.

הגיבור מנסה לבנות את חייו בישראל בשנת 1943. הוא נושא אחרת חינניות (רבקה גרמן) ילידת שולין, ומוליד צברית קטנה שהוא מחנך ברוח התרבות הברלינאית המפוארת. הוא מנסה להתערות בישראל ולכאורה מצליח. ממש כמו גיבור הסרט ההולנדי „ההתנקשות" (שהוקרן לפני זמן מה) שגם הוא חובק עלילה דומה. לכאורה הגיבור מתערה בחיים — למעשה הוא מתקשה לשכוח ולסלוח. אך מכאן שהוא כל־כך רחוק ממולדתו, וקל לו להתרפק על זכרונות ולסלוח למולדת הבורגנית והרחוקה, הוא מוצא מושא קרוב וקל לשנאתו. הוא מגלה נפש מבוגר בשם יעקב מילר (יוסי כרמון) ומזהה בו את הקאפו ממחנה ההשמדה, שהיה אחראי על מות אביו.

באותו יום מתחילה התנסיסה. כל מה שנרקב בנפשו של בנימין במשך שנים מאיים לפרוץ החוצה בזינוק. ככל שגוברים געגועיו לגרמניה, ובמקביל תהליך ניתוקו מהתרבות הישראלית, הזמרגית לטעמו — הוא מתמלא בועס ושנאה כלפי האקס קאפו ומתחיל לצבור בליבו דמיונות נקמה. הוא מתרחק מאשתו, מוצא מפלט בחבורת עולות חדשות מברלין, ביצולות מחנות כמותו, וכל זאת מפני שזיהה בהן את הריחות המוכרים — ריחות ברלין — והמראות משכבר הימים. הוא מתאהב באחת מהן, גוסטי (ענת הרפזי) שבעלה ובתה נרצחו במחנה, בעוד שהיא ניצלה בזכות יופייה, עת שימשה את הגרמנים בבית־הזונות של המחנה.

ציפי טרופה, ביימה דרמה קאמרית צנועה ודחוסה והיא מנסה לטוות את הפתיל שיוביל את בנימין עד להתפוצצות. למעשה לא מתרחשת כל התפוצצות. נקודת הסיום של בנימין אינה שונה ממצבו בראשית הסרט. הוא נותר לער אדם קרוע. גופו כאן, אך ליבו הרחוק מכאן, במקום שאי־אפשר לו לחזור אליו. הסרט הופק בעידוד הקרן לסרטי איכות והשתתף בפסטיבלים של ירושלים, מונטריאול, המבורג, ולנסיה שבספרד, ונקובר, ולונדון.

בפסטיבל הסרטים האטלנטיים בספרד זכה שמואל וילוז'ני בפרס השחקן המצטיין. הסרט זכה בחו"ל לביקורות אוהדות ומומלץ בארץ על־ידי משרד החינוך להקרנה בפני תלמידי החטיבה העליונה כסרט היכול לשמש כרקע לדיון בנושא.

רשות הקורא

סינדרום הפחד

למה מפחדים? אולי מפני שההצגה מראה מה קורה כאשר עם שבוי בידי מנהיגים מטורפים ותאבי שלטון? אולי מפני שההצגה מראה איך יורים באם חפה מפשע עם תינוקה, אם המסרבת להיות נשלטת ומושפלת והולכת לקראת מותה זקופה ללא מורא? אולי מפני שההצגה מראה איך הפצועים מפסיקים את שתיקתם ומשמיעים קולם בציניות כי „האומה אוהבת את בניה כשהם עולים על המוקד"?

ואולי בגלל מראה החייל הישראלי בלבוש העכשווי, לאחר שירה על ימין ועל שמאל בתקוף אותו הפחד — הוא עצמו נישא על־ידי המטורפים בידיו וברגליו, כדי לצלות אותו כמו שיפוד על הגחלים?

או האם הקטנטנת, אך הגדולה ברחמיה, ששרה כל העת שירי ערש ומנסה לנחם בחלצה שר לכל „עולליה", הגברים הפצועים והרוויים...

למה מפחדים? — כי ההצגה מזעזעת. הבימוי גאוני, התוכן והצורה. הצגה מטורפת ומציאותית בו בזמן. כל השחקנים נסחפים באקסטזה של השיגעון, ונותנים את כל מה ששחקן בן־אנוש יכול לתת, על כן הם חוררים קרביים ולב.

שולה חנין, תל־אביב

שכן טוב באמצע הדרך

אני חבר קיבוץ מגידו. ביום שבת 16.1.88 נסעתי עם משפחתי (אשה וילדה בת שנתיים) מהקיבוץ לכיוון תל־אביב. בדרך, בירידה מאום אל־פחם, כאשר בחוץ יורד גשם חזק, המנוע כבה. לא עוברות כמה דקות ולידנו נעצר בחור ערבי בשם עבד, מכפר סלם שליד גבעת עוז, שבא מכיוון צומת מגידו. אחרי כמה נסיונות נפל לתקן את המכונית, הבחור סובב את מכוניתו ולקח אותנו „ספיישל" לקיבוץ — בלי לבקש שום תמורה.

בימים אלה, כאשר ישנן מהומות בשטחים ומאד לא נעים להיתקע בוואדי ערה, ישנם עדיין ניצוצות של אחווה יהודית־ערבית בין בני־אדם. משפחתי ואני רוצים להודות לעבד על עזרתו, והלוואי שמעשים כאלה ואחרים ישנו את התנהגותינו כלפי הזולת, ויקרבו את השלום בין שני העמים.

רמי שפיגל, מגידו

סקופ מיותר

ב„חותם" מ־15.1.88 הופיע מאמר מתורגם מגרמנית, תחת הכותרת „אהבתו של היטלר". לדעתי, הבאת המאמר הנ"ל בכלי תקשורת ציוני־סוציאליסטי מהווה, בלשון המעטה, חוסר טעם וחוסר טקט מוחלט. מה לנו ולחיים הפרטיים של המפלצת אדולף היטלר?

אם הציר אחר סקופ מסתכם בפרסום מסוג זה, מוטב להשאיר כמה דפים ב„חותם" ריקים.

רוברט כהן, גבעת חיים (מאוחד)

תיעוד קהילת אנטוורפן

המכון לחקר יהדות בלגיה אוסף תעודות, דברי דפוס, תצלומים, מכתבים וכיו"ב, הקשורים להיסטוריה של יהדות קהילת אנטוורפן, במיוחד לתקופה שלפני 1940. כל מי שגר אי פעם בעיר זו מתבקש להודיע לנו את שמו וכתובתו. עד כה אספנו גם הרבה עדויות מוקלטות ואנו מוכנים לבוא לראיין כל אדם שיש לו משהו לספר על עברו ועל עבר משפחתו באנטוורפן.

המכון, הפועל כאגודה שלא למטרת רווחים ורשום כעמותה, כבר הוציא לאור כמה ספרי מחקר בשפות הפלמית והצרפתית בנושא ההיסטוריה של יהדות אנטוורפן. אנו פונים אל כל אלה שבזמן מלחמת העולם השנייה, מ־1940 עד 1944, היו ילדים ושהו במוסדות שונים בבלגיה, ומבקשים שישלחו לנו את סיפורם האישי.

אנו מבקשים שמות ועדויות של מי ששהו בבתי היתומים היהודיים תחת חסותו של ה„יודנראט" הבלגי, במיוחד במוסדות בלאן (LASNE), ווזנבק (WEZEBEEK) ובבית היתומים שברחוב רי דה פטריוט בבריסל (בהנהלתו של יונה טיפנברונר) אך גם במוסדות אחרים. על מוסדות אלה אנו מכינים כעת ספר.

כן אנו מחפשים את כתובתה של אשה, ששם נעוריה היה רות מרקוס, ילידת 5.2.1930. בידינו מכתב וגלויה שנכתבו אליה ע"י אמה, אסתר מרכוס, שכנראה נספתה בשואה. המכתב נכתב מבית הסוהר סן־ז'יל בבריסל בתאריך 27.9.1942, והגלויה נכתבה ממחנה האיסוף שבעיר מאלין (מכלן), שם ריכזו הנאצים את היהודים לפני המשלוח למחנות ההשמדה. הגלויה נכתבה באוקטובר 1942. אם נוכל למצוא את הבת, רות, נוכל להעביר לידיה שריד וזכר זה מאמה.

סילון ברנפלד,
המכון לחקר יהדות בלגיה,
רח' רב"ק 3, הרצליה 46406

עיין ערך: „עבודה עברית"

חברה חדשה

מאת גדי יציב

פועלי נקיון בבאר־שבע – כוח־עבודה זול מהשטחים (צילום: בועז לניר)

פתאום נולדו לנו מליצי־יושר חדשים לעבודה עברית. תעשיינים וקבלנים אינם פאניקה מבקשים, לא פחות, להחזיר את עם ישראל לעבודת כפיים. מיבואני־עבודה־זולה כבר מתכננים להם את דמי התיווך הגבוהים שהם עתידים לגבות ולגרוף מיבוא פועלים זולים מפורטוגל, מזמביה ומן הפיליפינים. הפועלים הערבים מן השטחים שאינם מגיעים אלינו — הם גורמי ההשראה לחדוש החזון הציוני הזה. עוד מעט יציעו כאן להעניק את פרס א.ד. גורדון לגורמי התקוממות בשטחים. אפילו בקרב פחותינו מתחיל בילבול־המוח הזה להטביע חותם. מה באמת הסיפור כאן? האם חזרנו לתקופת העליה השניה והשלישית?

„שלם שכר גבוה יותר — וקח לך פועל יהודי, על אף העובדה שהפועל הערבי זול יותר ומסתפק בשכר פחות" — זו היתה קריאתם של פועלים יהודים למעסיקים יהודים, בתקופת המאבק הגדול למען עבודה עברית. המאבק הזה, אגב, בניגוד לדעתם של כמה הסטוריונים, הצליח מאוד, והסתיים בנצחון גדול. הנצחון מתבטא בקיומו של משק יהודי מעט־אוטונומי, וככך נמנעה מאתנו היסטאציה הדרום־אפריקנית. חלק גדול מאי־ההבנה השוררת היום לגבי פעולות שונות שהיו מרכיבים במאבק היהודי בתקופה שלפני קום המדינה, קשור להערכה שגויה של כל מיגוון הפעולות שנקראו בימים ההם „כיבוש". כפי ש„כבשו" אז את הקרקע כדי שתהיה בבעלות יהודית, „כבשו" את הלשון המדוברת כדי שתהיה עברית ו„כבשו" את נמל תל־אביב, כך גם „כבשו" את העבודה על מנת שתהיה עברית — וכל הכיבושים הללו לא נועדו להרחיב את גבולנו על חשבון גבולותיו של הזולת אלא על־מנת ליצור תשתית, חומרית, קרקעית, חברתית ותרבותית להקמת חברה יהודית בת־קיום ולכינון מדינת ישראל. לאחר שקמה המדינה ניטל טעמן של חלק גדול מפעולות אלה, והשימוש החוזר בסיסמאות ובסמלים שנוצרו ונוסחו בהקשר אחר — איננו אלא טעות או הטעייה או במיקרים רבים, דמגוגיה מכוונת. המאבק למען „העבודה העברית", מכל מקום, עלה בקנה אחד בימים ההם, הן עם מטרה פוליטית ראויה, והן עם ערך חשוב של תנועת העבודה — כמו מרבית המאבקים באותה תקופה. בצד המטרה הפוליטית — להניח יסודות לחברה יהודית אוטונומית החיה מיגיע־כפיה — התנהל גם המאבק למען „ערך העבודה", דהיינו — כדי לעודד תהליך של פרולטריזציה־מרצון של יהודים רבים מן המעמד הבינוני, אשר המעבר שלהם לעבודת־כפיים היה מלווה גם בשינויי ערכים ואימוץ תפישות חברתיות מתקדמות.

■ מצב קולוניאלי

עשרים שנה לאחר שקמה המדינה, כאשר הוסרו הגבולות בין ישראל לבין הגדה והרצועה, בעקבות הנצחון במלחמת ששת הימים, נוצר מצב חדש לחלוטין, אשר רק בגילויים החיצוניים, אבל לא במהותו, הזכיר את המציאות שמלפני קום המדינה. זרימת הפועלים הערבים למקומות העבודה בישראל ביטאה, ראשית לכל, תהליך מקביל בחלקים רבים בעולם: פועלים־זרים מאזורים פחות־מפותחים נקלטים בתעסוקות נמוכות־שכר באזורים מפותחים־יותר. תופעות מסוג זה מתרחשות היום גם במערב־אירופה ובארצות־הברית, גם שם נוצרו עקב כך בעיות ותקלות חברתיות, כלכליות ותרבותיות.

אף על פי כן, אצלנו נודעה משמעות שונה וחמורה יותר להעסקת ערביי השטחים בארץ. כיוון שהדברים אמורים באוכלוסיה כבושה, משוללת־זכויות וחסרת ייצוג פוליטי, נפתח כאן, מצד אחד, כר נרחב לניצול ולהשפלה, ומצד שני נוצרו גם סיכונים בטחוניים פוטנציאליים. מעבר לכך ניתן היה להבחין כבר לפני עשרים שנה כיצד אנחנו הולכים ומתדרדרים, בתחום זה, למצב קולוניאלי כמעט קלאסי. עובדה היא שהשטחים החדשים שעברו לשלטוננו היו לנו לשוק חדש וחשוב למוצרים שלנו, למרחב טריטוריאלי חדש של התיישבות שלנו, ולמקור חשוב לכוח עבודה במקומות העבודה שלנו. אנחנו יכולים להכחיש ולהתכחש ולעשות אלף פעמים סיבובים באוויר — וגם להצביע בצדק על הרקע המיוחד והשונה של מצבנו — ובכל זאת עובדה היא, שמאפיינים אלה של מדיניות קולוניאלית הם סימני־ההיכר של מדיניותנו כלפי השטחים. חשוב מאוד לקבוע, כי מדיניות זו לא היתה מעולם כפויה עלינו וכי היינו יכולים לנהוג אחרת. ניתן גם להביא ציטטות משל אנשים מקירבנו שתבעו מעשה שננהג אחרת. אפשר היה, למשל, לנקוט מדיניות השקעות ביהודה, שומרון ועזה אשר תיצור יחסים כלכליים סבירים יותר כמו לכינינו, מדיניות שעשויה היתה להביא לחיאום יותר סימטרי וליחסי־גומלין יותר הוגנים בין שני המשקים. ניתן היה גם למצוא דרכים לשילוב בין שני המשקים, וליצירת הלמה בתהליכי הייצור והשיווק ביניהם לבין השטחים, וכך לבנות תשתית כלכלית חדשה שתמנע זרימת פועלים ערביים לשטחנו, ועוד תביא לאיכות הרצויה של צמיחה כלכלית באזורים אלה. באופן זה ניתן היה לטפח בקרבם אינטרס חזק יותר להשלמה ולהתפייסות.

שוק חדש

כפי שארעו הדברים, גם בתחום זה ניצח האינטרס הכלכלי הצר של בעלי־העסקים בארץ. שוק חדש למוצרים ושוק חדש לכוח עבודה זול, סיפקו היטב את האינטרס הזה. מדיניות אחרת עשויה אמנם להניב לנו פירות כלכליים ופוליטיים טובים יותר בטווח הבינוני — אבל לא היו בה רווחים קצרי־מועד כפי שהיו לדפוס הקולוניאלי שאימצנו לנו. זרימת הפועלים הערבים לישראל אפשרה למעסיקים לבסס תעשיות עתירות־עבודה ביחוד בתחום הבניין והטקסטיל, ופטרה את המעסיקים מן הצורך ומן המאמץ להשקיע בטכנולוגיה מתקדמת יותר בענפים שלהם. הפועלים היהודים שהיו בתחתית סולם התעסוקה הצליחו לבצע את סוג המוביליות הפאתטי והעלוב של טיפוס בדרגה אחת בסולם ההכנסה, מן הדרגה התחתונה ביותר אל הדרגה הנמוכה־קצת־פחות — זו דרגת הסטטוס החברתי המאפיינת בדרך־כלל את מיצבור התומכים הגדול של כל הגזענים, הפשיסטים, והדמגוגים־החברתיים מאז ומעולם. כך נוצר כאן המצב החברתי האופטימאלי מבחינתם של בעלי הממון: הפערים החברתיים גדלים והולכים, כשגם העניים־יותר מתקדמים אט־אט, בצעדי צב, ואילו העשירים יותר מתקדמים בקצב מהיר פי כמה וכמה. הכל שבעי־רצון: העשירים־יותר מרוצים מן הפער הגדל והולך ואילו העניים־יותר מרוצים מן האשליה המתוקה של התקדמות במעלה המדרגות הנעות כלפי מטה. רק הערבים אינם מרוצים כלל וכלל: בנוסף להשפלתם היומיומית, הם גם נושאים על גבם־שלהם את כל המבנה התעסוקתי המעוות הזה.

■ מרי לאומי

במצב־עניינים זה נקלעו אנשים נאורים ומתקדמים לדילמה: על מה צריך להאבק עכשיו? אם נתנגד לעבודה ערבית זולה — הרי הדברים עלולים להשמע כגזענות וכחסופה לשנאת־זרים. אם, לעומת זה, לא נתנגד ונשלים עם המצב הרי אנחנו מוסיפים מימד חברתי מסוכן לסכסוך הלאומי, ועוד מעודדים את המשך פיגורו החברתי והטכנולוגי של המשק. יתר על כן, אם נוותר על הטיעון בדבר העסקת פועלים ערבים זולים במסכת הטיעונים שלנו בעד פשרה טריטוריאלית — הרי אנו מחמיצים אפשרות להסביר כיצד עשויה פשרה זו לתרום גם לקידום המשק ולהעלאת מעמדם של העובדים. אם, לעומת זה, אנחנו משלבים את הנושא במחלוקת הפוליטית, יטענו כלפינו כי אנו רוצים להחזיר את השטחים כדי שהפועלים היהודים יחזרו לדרגות התעסוקה הנמוכות־יותר, שהיום היא מאויישת על־ידי ערבים מן הגדה ומעזה.

גם כאן, כמו במקרים דומים אחרים, הניחו רבים מאיתנו כי קודם־כל יש לנתק ולכבות את פתיל ההצתה הלאומי, ורק לאחר־מכן, כאשר נעלה על הדרך המובילה אל השלום, יסתדרו העניינים מאליהם, בעקבות פיתוח מואץ של השטחים אשר בהם חיים מרבית הפועלים הערביים הזולים. עכשיו, לנוכח מאורעות החודש האחרון, באה המציאות וטפחה על פנינו: אי־אפשר עוד להמתין. המרי הלאומי הקדים־בזמן את המרי החברתי, ותוך כדי כך גם חשף את פני הדברים כפי שהם, גם בתחום זה של העסקת פועלים ערבים בעבור שכר חרפה.

■ תור הצביעות

בשלב זה בדיוק הגיע תור הצביעות — שאכן נכנסה לפעולה. משעה שהסתבר למעסיקים — וגם למה שקוראים אצלנו „קברניטי המשק" — כי פועלים ערביים רבים אינם באים לעבודה ואולי בעתיד עוד יגדל שיעור ההיעדרות, שבה ועלתה הציונות־הנמלצת ל„עבודה עברית". „עם ישראל צריך לחזור לעבודת־כפיים", אומרים כל מיני מרושני־עונג ועתירי־הכנסה; שאפילו כדי לחייג בטלפון אין הם נזקקים לכפיהם־שלהם. שלא תהיה פה שום טעות, אין כאן חזרה בתשובה לתורת אהרון דוד גורדון, וגם לא פרץ רגשות מרקסיסטי ספונטאני אשר גורף יהודים טובים אל השאיפה למיזוג העבודה הפיסית והרוחנית. מה שיש פה זה אינטרס צר־אופק לחזור ולאייש את התעסוקות נמוכות־השכר, כדי שניתן יהיה להמשיך ולקיים משק מפגר ופער חברתי עמוק. עם ישראל אשר נקרא לחזור לעבודת־כפיים איננו כולל את מטיפי־המוסר — אלא זהו עם ישראל של מחוסרי־האמצעים ושל משוללי יכולת־הבחירה. עכשיו שוב אין הם קוראים למעסיק היהודי „שלם שכר גבוה יותר — וקח לך פועל יהודי, על אף העובדה שהפועל הערבי זול יותר" — אלא עכשיו קוראים לפועל היהודי „הסתפק בשכר נמוך יותר ולך לך אל המעסיק היהודי הזקוק לעבודה זולה, משום שהערבי כבר מסרב לעבודה". דווקא אנחנו, שחזון העבודה העברית וערך העבודה הוא חזוננו, אסור לנו ליפול בפח הזה, ובשום אופן אסור לנו להילכד בסבך קורי הצביעות המתחסדת הזו.

■ כאן לא טייוואן

מה צריך איפוא לעשות עכשיו, אם אמנם תימשך היעדרות הפועלים הערביים הזולים? כך צריך במצב זה לומר למעסיק היהודי: „אם אין בני־אדם שמוכנים לעבוד אצלך ברמת השכר הנוכחית — עליך להעלות את רמת השכר, כדי שיהיו לך עובדים. אם אין אתה מסוגל לשלם שכר גבוה יותר בהרכב היחסים הנוכחי שבין תשומת העבודה לתשומת הטכנולוגיה — עליך לשנות יחסים אלה, ולהשקיע יותר במיכון משוכלל, כדי שיבואו אליך פועלים משכילים יותר, הראויים לשכר גבוה יותר, והמפיקים תוצר בעל ערך גבוה יותר. אם אין אתה מסוגל להשקיע יותר, לא בשכר ולא בציוד — אין אנחנו זקוקים כאן לתעשיה מן הסוג שאתה יכול להציע לחברה הישראלית. כאן לא טייוואן ולא הפיליפינים".

מעבר לכך וכל זמן שאנחנו השולטים בשטחים, יש לסייע לקידמה תעשייתית שם, ולעודד יצירת מקומות עבודה באזורים אשר בהם חיים העובדים. תעשיה מתקדמת, המשלמת היטב לעובדיה, איננה אמנם תנאי מספיק לצמיחה כלכלית, לקידמה חברתית ולשלום — אבל היא תנאי הכרחי לצמיחה כלכלית, והיא תנאי מסייע בעל־חשיבות רבה לקידמה חברתית ולהתפייסות בין העמים.

גוויה של נייר אדום

(סוף מעמוד 6)

לא נאותו להעניק אפילו פרוטה אחת לאשראי. הוא נחשב מקרה אבוד. 11 שנות קיום קשות וגסיסה ממושכת — זה מה שקצר העיתון הסוציאליסטי היחיד בצרפת. תקופת קיומו שיקפה את צמיחת השמאל הסוציאליסטי, מ־1976 עד 1982, ודעיכתו לאחר מכן כבוח פוליטי מושך המונים.

קלוד פרדרייל, תעשיין, בעל השבועון „נובל אובזרווטור" וג'רום סירוב ממשפחת מיליונרים המקורבת למיטראן הקימו ב־1977 את „לה־מאטן", במגמה למשוך קהל קוראים שמאלי חדש, שהעלה את המפלגה הסוציאליסטית. מיטראן היה מעוניין בעיתון שמאלי פופולרי, שיבטא את המעמד השמאלי החדש ויהפוך את הבוחרים החדשים לקוראיו. אך העיתון משך מעטים. הוא היה מאופיין בכותרות גדולות, צעקניות ומבטיחות, אך גוף הכתבה היה ריק מתוכן. החומר היה דל. עורכיו חשבו כי זה סגנון מקובל של עיתון פופולרי. עורכיו התחלפו כל כמה חודשים והסיגנון השתנה עימם. כשעתו היפה, עם עליית הסוציאליסטים לשלטון, עלתה התפוצה ל־170 אלף עותקים. זה לא היה הרבה בהשוואה למיליוני הבוחרים שהעלו את מיטראן והסוציאליסטים לשלטון. אך היה די בזה כדי להתקיים.

„לה מונד" עיתון היוקרה הצרפתי שכמעט גווע בפשיטת רגל לפני שלוש שנים, שיקם את מצבו הפיננסי. תפוצתו עלתה מ־200 ל־350 אלף עותקים ביום. הוא אולי דוגמה הפוכה למקרה של „לה מאטן". היה לו בסיס בריא כעיתון איכות, בפאריס מייחסים את שיקום התפוצה לנטישת האידאולוגיה הרומנטית־מהפכנית של המערכת. הם גם נטשו פחות או יותר את השמאל. עורכו־מנהלו, אנדרי פונטיין, הוביל את המערכת לפתיחות ולדיווח ענייני במקום פיתוחי תיזות שהיו מקובלים קודם לכן. העולם השלישי אינו עוד אליל מקודש. הפתיחות החדשה משתקפת גם ביחס לישראל. הקו ששלל מראש כל מה שישראל עושה, ננטש לגמרי. הדיווחים מירושלים ענייניים. גם ההוזרה היחסית לאופוזיציה סייעה לעיתון. הוא לא מזוהה עוד עם השלטון.

פונטיין טיפח דיווח איכותי ועיתונות חוקרת. הוא משתדל לשמור על אובייקטיביות. לא מטיפים עוד מוסר. רק מאבחנים בעיות. אפילו מאמרי המערכת אינם נוקטים עמדה נוקבת, אלא דיאלקטית. „לה־מונד" נפתח לנושאים חברתיים ותרבותיים. כתבות רבות מוקדשות לפשע. מדורים מיוחדים מתייחסים לעולם התקשורת והטלוויזיה, לרפואה, למדע ולספרות. הוא הרחיב את המדור הכלכלי. „לה־מונד" הוא שוב עיתון איכות מעולה — סם משכר לעיתונאים ולקוראים.

התפתחות דרמטית בפיסגת הליגה הלאומית בכדורגל – למובילה אין עוד יתרון בנקודות

נתניה במילכוד – הפועל ת"א השוותה ל־38

★ נתניה ניצלה מהפסד בחולון – 2:2 ★ הפועל ת"א הלהיבה בדרבי עם בית"ר ת"א 0:2
★ „המכה השמינית" של מכבי ת"א – הפסד למכבי חיפה 1:0 ★ ביוג"ר ירושלים – הפועל פ"ת 0:0
★ שמשון התאוששה – 1:3 נגד באר־שבע ★ כפר־סבא שלישית – 0:2 נגד מכבי פ"ת ★ לוד–בני־יהודה 0:0

שים לב

בלגראד החמיצה פנים

במשך 248 שעות, בשבוע שעבר, השתעשענו באשליה שניתן לקצור נצחון כפול על הכדורסל היוגוסלבי. אחרי שהפועל ת"א הבניעה את יוגופלסטיקה ספליט ועלתה לחצי־גמר הגביע־קוראץ' קוויתי שמכבי ת"א תמשיך בהתעוררותה בבלגראד על פרטיזן בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות. אבל האלופה הישראלית היתה רחוקה משיאה ונוצחה במשחק בו יכלה לקצור נצחון חוץ.

בלגראד שבעבר האירה לנו פנים החמיצה בסוף השבוע את מצב־הרוח של אוהדי הכדורסל. בבלגראד זכתה מכבי ת"א בפעם הראשונה בגביע־אירופה ב־1977. בבירת יוגוסלביה ניצחה מכבי ת"א פעמיים את פרטיזן. למען האמת, גם הפעם יכלו חניכיו של המאמן רלף קליין לחזור הביתה עם נצחון. אם לא עשו זאת הם יכולים להאשים רק את עצמם. הצגת־הנפל כמו נגד אורתז נמשכה גם בבלגראד. מכבי ת"א לא רק שלא הציגה את הכדורסל הטוב שלה. היפוכו של דבר: שיחקה ללא יעילות, ברישול ובחוסר התלהבות.

הסיבוב הראשון בבית־הגמר הסתיים. מכבי ת"א נכללת אמנם בין ארבע הראשונות בבית אבל צפויים לה משחקים קשים ביותר. יש לה ארבעה משחקי־חוץ בברצלונה, בסלוניקי, במילאנו ובאורתז. כדי להשיג נצחון אחר, והוא חיוני לעלייה לחצי־הגמר, תצטרך האלופה הישראלית לשכוח את הופעתה הדלה בבלגראד. ללא נצחון חוץ תתקשה מכבי ת"א לעלות לחצי־הגמר.

עד ל־11 בפברואר, מועד חידוש המשחקים, על מכבי ת"א לעשות חשבון־נפש נוקב. בסיבוב הראשון לא שמרה על יציבות. לקבוצה המבקשת לעלות לפליי־אוף אסור שיהיו תקלות כמו, למשל, במשחק נגד דן־בוס ההולנדית. הפסד זה, בשניית הסיום של ההארכה, עלול לעלות ביוקר.

סיכום טלגרפי לגבי שאר הקבוצות הישראליות שהתמודדו בשלבי רבע־הגמר בגביעי־אירופה. הפועל ת"א עשתה את שלה בהגיעה לחצי־הגמר בקוראץ', ועל־כך ראויה לחופן־של־מחמאות. גם הפועל הגליל־העליון (גביע למחזיקות־גביע) ואליצור נתניה (קוראץ'), על־אף שנשרו, הצליחו לרשום כמה נצחונות נאים על קבוצות צמרת אירופיות ובכך יכולות להתנחם. להערכתי, עם קצת יותר נסיון יכלו השתיים לחקות את הישגה של הפועל ת"א.

* * *

בלגיה – שלב בהכנות

נבחרת הכדורגל מחפשת נצחון בעידן־מיזויין. בינתיים אי־אפשר לגלותו גם בזכוכית־מגדלת. בשבוע שעבר נוצחה ישראל על־ידי בלגיה 3:2, באיצטדיון ברמת־גן. היריב הבא – צרפת. נבחרות טובות, אולי חזקות מדי לנבחרתנו, המשתדלת להתגבש לקראת האתגר הקדם־אולימפי באוקיאניה, בחודש הבא.

אני מוכן שהנבחרת הישראלית תפסיד בכל משחקי־המבחן ותנצח את אוסטרליה וניו־זילנד. ישנה אימרה המדגישה שצריך לדעת מתי לנצח. וזה החשוב.

טבעי שאחרי כל משחק בונים תלי־תילים של פרשנות. יש לנו נבחרת... אין לנו נבחרת... הקיצוניות שולטת בכל. טבעו של אדם הוא שבדרך־כלל רוצה לראות את הטוב החיובי. כך גם עם נבחרת הכדורגל שלנו. כשזו מפסידה לבלגיה, הרביעית בגביע העולמי, בהפרש של שער, הרי שזה מכובד. אבל מכאן ועד למסקנות קיצוניות רחוקה הדרך. אי־אפשר לשנות דברים ממשחק למשחק. אחרי ההפסד לשוייץ (2:0) לא היה קול בודד שידבר בזכות הנבחרת. אחרי בלגיה הפכו המשקיפים הפסימיים לפתע לאופטימיים. הכל לפי מצב־רוחה של התקשורת.

מי שעדיין מתלבטים אם אכן הנבחרת בעלייה אלו הם הצופים. הם מאופקים. יושבים בבית ומותירים יציעים ריקים.

הצעתי, לא למהר בהסקת מסקנות. ניתן לזמן לעשות את שלו. טוב שגם מיזויין יודע שהוא רחוק מהמנוחה והנחלה. כדאי שידע שלא כל שחקניו, הלובשים את המדים הלאומיים, הם המתאימים לנבחרת. אישית הייתי, למשל, מעדיף את אריה חביב בין הקורות. שוער מנוסה עם „קבלות". שוער חסר נסיון בזירה הבין־לאומית, גם אם מצטיין בליגה – מסוכן.

בינתיים, תנו לנבחרת להתנכשל על אש־קטנה. ביקורת – כן, אבל מאתגת. הלוואי שניתן היה לכתוב בבטחה שאכן יש לנו נבחרת. עד זה בערבון־מוגבל.

* * *

מקיפוחי הטלוויזיה

ביום רביעי היו לנו שני אירועי־ספורט בין־לאומיים בארץ. האחד, רשמי, בו ניצחה קבוצת הפועל ת"א את יוגופלסטיקה ספליט בגביע־קוראץ' בכדורסל ועלתה לחצי־הגמר. השני, משחק בין־ארצי ידידותי בין נבחרות הכדורגל של בלגיה וישראל.

מי שלא הגיע לאחד משני האירועים היה צריך להתאזר בסבלנות, כמעט עד חצות, כדי לקבל טיפ משני האירועים על קצה־המזלג בטלוויזיה. אני בטוח שמחלקת הספורט רצתה לשדר את שני האירועים, אבל „ממעל" ישנה מדיניות שמרנית לגבי שידורי הספורט.

אינני זוכר כמות כזאת של טענות, אם במגרש ואם בטלפון, שקיבלתי. התביעה היתה: כתוב בעתון על הקיפוח של הטלוויזיה...

הפנייה הנרגשת ביותר טלפונית מקיבוץ בצפון הארץ, המתפרסם בדרך־כלל שלא בענייני ספורט, כי ישנם אוהדים של קבוצת הפועל ת"א: מדוע מחרימה הטלוויזיה את הקבוצה האהודה עלינו גם כשהיא מתמודדת בקרב מכריע עם יוגופלסטיקה ספליט?

לדאבוני גם אם אשאל (לא את מחלקת הספורט) — לא אקבל תשובה. ישנם כאלה בטלוויזיה שהמהות אצלם אטומים.

משה סיני, מבקיע השער הראשון להפועל ת"א לרשת בית"ר ת"א (0:2), זוכה לחיבוקי חבריו תצלום: אריה קנפר

טבלה לאומית

1. מכבי נתניה	20	11	5	4	25־38	38
2. הפועל ת"א	20	11	5	4	13־21	38
3. הפועל כפר־סבא	20	9	7	4	16־24	34
4. בית"ר ת"א	20	8	7	5	19־28	31
5. שמשון ת"א	20	7	9	4	17־22	30
6. בית"ר ירושלים	20	8	5	7	28־27	29
7. הפועל פ"ת	20	7	7	6	25־27	28
8. הפועל באר־שבע	20	6	8	6	15־15	26
9. בני־יהודה ת"א	20	5	9	6	14־15	24
10. מכבי ת"א	20	4	10	6	23־26	22
11. מכבי חיפה	20	5	7	8	21־21	22
12. הפועל חולון	20	3	11	6	20־16	20
13. הפועל רד	20	2	8	10	41־15	14
14. מכבי פ"ת	20	2	6	12	29־11	12

מיקי בעוכרי מכבי ת"א

מכבי חיפה – מכבי תל־אביב 1:0 (0:0)
● באיצטדיון בקרית־אליעזר. 6000 צופים. שופט: חיים ליפקוביץ.
● למכבי חיפה הבקיע: מיקי כהן, עצמי (73).
● השחקן המצטיין: איתן אהרוני.
● מכבי חיפה: גינצבורג, אהרוני, אוסמו הגדול, קלינגר, בלבול, דוד לוי, גבעול (עופר מזרחי), ליאור רוזנטל, אברקרט, בראיילובסקי, ארמלי.
● מכבי ת"א: מרכוס, שאול כהן, מיקי כהן, קרייס, דוד אוזלאי, צרפתי, גולדברג, איוניר, גריאני (אלון נתן), טבק, דריקס (גולדרון).

מאת יוסף גלזר

לראשונה העונה שמכבי חיפה רשמה לזכותה שני נצחונות רצופים. אתמול, במסע התאוששותם, השוו החיפנים את מאזן נקודותיהם לזה של מכבי ת"א, אותה ניצחו 1:0, והותירו את התל־אביבים עם שמונה משחקים ללא נצחון.

רב־קרב המאכזבות של הליגה הלאומית היה חד־צדדי. במגרש נראתה רק קבוצה אחת, מכבי חיפה.

בעיקר אמורים הדברים לגבי המחצית השנייה, בה הפעילו החיפנים לחץ רצוף על שערו של משה מרכוס ההססן. לפחות ארבע פעמים ניתנו לחיפנים הזדמנויות של „מאה אחוז" שהוחטאו, מהם פעמיים מול שער ריק.

מהעבר השני לא סיכנה מכבי ת"א אפילו פעם אחת את שוערה לשעבר, בוני גינצבורג.

מכבי חיפה שיחקה בהתלהבות רבה, לא מעט בזכות משחקם הטוב של איתן אהרוני, דוד לוי, רניאל בראיילובסקי וזאהי ארמלי. האורחים ממכבי ת"א, שחסרו את מנשה שמעונוב, ארז לולו ושחר בראל, ועד לדקה ה־61 גם את אלון נתן, היו צל־של־עצמם. שחקנים בכירים כמו מרכוס, איוניר, גריאני, טבק הדריקס גילו יכולת ירודה.

עוד לפני הבקעת השער החמיצה מכבי חיפה ארבע הזדמנויות מצויינות. בדקה ה־26 פרץ ארמלי משמאל, מסר לבראיילובסקי, שחלף על פני השוער מרכוס, אך מול שער חשוף בעט מחמישה מטר לחוץ.

בדקה ה־38 מסר אברקרט כדור לגבעול שמשמונה מטר בעט מול מרכוס החוצה. בדקה ה־48 החמיץ גבעול בפעם השנייה מול מרכוס, לאחר פריצה של ארמלי.

בדקה ה־51 ניתז כדור־עונשין של בראיילובסקי מ־22 מטר ממשקוף השער התל־אביבי וקיפץ על הקו. החיפנים טענו לשער אך השופט חיים ליפקוביץ הורה להמשיך.

הבלם רפי אוסמו עוד נגח פעמיים מעל שער מכבי ת"א, לפני שהובקע שער־הנצחון.

בדקה ה־73 החליפו אברקרט וקלינגר מסירות, ומיקי כהן, בנסיון נפל להרחיק את הכדור שיגר אותו מ־16 מטר לפינת שערו הוא — 0:1.

הלחץ החיפני נמשך עד לסיום, ובדקה ה־88 ניצב עופר מזרחי לבדו מול שער חשוף, לאחר מסירה של ארמלי. אך גילגל את הכדור ברשלנות החוצה.

השופט חיים ליפקוביץ, שהצהיב את אוזלאי וצרפתי ממכבי ת"א ובראיילובסקי ממכבי חיפה ניהל היטב את המשחק, אך סבל מאיתותי־גבול שגויים של קווניו ימפולר ושחר.

לאומית

התפתחות דרמטית בפיסגת טבלת הליגה הלאומית בכדורגל בתום המחזור ה־20: מכבי נתניה, המובילה, איבדה את יתרונה בנקודות לאחר 2:2 ביום שישי נגד הפועל צפרירים חולון. הפועל ת"א שהכניעה בדרבי ברמת־גן 0:2 את בית"ר ת"א, השוותה את מספר נקודותיה לאלה של המובילה. לשתיהן 38 נקודות ורק הפרש שערים הותיר את הנתנייתים בפיסגה.

מכבי נתניה עדיין ראשונה, הפועל ת"א — שנייה; בית"ר ת"א — ירדה מהמקום ה־3 ל־4 והפועל חולון, למרות הצטיינותה, טרם נחלצה מהמקום ה־12.

מכבי ת"א, ערב הדרבי הגדול עם הפועל בבלומפילד, נחלה מפלה נוספת כשנוצחה 1:0 בקרית־אליעזר ע"י מכבי חיפה. שמונה משחקים ללא נצחון! מכבי ת"א נותרה במקום ה־10 כעוד שמכבי חיפה (11) השוותה את מספר נקודותיה לאלה של מכבי ת"א, אבל לתל־אביב עדיפות בשערים.

שמשון ת"א, שהכניעה בבלומפילד את הפועל באר־שבע 1:3, עלתה מהמקום ה־6 ל־5 ובאר־שבע נותרה במקום ה־8.

בית"ר ירושלים לא הצליחה לפצח בבלומפילד את הפועל פ"ת — 0:0. בית"ר ירושלים ירדה מהמקום ה־5 ל־6 והפועל פ"ת שמרה על מקומה ה־7.

הפועל כפר־סבא עלתה מהמקום ה־4 ל־3 בנצחון־חוץ על סוגרת הטבלה, מכבי פ"ת — 0:2.

בני־יהודה (9) והפועל לוד (13) לא יכלו זו לזו בסיימן בתיקו 0:0 מאכזב.

סיני ניצח על הקונצרט

הפועל ת"א – בית"ר ת"א 0:2 (0:0)
● האיצטדיון ברמת־גן. 1500 צופים. שופט: יצחק בן־יצחק.
● להפועל ת"א הבקיעו: סיני (61) ואלי כהן (67).
● השחקן המצטיין: משה סיני.
● הפועל ת"א: אלטר, יהודה עמר (אקהויז), זאנה, סגל, הרש ליקוביץ, ארמה, אבי כהן, סיני, ז'אנה, רובין (שמואלי), גד שיטרית.
● בית"ר ת"א: ליברמן, טורס, צמח, שלומי עמר, אברג'יל (אברהמי), קצב (מאיה), ניסן כהן, יוסי אדרי, נסים כהן, תגר, יחזקאל כהן.

מאת אורי שטיינבך

יום שישי ממשיך להאיר פניו לשחקני הפועל תל־אביב. שלשום זכו שוב ה„אדומים" בנצחון גדול — הפעם בקרב־צמרת 0:2 על בית"ר תל־אביב.

נצחון החוץ היה חשוב מאוד מבחינתה של הפועל ת"א. לכך לעוברת היות המשחק מחוץ לביתה היוותה בית"ר ת"א איום על מקומה של הפועל ת"א בצמרת. בית"ר ת"א, ויננה עד לפני המשחק אחרי הפועל ת"א ומכבי נתניה הצועדות יחד בפיסגת הטבלה.

הפועל ת"א שוב הוכיחה שהיא מתקשה לתפקד במחצית הראשונה. את 45 הדקות האלה יעדיפו שחקני שתי הקבוצות לשכוח. הרמה שהוצגה עד להפסקה על כר־הדשא של האיצטדיון הלאומי ברמת־גן היתה פשוט אפס אחד גדול. משה סיני בעט כדור מסוכן ראשון ויחיד לשער בית"ר ת"א בדקה ה־38, אך זה היה הכל. עוד חזינו במחצית זו, בשני כרטיסים צהובים ששלף השופט יצחק בן־יצחק ליהודה עמר וליוסי זאנה מהפועל ת"א על משחק נוקשה.

כשירדו השחקנים לחדרי־ההלבשה קיווינו שיקבלו „שטיפה" ממאמניהם על משחקם הגרוע, ואכן במחצית השנייה חל שיפור משמעותי במשחק אך זה קרה רק בצד אחד, ב„צד האדום" של המגרש. משה סיני וחבריו כאילו נורו מלוע־של־תותח בפתיחת המחצית השנייה. רק חלפה דקה ומיקי בן־שיטרית שלח כדור לקורת שערו של אבי ליברמן מבית"ר ת"א. אחר־כך הגיעו גם השערים. משה סיני היה כרגיל זה שסחף את חבריו ויצר מצבי־הבקעה שרק שניים מהם נוצלו. הפועל ת"א הוכיחה כי היא נשענת בעיקר על כוחו של סיני. כשהוא בכושר יכולה קבוצתו לנצח כל יריב. לידו בלט גם הבלם יוסי זאנה, שמחדש נעורים העונה בתפקיד הבלם האחורי. זאנה היה השחקן שדחף את חבריו מהקו האחורי. היה ראשון לכל כדור ובכל תיקול. הוא גם הציל שער נהדר כשחילץ שתי דקות לסיום בבעיטת־מספרת כדור מקו שערו של אלטר.

עם התנופה בא גם התיאבון לשערים. הפועל ת"א תקפה ובית"ר ת"א נכנסה להלם. הקישור של בית"ר בראשות נסים כהן ויוסי אדרי, לא הפעיל את הקבוצה, וכך לא היה לבית"ר ת"א מענה להסתערות של הפועל. גם שליחתו של חלוץ שלישי, אברהמי, על חשבונו של מגן בשורות בית"ר (אבן־צור) לא הביאה למפנה. בית"ר ת"א נאלצה להתגונן והפועל ת"א הירבתה להחמיץ.

בדקה ה־61 נפרץ שער בית"ר ת"א לראשונה: מיקי בן־שיטרית נשלח להתקפה מתפרצת באגף שמאל, קרוב לדגל הקרן תיקל אותו מגן בית"ר, שבתאי טורס, וחילץ ממנו את הכדור, אך כאן באה הטעות הגדולה של טורס: הוא מסר את הכדור למרכז המגרש: סיני קלט אותו כ־20 מטר משער בית"ר, וניצל מיקום גרוע של ליברמן כדי לקבוע — 0:1.

חלפו רק שש דקות ולפני שבית"ר הצליחה להתאושש ספגה שער שני, שוב היה זה סיני שהחל במהלך וסיים במסירת־סל מימין למרכז, לאלי כהן; זה הניף רגל מ־16 מטר ובעט את הכדור מהאוויר בחצי גובה לרשת — 0:2.

אם נדמה היה כי שחקני הפועל ת"א יסתפקו בתוצאה זו באו הדקות שלאחר־מכן וגילו שקבוצה זו מסוכנת ביותר. פעמיים הרחיקו שחקני בית"ר ת"א מקו שערם כדורים של סיני ורפי שמואל.

נצחון הפועל ת"א קטע שרשרת הצלחות של בית"ר ת"א והעמיד את חניכיו של המאמן יצחק שניאור במצב מצויין במירוץ לכתר.

הניחוש הנכון

1. מכבי חיפה — מכבי ת"א 1
2. בית"ר ת"א — הפועל ת"א 2
3. מכבי פ"ת — הפ. כפ"ס 2
4. הפ. חולון — מכבי נתניה x
5. הפ. לוד — בני־יהודה x
6. בית"ר י־ם — הפ. פ"ת x
7. שמשון ת"א — הפ. ב"ש 1
8. בית"ר נתניה — מכ. יבנה x
9. הכח ר"ג — הפועל י־ם 2
10. הפ. טבריה — מכבי עמידר 1
11. הפועל חדרה — הפ. חיפה 2
12. הפועל עכו — הפ. בת־ים —
13. מכבי יפו — הפועל יהוד 2
14. מכבי שעריים — הפ. ר"ג x

מלך השערים

1. תקוה (מכבי נתניה) 13
2. ארמלי (מכבי חיפה) 10
— לוין (הפועל פ"ת) 10
— מלמיליאן (בית"ר י־ם) 10
5. טבק (מכבי ת"א) 9
— יאני (הפ. כפר־סבא) 9
7. יגאל מנחם (נתניה) 8

24.1.88

המשחק המרכזי

אהרונוב חולל מיפנה וחולון לא ידעה לנצח

מאת נתנאל כהן

מוליכת הטבלה הלאומית, מכבי נתניה, נזקקה ביום שישי למאמץ עליון כדי לחלץ נקודה מקבוצת התחתית של הפועל צפרירים חולון — 2:2. חולון החמיצה נצחון על־אף שנותרה עם עשרה שחקנים, החל מהדקה ה־56.

מי שהגיע שלשום למגרש החולוני יצא נשכר. הצופים חזו במשחק מהיר, מעניין, עם אירועים רבים ותהפוכות. שתי הקבוצות היו שותפות — כל אחת במחצית אחת — להצגה המרהיבה. נוסף לכדורגל טוב היו גם ארבעה שערים, ואפילו מורחק.

טילינגר קיפח

משחק טוב היה, אבל מי שהצליח להסעיר את הרוחות היה השופט יאיר טילינגר. הדוגמא הקיצונית: בדקה ה־2 שלח שוער מכבי נתניה, יעקב בלדב, מכת־אגרוף, לעיני כל וגם לעיני השופט, לחלוץ החולוני ארז שקרוקה — עבירה ברורה המחייבת כרטיס אדום.

הפועל צפרירים חולון – מכבי נתניה 2:2 (2:0)
● המגרש בחולון. 2000 צופים. שופט: יאיר טילינגר.
● למכבי נתניה הבקיעו: חלפון (5) ותקוה (33). להפועל חולון: אהרונוב (50) ופנסו (53).
● השחקן המצטיין: דרור אהרונוב.
● הפועל צפרירים חולון: ביטרן, גיל זיתוני, יעקובי (אהרונוב), אלי כהן, מכלוף, פרחן, בני דמתי (אבי פס), בן־ברוך, פנסו (הורחק 56) רונן הלל, שקרוקה.
● מכבי נתניה: בלדב, שמעון מנחם, חלפון, חסן, פקר, עציוני, רוני לוי, ג'אי (גואטה), לם, תקוה, יגאל מנחם.

טילינגר הסתפק משום־מה בצהוב. לעומת זאת שלף כרטיס אדום לליאון פנסו מחולון, בדקה ה־56, כאשר מגן מכבי נתניה, שמעון מנחם, פגע בו בכניסה גסה והגיב בבעיטה. במקרה זה מיהר טילינגר לשלוף את הכרטיס האדום. אגב, פנסו כבר הורחק העונה, במחזור ה־2.

ב־30 הדקות הראשונות היה יתרון ברור למכבי נתניה, שגילתה משחק רגוע ויעיל. הכדור עבר מרגל לרגל. הנתנייתים הגיעו בקלות לרחבת שער חולון, הכל בזכות הקשרים שהנהיגו את המשחק. בדקות אלו לא היה סיכוי לחולון אפילו לעבור את אמצע המגרש.

כבר בדקה ה־5 פרץ החלוץ הנתנייתי יגאל מנחם מימין, הגביה כדור לרחבה החולונית: השוער ביטרן הדף אל מחוץ לרחבת ה־16, והבלם מודי חלפון, השתלט על הכדור במרחק של 17 מטר, ובעטו לקורה ופנימה — 0:1.

עם הבקעת השער הראשון גבר תיאבונם של שחקני נתניה. בני לם יכול היה להגדיל את ההפרש בדקה ה־20: לם קיבל כדור משלום תקוה וממרחק של 20 מטר בעט לקורה העליונה.

בדקה ה־31 יצאה הפועל חולון בפעם הראשונה, אחרי לחץ נתנייתי כבד, להתקפה מתפרצת. מרקו בן־ברוך קיבל כדור מצויין מרונן הלל ונותר יחידי מול השוער בלדב, אך השתהה והכדור הורחק ע"י הגנת נתניה.

בדקה ה־33 הצליח המוביל בטבלת מלך־השערים, שלום תקוה, להעלות את מכבי נתניה ליתרון 0:2. זאת מעמדת נבדל, שלא זכתה לתגובת השופט. תקוה קיבל כדור־עומק מרוני לוי; שחקני חולון נעצרו וציפו לשריקת נבדל, אך תקוה לא התחשב בכך, דהר לכוון השוער ביטרן, עבר גם אותו ומול שער חשוף קבע — 0:2.

שבע דקות לאחר־מכן כידרר קשר נתניה, רונן גבאי, והגיע אל מול ביטרן, אך זה הצליח להדוף לקרן.

והקורות הצילו

במחצית השנייה חל מפנה דרמטי במשחק עם כניסתו של שחקן נבחרת הנוער, דרור אהרונוב, לשורות חולון. משחק המארחים השתנה לגמרי. הם נתנו את הטון במגרש, שלטו ללא עוררין וכבר בדקה ה־50 הסיט בן־ברוך כדור מחוץ לרחבה, לאהרונוב, שבעט טיל לבין המגינים וצימק ל־1:2.

מכבי נתניה נכנסה לפאניקה, ושלוש דקות לאחר־מכן הרים שימי מכלוף, שהושאל לחולון לעונה אחת מ... מכבי נתניה, כדור לרחבה, וליאון פנסו התרומם מעל כולם ונגח בקדקודו פנימה — 2:2.

פנסו לא הספיק לחגוג. בדקה ה־56 ראה את הכרטיס האדום והותיר את קבוצתו עם עשרה שחקנים, לא לפני שהמשחק הופסק לשתי דקות ובמגרש פרצה שערוריה, בה היו מעורבים, שחקנים ועסקנים, שהלמו זה בזה.

המשחק החריף והשופט טילינגר נאלץ לשלוף כרטיסים צהובים לבני לם מנתניה ולרונן הלל מחולון.

כשנדמה היה שנתניה תנצל את הנחיתות המספרית של חולון קרה בדיוק ההיפך. חולון, עם מוטיבציה עצומה, הירבתה לחוץ על המובילה לשערה. פעמיים התקדם חלוץ חולון, רונן הלל (66,62), חופשי מול השוער בלדב, אך התבלבל, נעצר והכדורים נלקחו ממנו.

בדקה ה־72 יכול היה אהרונוב לקנות עולמו כשבעט כדור־פתע למשקוף שער חולון. שתי דקות לסיום ניצבה חולון בעמדת־זכייה: גיל זיתוני הגביה כדור־עונשין לרחבה, ארז שקרוקה נגח והקורה הצילה את נתניה.

השיא היה בדקה ה־90: רונן הלל, שמצא את עצמו לבדו מול בלדב, החליק והכדור התגלגל ונעצר ליד העמוד...

יגאל הלל, כובש השלושער לשמשון ת"א, מנסה לחלוף על פני מגן הפועל באר־שבע, אלי אוזן (1:3) תצלום: אריה קנפר

24.1.88

גיל סאבו מהפועל פ"ת מול אורי מלמיליאן ויעקב שוורץ מבית"ר ירושלים במשחק התיקו אפס, אתמול בבלומפילד תצלום: אריה קנפר

ג'רבי עצר את מלמיליאן

מאת יצחק ויסהוף

יכולת חלושה של האלופה, בית"ר ירושלים, ויריבתה, הפועל פתח־תקוה, אתמול באיצטדיון בלומפילד, איכזבה את 7000 הצופים שהגיעו למשחק במזג אויר מצויין, והסתפקו בתיקו עקר משערים. במיוחד גילו חולשה חלוצי שתי הקבוצות שהיו נרפים וחסרי דיוק.

שתי הקבוצות שזכו כשבוע שעבר בנצחונות נאים (בית"ר ירושלים גברה על בני־יהודה 0:1, והפועל פ"ת את שמשון 2:5), נחו כנראה על זרי־הדפנה. בית"ר ירושלים המארחת נזכרה לשחק רק במחצית השנייה, אולם חלוציה, ובמיוחד אורי מלמיליאן, נתקלו בשוער טוב (רוני ג'רבי), שסיכל את נסיונות ההבקעה שלהם.

הפועל פ"ת גילתה עדיפות במחצית הראשונה. שחקני מרכז השדה שלה סגרו היטב את אלו של בית"ר ירושלים, אך יתרון הפתח־תקואים בשדה לא תורגם לשערים, בגלל אוזלת־רגלם של ניר לוין ודורון רבינזון.

במחצית הראשונה החמיץ יוסי שושני (5), כשבעט סמוך לעמוד שער בית"ר ירושלים ויוסי מזרחי הרחיק ברגלו לקרן.

בית"ר ירושלים שלא סיכנה את רוני ג'רבי במחצית הראשונה יכלה בשנייה לכבוש לפחות שני שערים, אולם השוער עמד בפרץ. בדקה ה־47 השתלט מלמיליאן על כדור, מסר לשוורץ, שבעט מהאוויר חזק, ולחוץ. 11 דקות מאוחר יותר בעט סמי מלכה בעוצמה לקורת שער הפועל פ"ת.

בית"ר ירושלים – הפועל פ"ת 0:0
● איצטדיון בלומפילד. 7,000 צופים, שופט: עובדיה בן־יצחק.
● השחקן המצטיין: ניר אלון.
● בית"ר ירושלים: יוסי מזרחי, אבי כהן, חנן אוזלאי, אשש, שירזי, קרוש, שמואלי, מלמיליאן, שוורץ (סמי מלכה), דוקמן סלקטר (שוויגי).
● הפועל פתח־תקוה: רוני ג'רבי, קוושווילי, בודניוק, אלון, גיא לוי, סאבו, מחפוד (מרקוס), שושני, אליות, לוין, רבינזון (נהרי).

ההזדמנות של בית"ר ירושלים היתה בדקה ה־67: מלמיליאן קיבל כדור במרכז רחבת שער הפועל פ"ת ושילח כדור בחצי־גובה, אך ג'רבי התעופף וקלט.

בדקה ה־71 שוב ניצב ג'רבי במוקד העניינים. חילופי מסירות בין רוקמן ומלמיליאן מצאו את מלמיליאן חופשי: אורי בעט מ־17 מטר וג'רבי עצר.

בדקה ה־90 כמעט שהפועל פ"ת הצליחה לכבוש: לוין חטף כדור, מסר לשושני שמיהר לבעוט לרשת החיצונית.

במחזור הבא

בליגה הלאומית

שמשון ת"א־מכבי חיפה; הפועל באר־שבע־בית"ר ירושלים; הפועל פ"ת־הפועל לוד; בני־יהודה ת"א־הפועל צפרירים חולון; מכבי נתניה־מכבי פ"ת; הפועל כפר־סבא־בית"ר ת"א; הפועל ת"א־מכבי ת"א.

בליגה הארצית

מכבי שעריים־בית"ר נתניה; הפועל רמת־גן־מכבי יפו; הפועל יהוד־הפועל עכו; הפועל בת־ים־הפועל חדרה; הפועל חיפה־הפועל טבריה; מכבי רמת־עמידר־הכח רמת־גן; הפועל ירושלים־מכבי יבנה.

יגאל הלל בשיאו: שלושער!

שמשון ת"א – הפועל באר־שבע 1:3 (1:3)
● איצטדיון בלומפילד. 3000 צופים. שופט: אריה פרוסט.
● לשמשון הבקיע: יגאל הלל (10, 12, 30). להפועל באר־שבע: אלי וייצמן (21 בבעיטת־11).
● השחקן המצטיין: יגאל הלל.
● שמשון ת"א: חדד, לחם, ברוה, אורי כהן, מליחי, אפרים שמעונוב, דורי (יוסי כהן), שלמה מזרחי, יגאל הלל, עובדיה, שלמה אדרי (אדמוני).
● הפועל באר־שבע: אנטמן, בן־חמו, דוידי, אילוז, אוזן, דהאן, צרפתי, חיון, עורן, וייצמן (יוסי בן־שאנן), שמואלי.

מאת אלכס קליין

ארבעה שערים ב־20 דקות ושחקן־הקישור המצטיין של שמשון ת"א, יגאל הלל, שהבקיע שלושער — זה סיפור המשחק בו גברה שמשון ת"א, אתמול בבלומפילד, על הפועל באר־שבע — 1:3.

שני הפסדים רצופים הם כנראה יותר מדי עבור קבוצה כמו שמשון ת"א. מי שחש אתמול על בשרו את „רוגזם" של השמשונים, היה גיורא אנטמן, שוער הפועל באר־שבע, שנאלץ להוציא שלושה כדורים מרשתו, בטרם חלפה לה מחצית אחת.

יגאל הלל, קשרה הנמרץ של שמשון תל־אביב, שהוצב בעמדה קידמית יותר אותת על כוונותיו כבר בדקה ה־10 כאשר בעט כדור מרוייק וקשתי מ־25 מטר שהפתיע את גיורא אנטמן, וחדר לרשת — 0:1.

חלפו שלוש דקות ובדקה ה־13 כבר 0:2: שלמה אדרי קלט כדור במרכז השדה, הבחין ביגאל הלל הפנוי, מסר לו כדור מרוייק, ויגאל עקף את הבלם הבאר־שבעי אפרים דוידי, ומ־16 מטר בעט חזק לעמוד השער ולרשת.

שחקני באר־שבע לא נפלו ברוחם ונטלו את היוזמה לרגליהם. בדקה ה־21 הצליחו לצמצם את התוצאה בבעיטת־11: הקשר אבי חיון נבלם בנוקשות ע"י אבינועם עובדיה משמשון והשופט אריה פרוסט הורה לעבר הנקודה־הלבנה: אלי וייצמן בעט את הכדור לפינה השמאלית, אבי חדד, שוער שמשון, זינק ימינה, והכדור נעצר ברשת — 1:2.

בדקה ה־30 נמשכה חגיגת השערים. שוב היה זה יגאל הלל שבעט כדור חזק ומפתיע מ־22 מטר שהותיר את גיורא אנטמן, שוער באר־שבע, חסר־אונים — 1:3.

במחצית השנייה המשיכו השמשונים, שמהרכבם נעדרו הבין־לאומי גדעון דמתי ויפתח הלוי בתנופתם. הופעת בכורה נרשמה בליגה הלאומית לצעירים, יגאל לחם ורונן מליחי.

חוליית הקישור השמשונית, שכללה את שלמה מזרחי, אבינועם עובדיה הנייר ויגאל הלל המבקיע, מצאה את הגנת באר־שבע, ובעיקר את בלמיה, אילוז ודוידי, מבולבלת, ורק אלילת־המזל הצילה את שחקני הנגב משערים נוספים.

פביאן שגה פעמיים

הפועל כפר־סבא – מכבי פ"ת 0:2 (0:2)
● איצטדיון הפועל פ"ת. 600 צופים. שופט: צבי שריר.
● להפועל כפר־סבא הבקיעו: גדעון סיימון (33) ואלי יאני (41).
● השחקן המצטיין: ירון פרסלני.
● הפועל כפר־סבא: שמיר, אופיר, בן־חיים, רבינוביץ, פרסלני, אינשטיין, פולבר, יפה, גדמיש, יאני, סיימון, רביבו (מימוני).
● מכבי פ"ת: פביאן, מאיר כהן (רן בן־שמעון), אריב, מיכה צופין, ז'אן אוז'בל, אלישע לוי, שעשוע, טוראל (אלון ירוחם), כהן, בניה.

מאת עמי רוזנברג

שבוע נוסף ירדה מכבי פ"ת מנוצחת. במשך 677 דקות לא כבשו שחקני הקבוצה, ולו גם שער אחד. אתמול לא נאלצה הפועל כפר־סבא לגלות טפח מיכולתה כדי לנצח את מכבי פ"ת באם־המושבות — 0:2, לאחר אותה תוצאה במחצית.

שני שערים אומללים שספגה מכבי פ"ת העניקו לכפר־סבא את 3 הנקודות.

בדקה ה־33 העלה הקשר ששון גדמיש כדור לרחבת שער מכבי פ"ת; ההגנה קפאה על מקומה, וגדעון סיימון נגח כדור חלש לעבר השער: השוער עופר פביאן, שהוא בדרך־כלל הטוב בקבוצתו, שמט את הכדור וראה אותו כיצד מתגלגל לרשת — 0:1 לכפר־סבא.

ארבע דקות לפני השריקה להפסקה שלח גד פולבר כדור לעבר אלי יאני; איתן רביבו, שניצב הרחק מיאני ובעמדת נבדל ברורה, לא השפיע על יאני להשתלט על הכדור, ומול פביאן, שיצא מולו, בעט מעל השוער וקבע 0:2 לכפר־סבא.

כל שחקני מכבי פ"ת וחברי ההנהלה, נחום בסר ויעקב לוי, פרצו לעבר השופט צבי שריר, במטרה לשנות את החלטתו אולם שריר לא שעה לתחנוני הפתח־תקואים והוסיף שמן־למדורה כאשר שלף שלושה כרטיסים צהובים לעבר שלושת שחקני ההגנה — אריב, אוז'בל וז'אן. כעבור דקה שרק להפסקה, והתעלם מהויכוחים שנמשכו ארבע דקות.

במחצית השנייה, למרות שמכבי פ"ת החזיקה יותר בכדור ותקפה ללא־הרף את שערו של אדיר שמיר, היו חלוציה נירפים. דווקא בעבר השני נשלח איתן רביבו פעמיים מול השוער פביאן, אך בשני המקרים לא ידע להבקיע. בראשונה הדף פביאן את הכדור ובשנייה בעט רביבו את הכדור מעל המשקוף.

ראגבי

● הפועל יזרעאל ממשיכה להוליך בליגה הלאומית בראגבי, לאחר שניצחה את הפועל רעננה — 3:21. במשחק אחר גברה הטכניון על אוניברסיטת ירושלים — 3:46.

מדר נכנס והחמיץ נצחון

הפועל לוד – בני־יהודה ת"א 0:0
● המגרש בלוד. 800 צופים. שופט: יעקב שיינר.
● השחקן המצטיין: משה בן־דרוש.
● הפועל לוד: יעקב בנודיס, גרדזגו, נעמן, בן־דרוש, יעקב הלל, קטשווילי, בלאיש (דרעי), שרביט, בן־ממן, סנדורי, סמרג'ה (עופר שיטרית).
● בני־יהודה ת"א: אסייג, מלחי, סרי, אלקבץ, עלו, סלמן, אייל חיים (קוסטיקה), שרעבי, זקס (מדר), איזנברג, שירזי.

מאת שלמה חזן

במשחק חלש ויורד סיימו שלשום קבוצות הפועל לוד ובני־יהודה ת"א בתיקו מאכזב — 0:0, ששיקף נכונה את יחסי הכוחות במגרש.

המחצית הראשונה התנהלה בעדיפות קלה של לוד, שתקפה יותר, אולם חלוציה גילו חוסר מחץ.

בדקה ה־25 ניצב חלוץ לוד, בני סמרג'ה, חופשי מול שוער בני־יהודה, יעקב אסייג, ומעמדה נוחה בעט לחוץ.

לאחר ההפסקה התאוון המשחק ובדקה ה־57 החמיץ הלודאי יאיר סנדורי הזדמנות קורצת כשבעט מול השוער אסייג, הישר לגופו המזנק.

חילוף שביצע מאמן בני־יהודה ת"א, דוד שוייצר, בדקה ה־58 כשהכניס את צחי קוסטיקה במקום אייל חיים החלש, הצדיק את עצמו. בני־יהודה יזמה יותר, אך לא הגיעה לכלל כיבוש.

יוסי מדר מבני־יהודה, שהחליף את נתן זקס בדקה ה־82, יכול היה לקנות את עולמו דקה לאחר כניסתו ובנגיעתו הראשונה בכדור: מדר קיבל כדור מאיזנברג, ובעומדו חופשי מול בנודיס בעט לידי השוער. בדקה ה־89 החמיץ מדר מקרוב הזדמנות נוספת.

השופט המצויין יעקב שיינר שלף כרטיסים צהובים לאבינועם מלחי ומשה עלו מבני־יהודה וליצחק נעמן מהפועל לוד.

נבחרת צרפת תגיע היום – תשחק ביום רביעי

נבחרת הכדורגל של צרפת תגיע היום לישראל, ותתמודד ביום רביעי, בשעה 8 בערב, נגד נבחרת ישראל, באיצטדיון ברמת־גן. לנבחרת צרפת יהיה זה ביקור ראשון בישראל.

צרפת, שזכתה באליפות אירופה בשנת 1984 וסיימה שלישית במשחקי גביע העולם, 1986, היא להיט בכדורגל העולמי. צרפת שכשלה בנסיונה להעפיל למשחקי אליפות אירופה הקרובה בגרמניה תגיע לארץ עם שמונה כדורגלנים שהופיעו במשחקי הגביע העולמי במכסיקו־סיטי.

בין השחקנים הבולטים שיגיעו הערב לישראל יהיו: השוער ג'ואל באטס (סן־ז'רמן), מנואל אמורס (26, מונקו); ויליאם איייש (27, אולימפיק מארסיי); לואי פרננדז (29, מטרה ראסינג); יאניק סטופירה (27, טולוז); ז'אן־פייר פאפין (25, מארסיי); איבון להירז (18, מארסיי); ברונו בלונה (26, קאן) וז'אן מארק פרארי (26, בורדו).

מאמן הנבחרת הצרפתית, הנרי מישל, הוא מאמן כל הנבחרות הלאומיות של צרפת. מישל מאמן את נבחרת צרפת מאז זכייתה באליפות אירופה, ועיקר מאמציו להכשיר את הנבחרת לקראת משחקי הגביע העולמי, 1990.

שלוש הראשונות ניצחו במחזור ה־20 „על האפס"

חביב בשער הפועל חיפה: 900 דקות לא ספג שער!

הופסק המשחק בין הפועל עכו והפועל בת־ים (0:3)

שלוש הראשונות בטבלת הליגה הארצית בכדורגל זכו במחזור ה־20 בנצחונות „על האפס": הפועל ירושלים ניצחה ברמת־גן את הכח רמת־גן — 0:1; הפועל חיפה זכתה בנצחון־חוץ על הפועל חדרה — 0:2, והפועל טבריה הביסה במגרשה את מכבי רמת־עמידר — 0:5.

לציון מיוחד ראוי שוער הפועל חיפה, אריה חביב, שלא ספג במשך 900 דקות שער (עשרה משחקים רצופים).

המשחק בעכו בין הפועל בת־ים והפועל עכו הופסק בדקה ה־80 במצב של 0:3 למארחים, לאחר ששלושה משחקני בת־ים הורחקו ושניים נפצעו. השופט דני כהן קבע: אין ערך ספורטיבי להמשך המשחק.

הפתעה היתה ביפו כשהפועל יהוד גברה 1:2 על מכבי יפו; מכבי שעריים והפועל רמת־גן נפרדו בתיקו 1:1, ותוצאת תיקו נוספת (0:0) היתה בנתניה במשחק בין בית"ר נתניה ומכבי יבנה.

הפועל ירושלים — הכוח רמת־גן 0:1 (0:1)

במשחק ירוד ברמתו גברה המוליכה, קבוצת הפועל ירושלים, על הכח רמת־גן — 0:1.

כתבנו יוסף חכם דיווח כי את שער הנצחון כבשו הירושלמים בדקה ה־41, מרגלי עופר יחזקאלי לאחר שקיבל כדור־תנועה ברחבת ה־16, והכניע בקלות את השוער שלמה נוררמן.

במחצית השנייה הוחלף נוררמן בשוער־המישנה, יורם עקרי, שהיה טוב. בדקה ה־62 בעט מישל דיין כדור חזק למשקוף שער הכח מ־25 מטר.

שיפוטו של רחמים דינצ'י, לעיני 2000 צופים, במגרש וינטר ברמת־גן, היה חלש.

הפועל חיפה — הפ. חדרה 0:2 (0:1)

הפועל חיפה עושה היסטוריה. שוער הקבוצה, אריה חביב, הצליח לשמור על רשת נקיה במשך 900 דקות תמימות, ואילו הגנת קבוצתו לא ספגה שער 1080 דקות. ביום שישי ניצחה הפועל חיפה במשחק־חוץ את הפועל חדרה — 0:2.

גיבור־הנצחון היה רוני מלכה, שהבקיע צמד. בדקה ה־44 בעט מלכה כדור־עונשין מ־20 מטר שנעצר ברשת — 0:1. שלוש דקות לסיום נתקע הכדור בבוץ, מלכה הקדים את שוער חדרה, מוטי עטיה, חלף על פניו, ונכנס עם הכדור לשער — 0:2.

שפט היטב עובדיה צבי, לעיני 1000 צופים, בחדרה.

הפועל טבריה — מכבי רמת־עמידר 0:5 (0:1)

הפסד הפועל טבריה בשבוע שעבר להפועל ירושלים (3:2), גרם לכך שהטבריינים הוציאו אתמול את זעמם על שחקני מכבי רמת־עמידר, שספגו תבוסה ללא מענה.

כבר בדקה ה־7 קבע עופר דן, הטוב במגרש — 0:1. מאיר עמור העלה בדקה ה־46 בבעיטת־יעף את טבריה ל־0:2. הצעיר בן ה־16, מרדכי אבו־חצירה, קבע כעבור שתי דקות — 0:3. צעיר נוסף, נעים כהן (17), הוסיף בדקה ה־68, במבצע אישי, שער רביעי, ועופר דן בנגיחה, דקותיים לסיום, קבע את תוצאת המשחק — 0:5, מול הגנת עמידר הדירה.

שפט יוסף גרוסמן, לעיני 1500 צופים, בטבריה.

הפועל עכו — הפ. בת־ים 0:3 (הופסק)

האחרונה בטבלה, הפועל עכו, לא התקשתה להוליך 0:3 מול הפועל בת־ים.

במשחק שלא הגיע לסיומו והופסק עשר דקות לפני הסיום לאחר שהפועל בת־ים נותרה עם שישה שחקנים.

המשחק הנוקשה של בת־ים אילץ את השופט בני כהן להרחיק את מאיר בן־גיגי (22) ויוסי נחום (25). ובמחצית השנייה הורחק שחקן נוסף מבת־ים, משה בוטביקה (75). כל זאת על פגיעות בשחקני יריב.

בדקה ה־80 נטשו אבי אוהרי ויעקב חן את המגרש בגלל פציעות ואז קבע השופט כי למשחק אין ערך ספורטיבי ושרק לסיומו.

קודם־לכן הבקיעו לעכו: לוי אוחנה (1) דור חלפון (41 בבעיטת־11) ונסים עדרי (80).

500 צופים חזו במשחק.

מכבי שעריים — הפ. רמת־גן 1:1 (0:0)

שני שערים שהובקעו בשלהי המשחק בין מכבי שעריים והפועל רמת־גן חילקו את הנקודות — 1:1.

המשחק שהיה חלש במחצית הראשונה השתפר בשנייה. בדקה ה־75 בעט מאיר בלושטיין מרמת־גן לשער שעריים, ובלם המארחים, אופיר עפגין, סייע לכדור לחדור לרשת — 0:1.

רק ארבע דקות לסיום הושוותה התוצאה. שוער הפועל רמת־גן, שמואל גילרדי הכשיל את שמחה גד לאחר כדור־קרן והשופט סבי אלגקווה הורה על הנקודה הלבנה. אהוד עירן הישווה ל־1:1.

500 צופים חזו במשחק ברחובות.

הפועל יהוד — מכבי יפו 1:2 (1:0)

שער שהבקיע יורם אורן בבעיטת־11, ארבע דקות לסיום, העניק נצחון־חוץ להפועל יהוד על מכבי יפו — 1:2, לאחר שיפו הוליכה 0:1 במחצית.

כתבנו יוסף חכם מציין כי בעיטת ה־11 נפסקה לאחר שאורן עצמו הוכשל ברחבה ע"י הבלם היפואי אברהם בוטביקה.

היפואים כבשו שער ראשון בדקה ה־6: אלישע צ'פרוט מסר כדור ממרכז המגרש ועופר דגמי בעט מול השוער הצעיר אלון סיני פנימה — 0:1. היפואים לחצו, אך בהמשך התאוששו שחקני יהוד ובדקה ה־73 כבש עוז פנחסי שער־שוויון בבעיטת־עונשין מ־35 מטר — 1:1.

שפט היטב דני קורן, לעיני 600 צופים, באיצטדיון גאון ביפו.

בית"ר נתניה — מכבי יבנה 0:0

במשחק חלש ומשעמם נפרדו בית"ר נתניה ומכבי יבנה בתיקו ללא שערים.

שתי הקבוצות נקטו בשמירות אישיות, עובדה שגרמה לאירועים כוחניים בכל 90 הדקות. קרן־אור במשחק היווה אורן פליטמן, קשר בית"ר נתניה, אך לא קיבל סיוע מחבריו. ביבנה בלט הוותיק ציון יעקב.

שפט יעקב ממן, לעיני 200 צופים, בנתניה.

● בסתוית אליפות ישראל בג'ודו לילדים, גיל 14, ניצח במשקל 31 ק"ג ליעד אקו ממכבי ת"א, ובמשקל 35 ק"ג — דוד כוכירובי ממכבי ר"ג. השתתפו 120 צעירים.

● ארצית

(לאחר 20 מחזורים)

1.	הפ. ירושלים	24־45	47
2.	הפועל חיפה	11־22	44
3.	הפועל טבריה	28־41	37
4.	מכבי יבנה	21־24	32
5.	הפועל חדרה	29־30	28
6.	הפועל רמת־גן	23־20	28
7.	מכבי שעריים	25־27	26
8.	מכבי יפו	16־16	25
9.	הפועל יהוד	31־29	25
10.	בית"ר נתניה	23־19	24
11.	הפועל בת־ים *	20־20	22
12.	מכבי רמת־עמידר	31־21	20
13.	הכח רמת־גן	26־16	17
14.	הפועל עכו *	32־10	9

* לא נכלל המשחק המופסק בין הפועל עכו והפועל בת־ים.

● מלך השערים

1.	טומדר (הפ. ירושלים)	17
2.	עופר דן (טבריה)	15
3.	ואנה (הפועל חדרה)	11
4.	ציון יעקב (יבנה)	10
5.	עוזיה (מכ. שעריים)	9

● ליגה א'

דרום

● רמלה: בית"ר רמלה — הפועל ראשון־לציון 0:0. שפט יוסף דיאמנט, לעיני 1000 צופים.

● קרית־גת: מכבי קרית־גת — הפועל בית־שמש 0:1 (0:1). שער־הנצחון: יורם אוחיון (60). שפט בני בר, לעיני 1000 צופים.

● אשדוד: הפועל אור־יהודה — הפועל אשדוד 0:1 (0:0). אורן פרקש כבש את שער הנצחון (62). שפט יצחק יחבס, לעיני 2500 צופים.

● חולון: הפועל דימונה — לזרוס חולון 0:2 (0:2). יוסי אלברג (32) ומשה אמסלם (42) כבשו לדימונה. שפט יעקב לוי, לעיני 200 צופים.

● קרית־אונו: הפועל קרית־אונו — הפועל אזור 0:2 (0:1). ישראל פוגל כבש צמד לקרית־אונו (10, 67). שפט מאיר בנישתי, לעיני 500 צופים.

● רחובות: הפועל מרמורק — הפועל רמלה 1:3 (0:0). צבי אבי־דב (55); אורן קחת (83) ורוח שעובי (88) הבקיעו למרמורק. ויקטור נימני (48) כבש לרמלה. שפט שמעון לוי, לעיני 200 צופים.

● אשקלון: הפועל אשקלון — הפועל רמת־השרון 1:1 (1:1). לרמת־השרון הבקיע צבי צמח (16). לאשקלון: אלי לוי (44). שפט יוסף בנישתי, לעיני 1000 צופים.

● הרצליה: מכבי הרצליה — הפועל קרית־מלאכי 0:0. שפט עודד אלבס, לעיני 1000 צופים.

צפון

● בית־שאן: הפועל בית־שאן — הפועל קרית־אתא 0:0. שפט מרדכי ואנה, לעיני 1000 צופים.

● עוספיה: מכבי עוספיה — מכבי טמרה 3:3 (1:2). לעוספיה הבקיעו: עודד בלוש (27); עלי אוברוקל (43 בבעיטת־11) ומרעון עלאן (67). לטמרה: סמיר עיסא (4) ועאום אבו רומי (51, 64). שפט יהושע לויה, לעיני 1000 צופים.

● נהריה: מכבי עפולה — בית"ר נהריה 0:2 (0:0). משה גבאי כבש צמד לעפולה (68, 83). שמעון לנקרי מבית"ר נהריה הורחק (60). שפט עופר זיטלמן, לעיני 200 צופים.

● קרית־שמונה: הפועל קרית־שמונה — הפועל רעננה 0:1 (0:0). שער־הנצחון: שאול בן־שמעון (78). שפט קורן עבדללה, לעיני 200 צופים.

● חיפה: בית"ר חיפה — הפועל בני־נצרת 0:2 (0:2). עווי כהן (20) ויוסי בן־חמו (40) כבשו לבית"ר חיפה. שפט שמואל הרשטיין, לעיני 200 צופים.

● טירת־הכרמל: הפועל טירה — הפועל בני־טמרה 0:3 (0:2). לטירה הבקיעו: ניהד חמדן (42); יוסי יונה (44) ומעאר טיטי (78). שפט גבי מלכה, ללא קהל.

● נצרת: מכבי אחי נצרת — הפועל טייבה 0:1 (0:0). שער־הנצחון: עואם עבד (62). שפט דוד רמקרדו, לעיני 1000 צופים.

● חדרה: מכבי חדרה — הפועל טירת־הכרמל 0:0. שפט ציון אילוז, לעיני 100 צופים.

הטבלה הדרומית
(לאחר המחזור ה־14)

1.	בית"ר רמלה	8־17	20
2.	מכבי קרית־גת	6־15	20
3.	הפועל ראשל"צ	12־19	18
4.	הפועל אור־יהודה	10־13	17
5.	הפועל אשקלון	7־12	16
6.	הפועל אשדוד	11־18	15
7.	לזרוס חולון	10־11	15
8.	הפועל קרית־אונו	11־11	15
9.	הפועל מרמורק	14־17	14
10.	הפ. קרית־מלאכי	14־16	14
11.	הפועל בית־שמש	19־12	14
12.	הפועל דימונה	9־14	11
13.	הפועל רמלה	20־14	10
14.	מכבי הרצליה	20־8	9
15.	הפ. רמת־השרון	19־11	8
16.	הפועל אזור	21־4	7

הטבלה הצפונית
(לאחר המחזור ה־14)

1.	הפועל בית־שאן	8־21	22
2.	מכבי טמרה	12־22	20
3.	מכבי עפולה	12־19	19
4.	בית"ר חיפה	11־15	17
5.	מכבי חדרה	11־14	17
6.	הפועל טירה	10־14	15
7.	הפ. קרית־אתא	14־15	15
8.	מכבי עוספיה	13־12	14
9.	בית"ר נהריה	12־11	14
10.	מכבי נצרת	12־12	13
11.	הפועל ק. שמונה	17־14	12
12.	הפועל טייבה	17־12	11
13.	הפ. טירת־הכרמל	17־13	10
14.	הפועל בני־נצרת	16־10	9
15.	הפועל רעננה	19־12	9
16.	הפועל בני־טמרה	23־12	6

וייס ולויט — השחיינים המצטיינים באליפות־החורף

מספר־שיא של יותר מ־620 שחיינים ושחייניות השתתפו אתמול באליפות־החורף של הפועל בגבעת־חיים.

במהלך האליפות נקבעו שני שיאי בוגרים, שלושה שיאי גילאים, ובסך־הכל נשברו עשרה שיאים.

אורת בש מנהריה שיפרה ב־50 מטר פרפר את שיאה לגילאי 15־18 ולנשים כשקבעה — 30.87 שניות. שיאה הקודם — 31.10 שניות.

רביעיית השליחים של הפועל בני־שמעון שיפרה את השיא ב־4x50 חופשי לגברים — 1:38.96 דקה. את השיא הקודם הם קבעו לפני שלושה שבועות בנהריה — 1:40.12 דקה.

יואב ברוק ממכבי בני־שמעון קבע שיאים לגילאי 16 ו־17 ב־100 חופשי — 53.52 שניות.

אליאב של מנתניה שיפר את השיא לגילאי 16 ב־50 מטר גב — 28.94 שניות.

דן ולנסי מעמק־חפר שיפר את השיא ב־50 מטר חזה לגילאי 15 — 32.68 שניות.

השחיין המצטיין של האליפות היה זוהר וייס מבני־שמעון על הישגו ב־100 מטר חופשי — 52.76 שניות, שהקנה לו 819 נקודות. המצטיין בגילאי 15 היה דן ולנסי — 690 נקודות, על הישגו ב־50 מטר חזה. בין הנשים היתה המצטיינת ענת לויט מבית־ברל, שצברה 743 נקודות על הישגה במשחה 50 מטר חופשי — 28.29 שניות, ובין הנערות אורת בש — 704 נקודות על שיאה ב־50 פרפר.

בסיכום הכללי הוכתרה כאלופת הפועל קבוצת בית ברל עם 423 נקודות. בניקוד הנפרד לגברים ולנשים זכו קבוצות בית ברל, בין הנערים — נתניה, ובין הנערות — מרכז ויסגל.

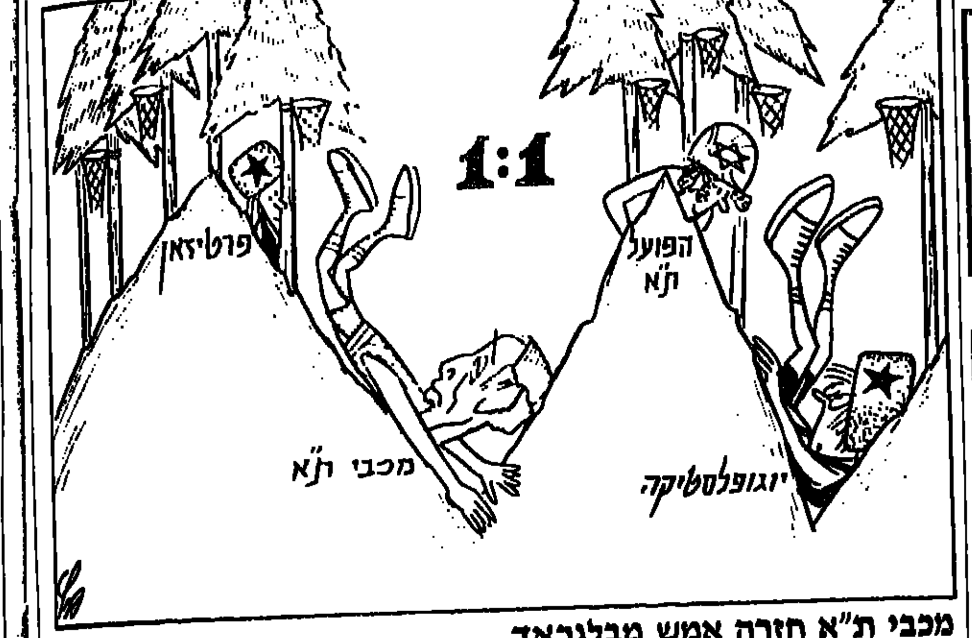

מכבי ת"א חזרה אמש מבלגראד

● כדורסל

קליין: הסיכוי — נצחון באורתז

מאת יצחק ויסהוף

אלופת ישראל בכדורסל, מכבי תל־אביב, חזרה אמש לישראל לאחר הפסדה 85:77, לפרטיזן בלגראד, בבית־הגמר של גביע־אירופה לאלופות.

מאמן מכבי ת"א, רלף קליין, לאחר הנחיתה: „אם היינו קולעים טוב יותר היינו מנצחים. היוגוסלבים שמרו מצויין על ג'מצ'י; למיקי לא היה מזל. ולווילי סימס לא היה יום מוצלח. שחקני הפנים עשו את שלהם" — ציין קליין.

קליין הסביר עוד כי אם עד לסיום המשחקים כל הקבוצות ינצחו בבית אז תהיה מכבי ת"א בבית חצי־הגמר: „ברצלונה תנצח את דז'יבוס, ולכן המשחק שאני צופה נצחון למכבי ת"א יהיה באורתז".

שחקני ומלווי מכבי ת"א עברו חוויה מסעירה כאשר עמדו לנחות ביום שישי בנמל־התעופה של ציריך. המשלחת הישראלית יצאה מבלגראד במטוס קטן, שנקלע לסופה מעל ציריך. המטוס לא הצליח להגיע למצב של נחיתה, ובכל פעם שהתקרב למסלול התרומם, אך סוף טוב הכל טוב, והטייס הצליח להנחית את המטוס ללא תקלות, לרווחת הישראלים שבו.

השבוע בליגה

● שני: בליגה הלאומית: מכבי נתניה־מכבי ת"א: הפועל ירושלים־הפועל הגליל־העליון: הפועל חיפה־הפועל חולון: מכבי רמת־גן־מכבי חיפה: אליצור נהרידור ורמלה־אליצור נתניה: הפועל ת"א־איגוד ת"א.

נהריה־גבת בליגה הארצית

משחק הצמרת בין הראשונה, הפועל איתן גבת, לשלישית, הפועל נהריה, שייערך הערב ב־8 בנהריה, יהיה במוקד משחקי המחזור ה־14 בליגה הארצית, צפון, בכדורסל. בסיבוב הראשון ניצחה נהריה בחוץ — 69:81.

שאר המשחקים הערב בצפון: הפועל עין־דור/כפר־תבור־הפועל כנרת/עמה"י (77:69); הפועל קרית־שמונה־אליצור קרית־אתא (72:75); הפועל גן־שמואל־מכבי בת־גלים (71:56); הפועל בקעת בית־שאן־מכבי חדרה (88:78); מכבי קרית־מוצקין־מכבי כרמיאל (69:80).

משחק צמרת יהיה גם בדרום כשהפועל גבעתיים תארח ב־8 את אליצור קרית־אונו, שניצחה בסיבוב הראשון — 70:111.

שאר המשחקים הערב בדרום: הפועל באר־שבע־א.ס. רמת־השרון (75:53); אליצור פ"ת־מכבי ראשל"צ (95:65); מכבי דרום ת"א־הפועל רמת־גן (59:106).

אוחנה הצטיין בנצחון מכלן על אנטוורפן — 0:2

מאת יצחק אבירור, מיוחד ל„על המשמר"

אלי אוחנה, החלוץ הישראלי של קבוצת מכלן הבלגית היה אמש הגורם המרכזי לנצחון קבוצתו על קבוצת אנטוורפן, המוליכה בראש הטבלה בבלגיה — 0:2.

מכלן הנחילה לאנטוורפן הפסד ליגה ראשון, לאחר 20 משחקים בהם לא נוצחה קבוצה זו.

אוחנה, שהיה המצטיין במשחק שנערך בגשם שוטף, „בישל" את השער השני לזכות קבוצתו שהובקע 10 דקות לסיום. אוחנה פרץ מצויין, שלח את רוה־בורג, שהכניע את שוער אנטוורפן ממרחק של 11 מטר. השער הראשון לזכות מכלן נכבש בדקה ה־68 מרגלי פלסטן.

אזולאי וגמליאל התחלקו בנצחונות במירוץ גוטרמן

שלומי אזולאי הוכתר אתמול כאלוף ההתיישבות העובדת במירוצי־שדה, מירוץ זה שימש גם כאליפות ישראל במירוצי־כבישים. היה זה במירוץ המסורתי לזכרו של רז גוטרמן, בן קיבוץ העוגן, שנפל בקרב על חבורפור.

אזולאי, שיצג את קיבוץ העוגן, עבר את עשרת הק"מ ב־31.44 דקות. אחריו הגיע מאמנו, יאיר קרני — 32.16 דק'. שלישי סיים עדי חלילי (שער־העמקים) — 32.39.

בין הנשים ניצחה דונית טל (חבצלת־השרון) — 39.09, לפני רוזה סיידון (קיבוץ חורשים) — 42.13 ועטרה רון (שובל) — 44.28 דקות.

יתר המנצחים:

● גילאי 40 ומעלה: 1. אליעזר אורבך (שובל) — 36.05; 2. אסא שבתאי (מעברות) — 38.05; 3. עווי שויצר (שריד) — 38.16.

● גילאי 50 ומעלה: 1. אלי רון (עין־גדי) — 36.37; 2. יצחק עתיר (עינת) — 40.04; 3. משה נח (משמר־השרון) — 41.10.

● גילאי 60 ומעלה: 1. אליעזר מינץ (קבוצת כנרת) — 50.40; 2. יוסף אשל (העוגן) — 54.52.

● נוער, עד 19: 1. אורן טוכמן (בית־אלפא) — 33.45; 2. זיו רוזנבליט (יסעור) — 34.47; 3. תמיר כהן (שובל) — 37.11.

● נערות עד 16: 1. ניצן שרון (מעברות) — 50.15; 2. טל שמואל (מכמורת) — 54.24; 3. שגית כהן (הפועל עומר) 54.41.

● נערים עד 16: 1. סרגו גרינפלד (פרוד) — 34.42; 2. איתן טבק (להב) — 35.49; 3. אורי בר זאב (ערוגות) — 36.16.

אורית גמליאל ממכבי ת"א זכתה באליפות ישראל במירוצי־כבישים, אליפות הנושאת את שמו של רז גוטרמן ז"ל. גמליאל עברה את מרחק 10 הק"מ ב־40.42 דקות, לפני עמית נאמן — 40.56 ושלומי אזולאי — 31.44.

בין הנשים ניצחה וזכתה שמואלי (א.ס. רמת־השרון) — 35.42; בין הוותיקים, 40־50, וזכה אליעזר אורבך (בני־שמעון) — 36.05; ותיקים 50־60 — אלי רון (עין־גדי) — 36:37; ותיקים מעל 60 — אברהם עזרי (איילות) — 43.14 דק'. נוער, עד 19 — אורן טוכמן (העמקים) — 33.45; נערים, עד 16 — סרגו גרינפלד (הפועל סולם־צור) — 34.42; נערות עד 16 — סיגל ועקנין (הפועל נהריה) — 48.09; נערות, עד 18 — 1. חיים בלומנטל (סולם־צור) 48.47.

במירוצים השונים השתתפו כ־400 רצים. בלטה קבוצה של גבי אילן, שזכתה בגביע על שמו של גינתר קול.

את הגביע העניק יעקב גוטרמן, אביו של רז ז"ל.

המירוץ אורגן ע"י הפועל העוגן ומדור הספורט של ברית התנועה הקיבוצית.

24.1.88

[illegible]

מאת [illegible]

המשטרה נאלצה להשתמש אתמול בגז מדמיע כדי לפזר המונים של אוהדי כדורגל שהגיעו לחסימת כבישים בדיר־חנה.

אתמול אחה"צ התנהל משחק כדורגל בין הפועל סחנין והפועל דיר־חנה במגרשה של דיר־חנה. בדקה ה־85, לאחר שהמשחק הופרע מספר פעמים קודם־לכן, החלו אוהדים משתי הקבוצות לידות אבנים לעבר המגרש.

רק לאחר מאמצים רבים הצליחה המשטרה לפזר את הצופים והמשחק הופסק.

מהמשטרה נמסר שבאורח רשמי פונו לבית־חולים חמישה פצועים, אולם ההערכה היא שהיו רבים אחרים, שנפצעו וקיבלו טיפול רפואי בכפרים.

כאשר הצופים החלו להתפזר בכלי־רכב, אירגנו קבוצות של אוהדים „מארבים" על גגות בתים ועל עצים, וידו אבנים לעבר כלי־הרכב. המשטרה נאלצה להשתמש בגז מדמיע כדי לפזר את המתפרעים. עד כה נעצרו 21 איש, וצפויים מעצרים נוספים.

● במשחק־אימון שהיה ביום שישי באולם האוניברסיטה ברמת־אביב גברה קבוצת אס"א ת"א מהליגה הארצית על האלופה, מכבי ראשל"צ — 26:32 (12:10). הירבו להבקיע לאס"א: אפלויג 10 וטורקניץ 9. לראשל"צ: אילדיס 9.

[illegible]

[illegible] שטפי גראף, [illegible] השני שלה בגראנד־סלאם [illegible] בגמר אליפות אוסטרליה הפתוחה במלבורן את האמריקנית [illegible] כריס אוורט — 1:6, 6:7.

יש לציין שהאמריקנית הוליכה להפתן פיגור [illegible] במערכה השנייה כשהגרמניה הוליכה 1:5 ואוורט ניצחה בחמישה משחקונים רצופים והוליכה 5:6, בטרם התאוששה [illegible] הצעירה וניצחה [illegible].

15 אלף צופים חזו במשחק, [illegible] אליפות הגראנד־סלאם [illegible] בגביע הראשונה.

הגמר הראשון של גראף בגראנד־סלאם היה בפאריס, בראשית חודש יוני, כשניצחה או בגמר ולאן־גאוס את מרטינה נאוראטילובה.

ופייבוריטים נוצחו בחמש מערכות

הבוקר (שעון ישראל) ייערך משחק הגמר לגברים בין האוסטרלי פאט קאש, המדורג רביעי, והשבדי מאטס וילאנדר, המדורג שלישי, ושזכה בתואר ב־1984 ו־1985.

משחקי חצי־הגמר נמשכו ארבע שעות, בו חזר קאש על נצחונו בווימבלדון על הצ'כי איוון לנדל — 4:6, 6:7, 2:6, 6:4, 2:6.

וילאנדר ניצח את בן־ארצו, שטפן אדברג, שדורג שני, ואשר נטל את התואר בשנתיים האחרונות — 0:6, 7:6, 3:6, 6:3, 1:6.

טייסון הכניע את הולמס בנוק־אאוט בסיבוב ה־4

● איגרוף

אלוף העולם הבלתי מעורער במשקל כבד באיגרוף, האמריקני, מייק טייסון, בן ה־21, שמר פעם נוספת על תוארו העולמי, כשהכניע בסיבוב הרביעי את לארי הולמס, המבוגר ממנו ב־17 שנה, בנוק־אאוט בסיבוב הרביעי.

הקרב היה באטלנטיק־סיטי וטייסון שיגר ימנית מוחצת לפרצופו של אלוף העולם לשעבר, שהשכיבה אותו לקרשים עד למניין 8. הולמס קם על רגליו אבל ימנית נוספת השכיבה אותו פעם שנייה.

היה זה נצחונו ה־33 של טייסון, 29 מהם בנוק־אאוט.

פרשנים ציינו שלא נעים היה לראות כיצד הולמס מסיים את הקריירה שלו בצורה מעוררת רחמים.

באותו מקום הגן אלוף העולם במשקל תת־כבד, דה־ליאון מפורטוריקו, על תוארו העולמי, כשניצח בנקודות את האורוגוואי חוזה מאריה פלורס, בקרב בן 12 סיבובים.

לאורוגוואי היה זה הקרב ה־100 שלו בקריירה המקצוענית.

המאמן רבינא התפטר בעקבות ההפסד

המעפיל — במקום השלישי ניצחה את כפר־סבא 1:3

● כדורעף

מאת יצחק ויסהוף

הפועל המעפיל זכתה אמש בנצחון כותי חשוב במחזור ה־19 בליגה הלאומית בכדורעף — 1:3 על הפועל כפר־סבא, בקרב על המקום השלישי. מייד לאחר ההפסד קבוצתו הודיע מאמן הפועל כפר־סבא, אליהו רבינא, על התפטרותו מאימון הקבוצה.

ניר מנור, יניב בר־נצר ואיתי דיין סחפו את חבריהם מהמעפיל לנצחון הנרשים (15:9, 13:15, 10:15, 6:15). בשורות כפר־סבא בלט הבין־לאומי אמיר אקרמן. המשחק שארך 95 דקות התנהל בשיפוטם של גבי לוטן ונתי תורים.

● באולם בעין־שמר נערך משחק מרתק ומלהיב, שבסיומו גברה הפועל בת־ים על הפועל איחוד עירון — 2:3 (15:13, 16:14, 11:15, 14:16, 15:12). המשחק נמשך שעתיים ו־20 דקות. אלון גרינברג מבת־ים היה המצטיין במשחק, בשורות איחוד עירון בלטו הענק ארנון עמיר והצעיר ירון עתיר. שפטו נתי הו ואב שהם.

● האלופה, הפועל מטה אשר, לא התאמצה במשחק־החוץ שלה ברוממה מול מכבי חיפה. גלעד דורון, אמיר סגויר [illegible] נזקקו ל־40 דקות בלבד כדי לנצח — 0:3 (8:15, 6:15, 6:15). [illegible] שמירה על מאזן [illegible] את [illegible].

● הפועל קרית־אתא, השנייה, לא נזקקה למאמץ [illegible] על מכבי פ"ת — 0:3 (11:15, 2:15, 6:15). עופר שפאר, שבלט במשחק, יכול היה כעבור 60 דקות להרים ידיים של מנצח. שפטו: גדי איזקוביץ ודוד רוונטל.

● הפועל רמת־אביב הכניעה את קבוצת התחתית של הפועל העוגן — 0:3 (7:15, 7:15, 6:15), במשחק שארך 45 דקות. שפטו: אהרון קמל ופיני שמפלינר.

● הפועל שריד ניצחה ברמת־השרון את היורדת מהליגה הלאומית, א.ס. רמת־השרון — 0:3 (2:15, 14:16, 8:15). נסטור אפשטיין התעלה בשורות שריד, יחד עם תומר שיין. שפטו: שמואל רוביסיה ואסא זינגר.

טבלת הכדורעף
(לאחר 19 מחזורים)

1.	הפ. מטה אשר	1־57	38
2.	הפ. קרית־אתא	7־55	37
3.	הפועל המעפיל	24־41	32
4.	הפ. כפר־סבא	30־44	31
5.	הפועל בת־ים	29־39	31
6.	הפ. רמת־אביב	32־36	29
7.	מכבי פ"ת	40־29	27
8.	הפועל שריד	41־28	27
9.	הפ. איחוד־עירון	45־28	25
10.	מכבי חיפה	47־26	25
11.	הפועל העוגן	51־12	21
12.	רמת־השרון	55־7	19

24.1.88

„גנראל חורף" ביטל ארבעה משחקים באנגליה

ליברפול ממשיכה לדהור — הכניעה את צ'ארלטון 0:2

● ליגה אנגלית

כמעט כל המשחקים בארבע הליגות בכדורגל באנגליה, נידחו אתמול בגלל שלג וגשם חזק, שניתכו ברוב חלקי אנגליה.

רק חמישה משחקים, מתוך התשעה, שנועדו לשבת, התקיימו בליגה הראשונה. ליברפול יצאה ללונדון וחזרה עם 3 נקודות נוספות, כשניצחה את הקבוצה האחרונה בטבלה, צ'רלטון 0:2, משעריהם של פיטר בירדסלי וג'ון בארנס, שהיה השחקן הבולט בשדה.

השנייה בטבלה, נוטינגהאם, יצאה גם היא למשחק־חוץ, אך השיגה רק נקודה אחת כשנפרדה בווטפורד בתיקו אפס. לנוטינגהאם 45 נקודות מ־24 משחקים ומפגרת ב־17 נקודות אחרי ליברפול.

מעניין לציין שווטפורד תישאר ברשות הזמר הנודע, אלטון ג'ון, שהחליט לא למכור את מניותיו.

אברטון, השלישית בטבלה, לא שיחקה מאחר שמשחקה במגרשה מול וימבלדון נידחה בגלל תנאי מזג־האוויר.

ניוקאסל גברה על טוטנהאם 0:2, משעריו של פול גאסקוין.

שני המשחקים הנוספים שהסתיימו בתיקו אפס היו בין צ'לסי ופורטסמות, וסאותהמפטון נגד נוריץ'.

היום תארח ארסנל את מנצ'סטר־יונייטד.

ריינג'רס — פאלקירק 1:3

גם בסקוטלנד נידחו מחצית המשחקים בליגה הראשונה דבר שאיפשר לריינג'רס מגלאזגו לצמצם את הפער בצמרת, לאחר שניצחה את פאלקירק 1:3.

קמינסקי ווזר לליגה בגיל 50

מאת יצחק ויסהוף

זיו קמינסקי נולד ב־8 בינואר 1938. מזוהר יותר היה, מגדולי כדורסלני הפועל ירושלים והפועל ת"א, ומשחקני־הזהב של נבחרת ישראל. כיום, בגיל 50, [illegible]

[illegible]

דנבר — לייקרס 113:115

בוסטון־סלטיקס רשמה לאחר משחקי סוף השבוע בליגה האן.בי.איי., את המאזן הטוב ביותר בחוף־המזרחי, לאחר שגברה על אטלנטה — 106:124. לארי בירד קלע 24 נקודות.

הלוס־אנג'לס לייקרס ניצחה על חודה־של־נקודה את ניו־יורק ניקס — 112:113. 51 שניות לסיום הוליכו הלייקרס — 103:110. הניקס צימקו אך נוצחו. קארים עבדול ג'אבר קלע 24 נקודות.

וואשינגטון־בולטס גברה על גולדן־סטייט — 91:115. ברנרד קינג קלע 21 נקודות למנצחים. הבולטס, מאז שהחליפו את המאמן ווס אנסלד, השיגו שישה נצחונות לעומת שני הפסדים.

פרנק בריקובסקי, כדורסלן־העבר של מכבי ת"א, קלע 22 נקודות לזכות קבוצתו סן־אנטוניו ספרס, שנוצחה 119:106 ע"י יוטה־ג'ז. קארל מלון קלע 28 נקודות למנצחים.

פורטלנד גברה על דנבר 106:126, כאשר קלייד דרקסלר קלע 39 נקודות למנצחים.

שיא הקליעות במשחקי סוף השבוע שייך לדייל אליס, כדורסלן סיאטל סופרסוניק, שקלע 47 נקודות (והישווה את שיא הקליעות האישי שלו), במשחק בו גברה קבוצתו על דטרויט פיסטונס — 106:109. היה זה נצחונה ה־17 ברציפות בבית של סיאטל.

תוצאות נוספות: דאלאס־לוס־אנג'לס קליפרס 87:110; שיקאגו בולס — פיניקס־סאנס 108:118 (ג'ורדן קלע 42 נקודות); אינדיאנה — ניו ג'רסי נטס 104:113.

אור ליום שישי נוצחה הלוס־אנג'לס לייקרס 115:113 ע"י הדנבר נאגטס; אטלנטה גברה על קליבלנד — 93:101 ויוסטון הביסה את מילווקי — 103:116.

[illegible]

היוגוסלבים נתנו את „האפטר־שייב" שקיבלו מהפועל ת"א ★ הצהלה של טורק והביזנס של ברקוביץ ★ מטוס־האוהדים לא המריא לבלגראד ★ בהפועל חיפה שוקלים למכור את אנטמן לריבה העירונית ★ לנדאו לא יזמין את שניאור

★ ★ ★ רבים מהצופים שחזו בשבוע שעבר במשחק המכריע בגביע־קוראץ' בכדורסל בין קבוצות הפועל ת"א ויוגופלסטיקה ספליט תהו מדוע עלה שמעון אמסלם, כמחליף לקארל אייכוס. בעוד שהבין־לאומי הוואריר לאסוף המשיך בתרגילי־חימום סמוך לספסל הקבוצה. הסתבר שלאסוף סבל ממתיחות שריר בגבו דבר שהקשה עליו לנוע בחופשיות. יצחק וישהוף מציין כי לאסוף מכדורגלני הפועל ת"א בעבר והווה נראו בין הצופים באולם נאומישקיה, יהושע (עיניון) פייגנבוים הגיע ישר מירושלים אחרי נצחון קבוצתו, הפועל ירושלים, במשחק־הצמרת הלוהט בליגה הארצית, על הפועל טבריה (2:3). אולם מי שנראה צוהל ביציע כאשר הפועל ת"א גילתה רקות מצויינות היה ריטעות (גימי) טורק, אוהד מושבע של קבוצת הכדורסל עוד מהיותו שחקן פעיל באגודה ★ ★ אגב, טורק שעוד אשתקד לבש את מדי הפועל ירושלים מהליגה הארצית והיה במסעה האחרון של נבחרת ישראל באוקיאניה שחקן הרכב ראשון — ירד מהכותרות. טורק, שאמור היה לשחק העונה בהפועל בת־ים מהליגה הארצית, נכנע לפציעה והחל לאמן את קבוצת הפועל צעירי יפו מליגה ב'. כמאמן זוכה טורק להישגים נאים, אבל מי שצופה באימוני הקבוצה יכול להבחין ש„גימי" עדיין בכושר משחק לארץ. בשבוע שעבר ראה מוטי חביב את טורק נוכח ובועט בצורה מרשימה לשער. מסתבר כי עדיין לא הרים ידיים ולאחר שהחלים כליל מפציעתו הוא מתכוון לשוב ולשחק בעונה הבאה ★ ★ ★ חזרה ליוגופלסטיקה. הכדורסלנים היוגוסלבים קיבלו כשי ממארחיהם מהפועל ת"א בקבוקי „אפטר־שייב". האורחים היו מרוצים וכוכבם ראדה נראה פותח את הבקבוק לפני המשחק ו... מתבשם ★ ★ ★ מיקי ברקוביץ משופשף ביחסי־ציבור. מיקי הזמין למשחק הליגה האחרון של מכבי ת"א נגד הפועל ירושלים קבוצת כדורגל מהקטמונים בירושלים. הקבוצה שמנתה למעלה מ־20 איש בילתה קודם־לכן בחנותו של מיקי, שם קנתה ציוד וביגוד למשחקיה. אחר־כך הוזמנו הכדורגלנים ליד־אליהו ואף הורשו להיכנס לחדרי־ההלבשה של השחקנים ★ ★ ★

האוהדים נרגעו

★ ★ ★ חברת נסיעות ביקשה לארגן מטוס מיוחד של אוהדים לבלגראד למשחקה של מכבי ת"א נגד פרטיזן בבלגראד, ביום חמישי בבית־הגמר בגביע־אירופה לאלופות. המבצע לא יצא לפועל מאחר שלא היו די קופצים ★ ★ בתחילת העונה הוחלט שכדורגלני מכבי חיפה יפסיקו ליהנות מכניסת־חינם למשחקי הכדורסל של האגודה. וראה זה פלא. הכדורגלנים, שכמעט כולם היו צופים קבועים, נעלמו מהיציעים. יוצא־דופן הוא דניאל בריילובסקי, שגם בשבוע שעבר נראה בהיכל ברוממה במשחק הליגה של מכבי חיפה נגד אליצור נוה־דוד רמלה — דיווחו של יוסף גלזר ★ ★ ★ יחסי־חברות היו בין מוטי דניאל לבין שחקן־התיגבור האמריקני קלארנס קי, כשהשניים שיחקו בהפועל חולון. בשבוע שעבר היתה ביניהם פגישה נרגשת ב... בלגראד. דניאל בא לשם כדי לשחק במדי מכבי ת"א נגד פרטיזן, וקי, בקבוצתו הצרפתית לימוז', נגד א.מ.ט. בלגראד ★ ★ ★ בעקבות הסגל המצומצם שיש להפועל חיפה נאסר על הכדורסלן גיא גורס להשתתף במשחקי קבוצת בית־ספרו, אורט קרית־ביאליק, באליפות בתי־הספר. יוסף גלזר מוסיף כי חברו של גורס מנבחרת הנוער, קורן אבוישע ממכבי בת־גלים מהליגה הארצית, הורחק ע"י ועדת המשמעת של משרד החינוך למשחק אחד בעקבות דו"ח שופט על התנהגות בלתי־ספורטיבית. אבוישע משחק בנבחרת בית־ספר חוגים ★ ★ ★ אחרי הפסקה של תשע שנים שוב תיערך אליפות צה"ל בכדורסל החל מ־22 בפברואר בשני אולמות: בהיכל־הספורט ברוממה ובאולם גושן בקרית־מוצקין. תהיה זו אליפות בשיטה חדשה, בה יתמודדו אלופות הפיקודים והחילות ★ ★ בתום משבר ממושך מנסים להחיות בהפועל קרית־חיים את ענפי הכדורסל וההיאבקות. בכדורסל פעילות קבוצות צעירות המתאמנות בהדרכת המאמן הוותיק חייב קטטן, ואילו בהיאבקות התארגנו השורות מחדש בהדרכת המאמן דרור ביטון, בעבר אלוף ישראל, שאחיו ישי הוא בכיר מתאבקי האגודה ואחד המצטיינים בארץ ★ ★ ★

הנצחונות גורמים ל... הפסדים

★ ★ ★ ביחס הפוך לקצב צבירת הנקודות מתרוקנת קופת מחלקת הכדורגל של הפועל חיפה. לא רק שהמחאות רבות כבר חזרו אלא שבשבוע שעבר עוקלו גם הכנסות הקבוצה ע"י מאמנה לשעבר, יצחק אנגלנדר, וע"י חברת נסיעות שבבעלות כדורגלן הקבוצה בעבר, עודד בלוש, כיום במכבי עוספיה מליגה א'. ראשי העמותה — מספר יוסף גלזר — מבקשים להיפגש עם מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, בנסיון להציל את המצב ★ ★ אחת הדרכים להזרים כספים לקופה הריקה של הפועל חיפה היא למכור לצמיתות את השוער גיורא אנטמן, המושאל העונה להפועל באר־שבע. אחת האפשרויות שיימכר למכבי חיפה, שה„שידוך" עם בוני גינצבורג יסתיים, כנראה, בסוף העונה ★ ★ ★ בעקבות המשבר הכספי הקשה התפטר מתפקידו האחראי על תיק הפועל במועצת פועלי חיפה, אברהם בית־הלוי ★ ★ ★ עיקולים גם בהפועל ת"א. מוטי חביב מציין כי עוזי בן־ציון באייער התפרסם לא רק כשוער כדורגל בבני־יהודה ת"א וכדורסלן־עבר מצטיין ונבחרת ישראל אלא מכונה גם ה„מעקל הלאומי". בעבר יצא את דוד אמויה כשעיקל מכוניות רבות את הכנסות מכבי יפו לטובת שולחו. בשבוע שעבר פגה להאייער גם משה סיני, קפטן הפועל ת"א, כדי לגבות חוב שלו ילמס והכנסות, בסך של 50 אלף שקל. האייער פעל לפי צו לטובת אבי גורליר ממכבי יפו, ועיקל שוב את ההכנסות הרלות של העשורון הרפואי. „כל ההכנסות שלנו הולכות להאייער" — אומרים במכבי יפו ★ ★ ★ שופטי הכדורגל הישראליים שחזו במשחק הבין־ארצי באיצטדיון רמת־גן בין בלגיה וישראל (2:2), טענו כי ביום המשחק שבנו השער השני וגם השער השלישי של הבלגיה נכבשו מעמדות נבדל ברורות. בערב הקרינה הטלוויזיה את מהלך השערים והתעכבה במיוחד על שני השערים. השופטים הישראליים טענו: „הטלוויזיה מתחשבת בשופטים אורחים. אילו קרה דבר כזה לשופט ישראלי היו עולים עליו, ומראים את המישגה שוב־שוב כדי להבליט את הנבדלים". להזכירכם, השופט באותו משחק בין־ארצי היה אנטל הונגוף מהונגריה ★ ★ ★ ועוד על המשחק הבין־ארצי, ישראל — בלגיה. השדר הבלגי שהעביר את המשחק בשידור חי לראדיו בריסל, נשאר כחצי שעה אחרי ההתמודדות כדי להכין כתבה מוקלטת. הוא כתב את החומר והמתין לחידוש הקו עם בלגיה. תוך כדי הקראת החומר כבה האור באיצטדיון והשדר נתקע. הוא ביקש את סליחת המאזינים וסיים את העניין... ★ ★ ★

חלוצן שלף כרטיס אדום

★ ★ ★ שופט הכדורגל הבין־לאומי עובדיה בן־יצחק ערך בשבוע שעבר חגיגת בר־מצווה לבנו. כל שופטי הכדורגל הבכירים היו באירוע, ובראשם יו"ר האיגוד אברהם קליין, ושופטי־עבר כמו נפתלי איתן, שמואל חנדורג ואחרים. בין החוגגים הסתובבו ליצנים שאחד מהם, עוטר שלף מדי פעם מכיסו כרטיס־אדום לעבר המוזמנים. את החוגגים הרקידה להקת השחקנים שהסולן שלה חיים בר (ללא קשר עם בלם מכבי נתניה, פרש בשבוע שעבר מכדורגל...) אמר: „הערב אני כאן השופט ואני קובע מה שיהיה. עובדיה הוא רק מוזמן"... ★ ★ ★ כדורגלני שמשון ת"א, מאמנים ועסקנים חגגו בסוף השבוע את הולדת בנו של ליאור לויט, מנהל הקבוצה. לויט נהנה מהיותו מנהל הקבוצה השמשונית וחלק מזמרי העדה התימנית הופיעו במסיבה ובהתנדבות ★ ★ ★ חגיגה בהשתתפות ספורטאים רבים היתה בשבוע שעבר גם בפאב „אמצע הלילה" שנפתח ברחוב המסגר בתל־אביב. בעלי הפאב, משה אלידו ויעקב חבי, מוכרים כחובבי ספורט מובהקים והרקידו כדורגלנים רבים ★ ★ ★ באזור הצפון ממשיכים לפטר מאמנים — מגלה יוסף גלזר. קורבן־השבוע שעבר היה גרעון גולדברג, מאמן מכבי קרית־ביאליק מליגה ב' ובעבר מגן הפועל חיפה ונבחרת ישראל. במקומו מונה בני ללקין, כוכב־העבר של הפועל טירת־הכרמל ★ ★ מה לא עושים כדי לאמן כדורגל. המאמן הבאר־שבעי יעקב דאהן, בשנות השישים שוער הפועל מבירת הנגב, העתיק את מקום מגוריו ועבודתו באגד לעכו, שם הוא מאמן את הפועל עכו, סוגרת הטבלה הארצית ★ ★ גיל לנדאו אינו משחק כדורגל אבל הוא עסוק מאוד. הוא מתכנן את פתיחת מועדון־הבריאות שבבעלותו הנקרא „פולאריס" וממוקם בדרום בת־ים. המועדון הוקם בייעוץ מקצועי של נמרוד דרייפוס, חברו בעבר בהפועל ת"א. בתשובה לשאלה שלא שכוח לנדאו לומר: „את יצחק שניאור אני לא מזמין לפתיחה". כידוע מסוכסך לנדאו עם מאמנו בהפועל ת"א, שאינו מאפשר לו לשחק ★ ★ ★

מחפשים את סין

★ ★ ★ בצנורות שונים מנסים להביא לביקורה של סין, הודו ומצרים באליפות העולם בשייט במפרשיות 470, שתיערך בחודש מארס בחיפה. את המגעים עם סין מנהלים המארגנים באמצעות איש־העסקים שאול איזנברג, שהוא בעל קשרים ענפים במזרח הרחוק ★ ★ ★ הישג נדיר רשמו לזכותן כדורעפניות תיכון קרית־חיים כשזכו בפעם השמינית ברציפות באליפות מחוז חיפה־חדרה לבתי־הספר העל־יסודיים. גם בין הבנים אין חדש. האלופה היא קבוצת בית־ספר רוגוזין מקרית־אתא, שתיהן גם אלופות המדינה ★ ★ ★ בשבוע שעבר פירסמנו במדור זה כי קיימת נטייה לסיים את עבודתו של המאמן דוד כפרי בהפועל בת־ים בתום העונה. כמה כדורעפנים באגודה הגיבו: אין סיבה לכך. אנו דווקא מרוצים מכפרי ★ ★ ★ עידן חדש בנבחרת ישראל בטניס־שולחן. שלושה חובבים צעירים מהווים את סגל נבחרת ישראל היוצאת השבוע לאליפויות הפתוחות של גרמניה ואירלנד. השלושה: יצחק אברמוביץ מהפועל לוד; מיקי פרמינגר ממכבי ת"א ודן ענבר ממכבי חיפה. מאמן הנבחרת הוא החיפאי זאב קראוס ★ ★ ★ חגג ותיקי הפועל חיפה יוקם ביום חמישי בכנס ראשון של ותיקים משנות ה־30 וה־40, שייערך באולם ביתנו בחיפה. הוזמנו 180 ותיקים. יוזם הכנס הוא אודין (זולק) עמישב, מנהל היכל הספורט ברוממה שהיה ספורטאי מצטיין בכדורסל, כדורעף ואתלטיקה. בין המארגנים גם ותיקים כמו יחזקאל רוזן, שניאור צורי וצבי צימט ★ ★ ★ אחרי כעשרים שנות תמוגה שוב פועל מועדון איגרוף בחיפה. „כפפות הזהב", בהדרכת מאמן עולה חדש, שלום לזר. בשנות הזוהר היו בחיפה שמונה אגודות־איגרוף שהוציאו מבכירי מתאגרפי המדינה כמו דוד עוזר, יפתח זייד, חיים שפיר, אברהם ברזוים ואחרים

מדברים סרה בסרה

האפיפיור הנוכחי מבקש להצמיד לאינדיאנים באמריקה קדוש משלהם ■ מן הוותיקן משבחים את המיועד, סרה, אך האינדיאנים מסרבים — "המיסיונר הזה לא נהג בנו בכפפות של משי", הם טוענים

מאת אהרון ניר, איטליה

הוותיקן החליט לתת לאדומי־העור של אמריקה קדוש קתולי משלהם, להערצתם הבלבדית, אך האינדיאנים אינם רוצים בו בשום אופן. ברם הוותיקן בשלו, אינו מוותר.

המדובר הוא בנזיר יוניפרו סרה, מיסיונר קתולי בקליפורניה, שהכס הקדוש מעריף עליו דברי הלל ותשבחות, ואילו האינדיאנים מכחישים אותם מכל וכל, ומתנגדים עד כדי כך, שבעת מסעו האחרון של האפיפיור באמריקה, כאשר ביקש להגיע אל המיסיון הפרנציסקני "כרמל", במבואות מונטריי שבקליפורניה, הם התקהלו לפני הכניסה לבניין, מצויידים בלפידים ובתופים, כדי לחסום לפניו את הדרך. ראש העיר נאלץ לגייס את חסידיו ואת השוטרים הלבנים של העיירה, כדי לפנות את האינדיאנים. הטלוויזיה האמריקנית שידרה אז את מרי האינדיאנים נגד האפיפיור, והדבר עשה רושם רב.

אין פירוש הדבר שהאינדיאנים הקתוליים של קליפורניה מתנגדים ל"מוסד" הקדושים כשלעצמו. התנגדותם מופנית אך ורק כלפי הקדוש ה"מוצע" להם על־ידי האפיפיור הפולני. טענתם היא שהנזיר יוניפרו סרה לא נהג תמיד כלפי האינדיאנים בכפפות משי.

מחאות האינדיאנים לא הועילו להם. האפיפיור יוחנן־פאולוס ה־2 — דעתו נחושה להעניק קדוש לאינדיאנים. לפני ימים אחדים התכנס בוותיקן מעין בית־דין מכובד, שכלל את האב הקדוש, חשמנים ועורכי דין, שקיבל החלטה סופית בעניין ה"ביטיפיקציה" של הנזיר. הכל יחד קבעו, שהנזיר סרה הכניס לפחות 5,00 אינדיאנים, עובדי אלילים, אל חיק הכנסיה הקתולית. אולם בכך לא היה די, כי התואר "קדוש", או גם "ביאטוס" (מבורך) מוענק רק למי שחולל ניסים, או לכל הפחות נס אחד. ואכן, אחרי חיטוט מדוקדק בתולדות חייו של הנזיר, מצא בית־הדין את ה"נס" המבוקש: לפני 28 שנים חלתה הנזירה הפרנציסקנית, מארי בוניפאס דיורה, מן העיר ס"ט לואיס במחלה מיסתורית. טיפלו בה רופאים רבים, שלא ידעו לזהות את המחלה בשום אופן, וכמובן לא יכלו לרפאה. הנזירה התפללה ביאושה אל נשמתו של הנזיר יוניפרו סרה, וביקשה ממנו להתייצב למענה בפני כס האלוהים וכס משיחו ובנו ישו. מארי בוניפאס אכן החלימה. היא כיום בת־70, הוותיקן הביאה לרומא, למשפט הביטיפיקציה של הנזיר יוניפרו סרה, כהוכחה חיה שהקדוש לעתיד אכן חולל נס...

הוותיקן עוסק כעת בקרתנות בתיעוד דרך חייו של הנזיר, העומד להיכנס לספר הכרסתני של הקדושים הקתוליים. ההיסטוריונית האמריקנית קורין ב' ארלנדסון הקדישה לו מחקר היסטורי. הוא היה, מה שקוראים במונחי הכנסיה הקתולית, "אוונגליזטור": שהפיץ במאה ה־18 את תורת האוונגליות בין האינדיאנים לאורך מסלולם של הגייסות הספרדיים, שהתקדמו לצורך כיבוש קולוניאלי בחופים המערביים של יבשת אמריקה: ערים מפורסמות וחשובות כלוס אנג'לס, סאן פרנציסקו, סאנטה ברברה, סאן חוסה וסאן דייגו הן ציוני הדרך של עשר תחנות המיסיון שייסד האח יוניפרו.

הנזיר, יליד ספרד (שמו המקורי היה מיגל חוסה), הצטרף בגיל 17 למיסדר הפרנציסקנים. אז בחר בשם יוניפרו, למד פילוסופיה באוניברסיטה הפרנציסקנית בפאלמה דה מאיורקה, ובגיל 36 החליט לנסות את מזלו ב"הרפתקה" המיסיונרית ביבשת אמריקה.

ניהל מאבק קשה

באור חיובי מספר עליו, בקובץ מסמכים, האב חואן פולגוארה, שהופיע בבית־הדין האפיפיורי להתקדשות כ"פוסטולאנט" — דהיינו, כמי שביסס את הביטיפיקציה של האח יוניפרו על תעודות שונות. הוא תיאר אותו כאדם שנלחם לצידם של האינדיאנים נגד הכנופיות הספרדיות צמאות הדם. כדי למתוח גבול בין פעילותו המיסיונרית ובין השתוללותם של החילות הספרדיים — קובע פולגוארה — עזב יוניפרו את המוצב הצבאי במונטריי ועבר על הכפר המבודד כרמל. לאחר־מכן ניהל מאבק קשה, במלים ובמעשים, נגד המושל הצבאי פאג'ס, שהתפרסם במעשי טרור נגד האוכלוסיה המקומית. תוך התגברות על מכשולים רבים, הצליח לבסוף, להגיע למקסיקו, שם עלה בידו לשכנע את נציב המלך הספרדי לא רק להדיח את המפקד העריץ מתפקידו, אלא אף לפרסם מעין מגילת זכויות של האינדיאנים.

תחנות המיסיון, שנוסדו על־ידי האח יוניפרו בקליפורניה, התפתחו מבחינה כלכלית במהירות, ונהפכו למשקים משגשגים, בלתי־תלויים באספקה מן החוץ; ואלה המהללים את הנזיר מספרים גם שהונהג בהן יום עבודה של שש שעות בלבד, ונוסדו בתוכן בתי־ספר להפצת ידיעת קרוא וכתוב בין האינדיאנים. מנקודת ראות "אוונגליסטית"־נוצרית, יש מי שמשבח אותו על שבשנים 1771־1845 בוצעו בעשר תחנות המיסיון שייסד 99,000 טבילות נוצריות, נערכו 28,000 חתונות (קתוליות) וקוימו 74,000 לוויות נוצריות.

עבדים לכל דבר

כנרמז לעיל, אין האינדיאנים מתלהבים מן הקדוש שכפה עליהם האפיפיור. הם טוענים, כי הנזיר, שבא לארצם בעקבות צבאות הכיבוש, נהג ביד קשה כלפי אבות־אבותיהם, וראה בהם עבדים לכל דבר. רופר קסטה, מנהל המכון ההיסטורי האמריקני־אינדיאני של סאן פרנציסקו, אינו מהסס לייחס לתחנות המיסיון של האח יוניפרו את הפשע של רצח־עם...

הבישוף של הקהילה הקתולית במונטריי (קליפורניה) מתחמק ממתן תשובה סבירה על ההאשמות הללו. את האח סרה — הוא אומר — קשה לזהות זיהוי מדוייק אחרי שנים כה רבות. "בשבילנו חשובות רק העובדות שמדברות בעדו".

מכות רצח מאופקות

(סוף מעמוד 7)

אף אחד לא זרק אבנים, וחיילינו ירו. במלחמת השטחים, כמעט אף אחד לא יורה. והתמודדות בלתי צפויה. הערבים באים, זורקים אבנים, בורחים, חוזרים ושוב זורקים. זה השוני בין מרי, התקוממות עממית, לבין מצב של טרור.

"החייל המשרת בשטחים נתון במצב נפשי כמו בזמן מלחמה רגילה. יש מתח. סכנת חיים אמיתית. הוא כל הזמן בכוננות מלאה. אך הוא חש בחוסר השוויון המוחלט, כשהוא במסגרת, עם מדים ונשק, ומולו אורח הנוקט פעולות של אורח. הניגודיות הזו בולטת ומשפיעה על מצבו הנפשי.

"צריך להבין, שהיום המציאות שונה לחלוטין. הלחץ הנפשי עם החייל מתחיל ברמה הפוליטית־מדינית. יש בילבול; אין קו אחיד של מדיניות. הלחץ נמשך בדרג הצבאי שמבטא מדיניות משתנה, פעם יד קשה פעם התמגמות. חייל שרק אתמול ירה כמעט בכל מי שהוציא את ראשו במחנה פליטים — היום, לאחר שהוצעד הוסר, הוא נודבר איתו, כמעט מאבק. החייל אינו שותף לקבלת ההחלטות. הוא "פיון" ברמה המבצעת בלבד. הוא עומד נבוך וכמה שלא מסבירים לו, הוא נשאר מבולבל.

הלחץ הנפשי מגיע גם לרמה הנמוכה ביותר. גם שם ההנחיות וההדרכים לא ברורים עד הסוף".

רני טריינין מחלק את החיילים לשלוש קבוצות איפיון:

● החייל המורחה, הנאמן. זה ששלם עם העניין. כאן יש לו דרך לפרוק מטענים אגרסיביים ויכולת לאלימות.

● החייל הפאסיבי, האדיש. הוא ציית; ילד טוב ירושלים, מקבל כל הנחיה ללא מחשבה עמוקה, בלי פילוסופיה. הוא לא שמאלן ולא אש"ף. הוא חייל. קהות חושים היא דבר חמור.

● חייל של חוסר ברירה. מעמידים אותו במצב של אין־דרך־אחרת. הוא הופך למכונה אוטומטית. הוא מרחיק רגשות ורגישויות וגם זה חמור.

"צריך לתת לאנשים האלה לפרוק את המטענים שהם צוברים שם. מי שפונה אליהם בטענה "אתה רוצח" עושה טעות. צריך קודם־כל להבין, להקשיב, לתת לו להגיע לאיזון ואז יש הגיון לשוחח איתו ולהגיע לדעה", אומר רני טריינין.

לסיום הוא מציין, כי כל מלחמה היא טראומטית. "אבל כאן, כל מי שקם וזורק עליך אבנים — אתה רואה בו, בגלל הבילבול, מישהו שקם להורגך. לחיילים זה גורם נזק באופן ישיר. דמותם המוסרית כחיילים נפגעת. כמובן שיש חייל שיוצא קהה־חושים ויש חייל שיוצא בהלם.

מחשבים כשעיר לעזאזל

"לא המחשבים הפילו את הבורסה בניו־יורק", סבור מנהל המסחר בבורסה בתל־אביב. דעתו חולקת על מסקנות ועדת רייגן הטוענות, כי תוכניות המחשב אשמות במפולת

ועדה שמינה הנשיא רייגן לחקור את מפולת המניות בוולסטריט קבעה, כי תוכניות מסחר ממוחשבות של משקיעים גדולים הן שגרמו לנפילה הגדולה בשערי המניות.

מנהל המסחר בבורסה לניירות ערך בתל־אביב, רמי תמרי, אינו מסכים עם ממצאים אלה של הוועדה. לדבריו, מנסים בכל פעם שמתמוטטת בורסה בעולם למצוא שעיר לעזאזל, והפעם מצאו את המחשבים. "יש לזכור שהנפילה הגדולה באוקטובר באה אחרי גאות של חמש שנים בבורסות בעולם. שווי שוקי ההון בעולם גדל בחמש השנים האחרונות בכ־ארבע מאות אחוזים. ב־1982 היה שוויים כ־2000 מיליארד דולר ובאוגוסט 1987 הגיע ל־8000 מיליארד דולר. הנפילה היתה חייבת לבוא", גורס תמרי. "גם החלשות הדולר בשנתיים האחרונות ביותר מ־40 אחוזים לעומת הין היפאני והמטבעות האירופיים, והגרעון במאזן המסחרי של ארה"ב, הביאו למצב שהנפילה של הבורסות בעולם היתה בלתי נמנעת.

תוכניות המסחר המתוכנתות "האשמות התורניות" בנפילה האחרונה הן כורח המציאות, טוען תמרי. בשנים האחרונות היו התפתחויות רבות במיחשוב בבורסות בעולם. משקיעים מוסדיים כמו: חברות ענק, ברוקרים גדולים וקופות פנסיה פיתחו תוכניות מחשב וכללים לראיה כוללת של שוק ההון. תוכנית המחשב עוקבת אחרי מלאי הנתונים העצום ומחליטה על ההוראה הנכונה. תוכניות המסחר הממוחשבות מסוגלות לתת עשרות פקודות בעת ובעונה אחת. בעבר נאלץ משקיע גדול להקליד את ההוראות, דבר שאורך זמן רב. בשיטת המסחר הרציף הנהוג בבורסות בעולם, שבה יכולות מגמות להשתנות תוך שניות, ניתן להרוויח כסף רב או לחילופין להפסידו. עם זאת אומר תמרי התוכניות נכתבו בידי אנשים, וניתן להפסיק את פעולתן. העובדה היא כי המשקיעים לא הפסיקו את פעולת התוכניות ביום המפולת לכן קביעת הוועדה שהתוכניות אשמות בחומרת המפולת אינה מתיישבת עם המציאות.

בארץ יקשה להאשים את המחשבים

הבורסה בתל־אביב לא היתה שונה מהבורסות בעולם באוקטובר. כיום אחד נפלה הבורסה התל־אביבית בתשעה אחוזים, למרות שבארץ לא מופעלות תוכניות מסחר ממוחשבות, שיטת המסחר שונה ואין קשר בין הבורסה בארץ לבורסות בעולם. כל מניה נסחרת רק פעם אחת ומשקיע אינו יכול לשנות את הוראתו.

את הנפילה בבורסה בת"א מייחס תמרי לגורם הפסיכולוגי. גורם זה מסתבר חשוב לא פחות מהגורמים הכלכליים. ישנם כלכלנים הגורסים שהגורם הפסיכולוגי חשוב אף יותר.

באפריל ינהיגו בבורסה בתל־אביב שיטת מסחר רציפה ל־25 מניות הכברות, שמהוות כ־40 אחוזים מהמחזור. תמרי טוען, כי גם אז לא יהיה כדאי להנהיג בארץ שיטות מסחר ממוחשבות, בגלל היקף פעילות צנוע יחסית וחוסר בגרות של הבורסה הישראלית.

כותב ורוטט

מוטורולה תקשורת ישראל, בשיתוף עם חברת ביפר־פייג'קול, מציגים בימים אלה את ה"סופר־ביפר", המקלט האישי החדש מתוצרת מוטורולה. לדברי שתי החברות, עולה הסופר־ביפר כמובן, בתכונותיו על כל מכשירי הזימון האחרים הקיימים בשוק, בארץ ובעולם.

ביה"ס למקצועות מחשב

● חברת המחשבים ליינטק, המתמחה בשיווק ציוד היקפי ותוכנות עזר לסביבת מחשבי יבמ 3X חונכת בית־ספר ראשון בישראל. בית־הספר למקצועות יבמ 36 יענה על צרכים חיוניים של למעלה מאלף אתרי מחשבי יבמ 36 בישראל. הקורסים יועברו במתכונת קצרה ומרוכזת או במתכונת ארוכה. במתכונת המרוכזת יכללו קורסים להפעלת המחשב למתחילים ולמתקדמים, וקורסים להכרה וניצול המחשב, במתכונת ארוכה תילמד שפת RPG II, שהיא שפת התוכנה המקובלת במחשבי יבמ 36.

חברת IIS רכשה 1000 מדפסות האניוול לייצוא

מידן מחשבים וחברת IIS, יצרנית מסופי מחשב תואמי חברת יבמ, חתמו על עיסקה של [illegible] מיליון דולר, לפיה תרכוש IIS אלף מדפסות האניוול, המשווקות על־ידי מידן בישראל. [illegible] תשפר את ביצוע המדפסות באמצעות ממירי פרוטוקולים, שיאפשרו להפעיל בתקשורת [illegible] יבמ מדגמי 36 ו־38 ומחשבי יבמ מרכזיים.

IIS מייעדת חלק ניכר מן המדפסות ליצוא לארה"ב ולאירופה.

משאל גאלופ:

יבמ מובילה באיכות מוצרים

יבמ דורגה כמובילה באיכות מוצריה, כך קבע משאל "גאלופ" שנערך בין 600 [illegible] בכירים בארה"ב.

מסיכומי המשאל עולה, כי יבמ, עם 59 אחוזים, היתה היחידה שהוזכרה על־ידי רוב [illegible] והקדימה את כל החברות האחרות בהפרש ניכר.

עשרת החברות הראשונות בדרוג המישאל של "גאלופ" היו: יבמ — 59 אחוזים, [illegible] מוטורס — 25 אחוזים, פורד — 21 אחוזים, מרצדס — 15 אחוזים, סוני — 15 אחוזים, [illegible] — 13 אחוזים, טויוטה — 12 אחוזים, אי.טי.אנד.טי — 11 אחוזים, הונדה — 11 אחוזים, [illegible] מוטורס — 10 אחוזים.

"מקשי ברייל"

● ממיר פרוטוקולים הותאם לעבודה עם עיוורים

חברת אראקו פיתחה ממיר פרוטוקולים שהותאם לעבודה עם עיוורים.

מדובר בכמה תחנות עבודה לעיוורים שבהן הם מסוגלים לתפקד באופן הזהה לאנשים רואים וללא כל תלות באנשי הפעולה, או אנשי SISTEM.

באמצעות CP 100, שהוא למעשה ממיר פרוטוקולים מ־יבמ 3270 ל־ASCII, ניתן לחבר את מסוף BRILLING אל [illegible] קואקס. על ה"סרגל" שבפינת העמדה [illegible] אפשרות לקרוא בכתב ברייל. המסוף [illegible] העיוור מסוגל לקבל אותיות המוקשות [illegible] המקשים ולהציגם על ה"סרגל", או לחלופין לקבל נתונים מהמחשב ולהציגם על ה"סרגל". בצורה זו העיוור למעשה "קורא" את ה"סרגל" ומזהה את האותיות.

אשדוד בחרה ב"מחסל הוואקסים"

מחשב יבמ 9370 הותקן בעיריית אשדוד, שהיא אחת העיריות הראשונות בארץ המפעילה מחשב זה. בעבר נעזרה עיריית אשדוד במחשב המרכזי של החברה לאוטומציה של עיריית חולון.

כדי לשפר את שירותי העירייה בחנה ועדת מיחשוב הצעות שונות שבסופן נבחר מחשב יבמ 9370, המתחרה הגדול של [illegible] של דיגיטל ושמכונה "מחסל הוואקסים". [illegible] המחשב יסייע להעביר את עיבוד [illegible] למחשב בעירייה ולהרחיב את [illegible] המיחשוב של עיריית אשדוד [illegible] חדשים. הכנסת המחשב לעיריית [illegible] בוצעה בשיתוף פעולה עם החברה לאוטומציה, חברת יבמ וחברת התוכנה SPL.

"הכרח מגונה"

פרדוקס המחסן הממוחשב

מבדיקה של מחסני חלקי חלוף בארה"ב התברר, שמחסנים [illegible] פריטים רבים ובינהם אפילו טיל אוויר־אוויר אחד ויחיד [illegible] תחמושת נוספת.

הבדיקה נערכה במסגרת [illegible] שערכה ועדה של הסנט בארה"ב, [illegible] במחסנים גדולים כשליש מהפריטים [illegible] בנמצא או לחלופין אין יודעים [illegible] למוצאם.

יש להניח, כי המחקר אינו [illegible] לגבי ארה"ב.

במחסן ממוחשב, שבו רובוט [illegible] החלקים ומעדכן את המחשב [illegible] לא יתכן מצב שכזה. ולכן [illegible] ממוחשב היא הכרח לכל מוסד [illegible] לא כך הם פני הדברים. מנכ"ל [illegible] "לוגיסטיקה", המרכזת פרוייקטים [illegible] מחסנים ממוחשבים, גבי קורן [illegible] אף מוסד אינו מוכן להודות [illegible] של כ־30 אחוזים, כך שהחיסכון [illegible] אינו יכול להיות עילה לרכישת [illegible] ממוחשב.

מזל, אומר קורן, שישנם עוד [illegible] יתרונות למחסנים ממוחשבים [illegible] בלעדיהם לא היינו מוכרים. [illegible] ממוחשב מקצר את תהליך [illegible] מיומיים עד חצי שעה במחסנים [illegible] ומ־20 דקות ל־3 דקות בלבד [illegible] קטנים. כמו כן הוא חוסך בעשרות [illegible] שכן הרובוט הוא שמנפיק את [illegible]

החיסכון העצום במלאי [illegible] התקנת המחסן, אך החיסכון אינו [illegible] לעולם, שכן איזה מנהל ארגון [illegible] להודות, שבעבר היתה בארגונו [illegible] במלאי, שגרמה להפסדים של [illegible] דולרים בשנה.

מאת א. אבישר

אי־שפיות כהגנה במשפט רצח

בוריס הורשע בבית המשפט המחוזי [illegible] ברצח אשתו רעיה, ונגזר עליו העונש המחייב של מאסר עולם. הוא ערער לפני בית המשפט העליון. סנגורו טען כי אין בוריס בר־עונשין, משום שביצע את המעשה במצב של [illegible], על רקע של מחלת נפש ממנה הוא סובל ובתוצאה ממנה.

בוריס עלה מרוסיה והתגורר עם אשתו [illegible], לדברי בתו, מירר את חיי אשתו בגלל קנאתו ללא ביסוס מציאותי. הרופאים טענו, כי סבל מ"פארנויה של קנאה". בוריס לא עבד, רק ניהל את משק הבית, ואשתו נעדרה מבית שעות רבות לצורך עבודתה, מצב שהגביר את רגשות הקינאה שלו.

לאחר שנשמעו צעקות מהדירה, האשה לא הגיעה לעבודתה ושכנה מצאה את הדירה נעולה, פרצו פנימה שתי הבנות עם בעליהן ומצאו את האם שרועה בתוך שלולית דם על הרצפה ומכוסה בשמיכה. בוריס שכב מעולף על המיטה והוחש לבית־חולים. בוריס טען, כי אשתו התאבדה ולכן נטל כדורי שינה במטרה לשים קץ לחייו. בשל הפצעים הרבים שנתגלו בגופה של האשה, שנגרמו ממכשיר חד, נדחתה מכל וכל גירסת ההתאבדות.

ההגנה הטוענת לאי־שפיות מוטל על הנאשם להוכיח כי בשעת המעשה הפלילי לקה במחלת נפש, או סבל מליקוי בכושרו השכלי, ולא היה מסוגל להבין את אשר הוא עושה או לדעת שאסור לו לנהוג כפי שנהג.

בעקבות המעשה אושפז בוריס למשך שישה חודשים להסתכלות בבית החולים הממשלתי לחולי נפש בפרדסיה. חוות דעת הרופאים היתה, כאמור, כי הוא סובל מ"פארנויה קנאית", הקשורה אך ורק באשתו, ואילו ביתר המערכות תיפקודו תקין פחות או יותר. בשעת ביצוע הרצח "יש להניח שלא הבין את טיב ותוצאות מעשיו... המעשה נעשה תחת השפעת מערכת החשיבה החולנית (פסיכוטית) ומתוך המציאות שלו בעת המעשה היה פגום", נאמר בחוות הדעת. הפסיכיאטר המחוזי מסכים עם מימצאים אלה, אך לדעתו ה"פארנויה של קנאה" לא גרמה לבוריס בליקוי מנטאלי עד שלא היה מסוגל להבין את המשמעות החוקית של מעשיו.

בית המשפט המחוזי קבע, כי בוריס אכן ידע היטב את טיב המעשה האיום שביצע, וגם ידע שהמעשה אסור. הן מבחינה מוסרית והן מבחינת החוק. המבחנים לקיום הגנה בגין אי־שפיות הם שלושה, במצטבר:

א. בשעת מעשה לא היה הנאשם מוכשר לעצור בעד ההתנהגות נושא האישום;

ב. בשל שלילת רצונו או החלטתו של הנאשם במידה ניכרת;

ג. בשל השפעת המחלה הנפשית ממנה סבל הנאשם אותה שעה.

ההפרעה הנפשית של בוריס אינה מגיעה לכדי מחלת נפש במובנה המשפטי. הפרעה זו אינה פוגעת בכושר האבחנה בין מותר לאסור, או בשלילת כוח הרצון במידה ניכרת, עד כדי העדר אפשרות לעצור בעד המעשה נושא האישום.

כל רכיבי העבירה קיימים

המחוקק בארץ, למרות המלצות בתי המשפט, טרם הכיר באחריות מופחתת, דהיינו כמו במקרה זה — הפרעה נפשית שאינה מגיעה כדי מחלת נפש. המחוקק אינו מאפשר להתחשב במצב זה בקשר לעונש. "מדע הרפואה בשטח הפסיכיאטריה וליקויים נפשיים התקדם רבות, ולא יתכן כי המשפט לא יצעד אף הוא קדימה לגבי אותם המקרים שהנסיבות מצדיקות זאת", קבע בית המשפט העליון. במקרה של בוריס — כל רכיבי עבירת הרצח קיימים. יסוד ההכנה הוכח על־ידי עצם הכנת המכשיר שבו הנחתו המהלומות, ועל־ידי המספר הרב של הפגיעות שפגע בוריס באשתו. ההחלטה להרוג אותה עולה מהתוצאה שצמחה, כדרך הטבע, מהמעשה, על־פי ההנחה שאדם מתכוון לאותה תוצאה אשר בהכרח תיגרם. יסוד הקינטור לא היה קיים, מה עוד שנדרש כי יהיה "בתכוף למעשה" ואין חולק על כך שלא היה כל מעשה מצד הנרצחת, בתכוף למעשה, שהיה בו כדי להרגיז את בוריס. קינטור היה קיים רק במוחו המעוות.

עירעורו של בוריס נדחה.

בולים ובולאים

מאת יהושע מרקוס

עולם בלי רעבים

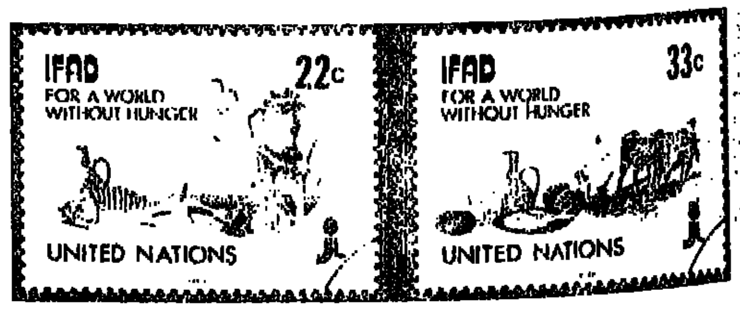

ב־29 בינואר תופיע סידרה חדשה של בולי או"ם המוקדשים לקרן הבינלאומית לפיתוח חקלאי IFAD בנושא "למען עולם בלי רעב". הסידרה, הכוללת שישה בולים, צויירה בידי סאנטיאגו ארולאס משוויץ והודפסה באוסטריה. הבולים מראים תמונות דיג, חריש, תוצרת חלב, פירות, תבואה וירקות, עם הכתובת "למען עולם בלי רעב" ו"אומות מאוחדות" וכן סמל הקרן הבינלאומית לפיתוח חקלאי. המהדורה האמריקנית של הבולים היא בערכים של 22 ו־33 סנט, עם כתובת באנגלית; המהדורה השווייצית, עם כתובת בצרפתית, בערכים של 0.35 ו־1.40 פר"ש והמהדורה האוסטרית, בגרמנית, בערכים של 4 ו־6 שילינגים אוסטריים. מעטפות היום הראשון יוחתמו במשרד הדואר בבניין האו"ם בניו־יורק וכן בז'נבה ובווינה.

מיליארד רעבים

מיליארד בני אדם רעבים חיים כיום במדינות המתפתחות, שאינן מייצרות די מזון לאוכלוסיותיהן ומייבאות מדי שנה כמויות עצומות של גרעיני תבואה מן המדינות המייצרות את המזון, אבל היבוא מהווה הוצאה גדולה ואינו מגיע בכמות מספקת.

תוכנית פיתוח רחבה היא הפעולה העיקרית לאזורים הרעבים, אבל אינה יכולה להצילם בגלל חוסר האיזון במצב המזון בעולם, המחריף והולך וכך, מדי שנה, מצטרפים למסה אזורים נגועי רעב. כדי להפסיק גירזל זה דרושים שטחי פעולה דחופים ביותר. לכן מעודדת ועדת המזון הבינלאומית של האו"ם W F C את המדינות המתפתחות לאמץ לעצמן גישה חדשה ומעשית יותר בבעיות המזון העולמית.

בכנס הוועדה ב־1974, ברומא, הוחלט אמנם להפעיל כל מאמץ כדי לשים קץ לרעב ולתזונה בלתי מספקת בעולם, אך ברור היה שנדרשים לכך משאבים עצומים. מיליוני הדולרים שהושקעו סייעו לרעבים בעולם יותר מאשר בכל תקופה קודמת, אך כאשר יותר מחמישית בני אדם בעולם סובלים מרעב נדרשים נשק חדש למלחמה ברעב ויצירת מוסר בינלאומי חדש. ל"איפאד" שנוסדה על־ידי הוועידה העולמית למזון, אסטרטגיה וגישה מיוחדת למציאת תוכניות פיתוח חקלאי רתופות כשהמטרה היא לא להסתפק בסיוע כספי אלא להתמקד בהדרכה: שיטות יקרות, המבוססות על טכנולוגיה, מעולם לא הועילו בצורה יסודית למדינות העניות, בהן המערך תופס מקום חשוב מן הטרקטור ורשת הדייגים מן הסירה. בארצות העניות, רבים החקלאים חיוורים לעבד משק חקלאי או לעסוק בדיג, אבל העיבוד אינו יעיל ואינו מביא להם רווח. תפקידה של "איפאד", הקרן הבינלאומית לפיתוח חקלאי, הוא לסייע לחקלאים אלה ולתת דחיפה למיליוני בני־אדם לעבוד למען עתיד יותר טוב להם ולקהילות שבהן הם חיים. בדרך זו, אפילו מעט כסף עשוי להביא לתוצאות חיוביות מרחיקות לכת.

"ועד 1" — השלוחה הדרומית

"מהיום יש כאן כתובת לכל ועד בדרום, מכל זהות פוליטית ותעסוקתית" — אומר יעקב תורג'מן, שנבחר כיו"ר "ועד 1" דרום בכנס כינון מועצת ועדי העובדים שליד מפ"ם לאיזור הדרום, שנערך בשבוע שעבר בבאר־שבע בנוכחות עשרות חברי וראשי ועדים מאשדוד ועד אילת

יעקב תורג'מן יו"ר ועד עובדי "רימונה טקסטיל", (שנבחר בסופו של הערב ליו"ר "ועד 1" בדרום), מכיר את התמונה: "רק ועדים שנהלו מאבקים מול סוללות של עורכי־דין ויועצים יודעים מה זה לצאת לבד למאבק. מהיום יש כאן כתובת לכל ועד שהוא בדרום שייקלע למצוקה. לא באנו להחליף את ההסתדרות במובן הזה — באנו להיות כלב השמירה שלה".

לדברי יוסי בארי, יו"ר ועד "פרי־זיו" חדרה, "המדינה פושטת את הרגל, ואם לא יהיה גוף כמו שלנו, המצב רק יחמיר ויילך. מפעלים נסגרים, פועלים נזרקים לרחוב — והממשלה מתעלמת. אם נהיה מאורגנים, נוכל להגן על עצמנו מפני כונסי הנכסים והמעסיקים הנצלניים".

הליכודניק מוכן לתת את הנשמה

חם היה באותו ערב באולם מועצת פועלי באר־שבע, בכנס אותו אירח מוריס כלפון. אחד אחד עלו חברי וראשי ועדים. רוח הדברים היתה זהה. מרדכי אבני, יו"ר ועד מפעלי תובלה ויו"ר ועד ארצי של ענף התובלה: "בתור ליכודניק, אני מוכן לתת את הנשמה, אני ו־9,000 החברים בוועד שלנו, למען גוף כמו "ועד 1", שבאנו להקים כאן היום. כעת נותר רק להוכיח את עצמנו."

אפרים ז'ילוני, סגן יו"ר האגף לאיגוד מקצועי ויו"ר סיעת מפ"ם בהסתדרות: "אנו, נציגי מפ"ם בהסתדרות ובכנסת, נעלה את הנושאים שיעלו במועצות האזוריות בכל רחבי הארץ בפורומים בהם אנו לוקחים חלק, אבל כדי שנצליח לא די שנהיה צודקים — צריך גם את הכוח. אם הציבור כאן, ורבים אחרים, יאמינו ויתנו לנו את הקרדיט כדי שאנו נייצג אותו — נוכל להצליח. ועד 1 צריך לאחד את הפועלים להקנות לו סולידריות אמיתית ולעמוד במקביל להסתדרות, כדי לתמוך בה במאבקיה המקצועיים. תפקידנו — להיות מצפן ומצפון להסתדרות, לערכי העבודה והכבוד לעובד ולדמוקרטיה".

אהרון גרינברג, לשעבר יו"ר ועד עובדי תדיראן עפולה אומר בהתרגשות: "אם לא נתלכד וניתן יד למפ"ם, נאבד את המעט שיש לנו. אני מבקש מכולם — בואו נתארגן, בואו נצא לרחוב. אין למדינה אוצרות טבע. אנו, הפועלים, הנכס העיקרי שלה!"

צבי קפלניקוב מתדיראן: "אם לא נהיה תלויים אחד בשני, נהיה תלויים זה ליד זה. אנחנו רוצים אגרוף קמוץ שיעזור לעובדים".

בהמשך הערב דיברו רב אלקנתי, רכז המחלקה לאיגוד מקצועי במפ"ם, ענת סבג ממועצת פועלי ירוחם; רמזי ברזני יו"ר ועד מכתשים, חיים אמויאל ממספנות ישראל, אריאלה פלקביץ מ"נילית" מגדל העמק, שושנה רון מהסתדרות המורים בירושלים, איבון אמרה, יו"ר נשי "תרות" קרית גת, חיים פרטוש וליאון שוורץ מאופקים.

קודם כל סולידאריות

את האירוע סיכם חנן ארז, מזכיר מרכז מפ"ם: "הגענו למסקנה שיש לתת יד לגוף כזה, רחב ככל שאפשר, כשהמטרה היא להיאבק נגד מדיניות הממשלה. המוטיב שלנו הוא — כולם בעד אחד ואחד בעד כולם. עלינו להתריע בשער ותבוע מההסתדרות שתבצע את שמוטל עליה. ביתר ניצור את הכלי לתנאים ולסיטואציות שפגיעות בעובדים וסגירת מפעלים לא יישנו. קודם כל סולידאריות".

בכינוס נבחרה פה אחד מזכירות, בראשותו של תורג'מן, הכוללת חברים מכל ישובי הדרום, מאילת ועד בכלל, מכל גוני הקשת הפוליטית והמיגזורים התעסוקתיים.

"בכוחות משותפים, של כל פעילי הדרום והנגב, הצלחנו להרים כנס מרשים ומפתיע, כמותית ואיכותית", אמר יוסי ("הארום") סולומין, רכז ועד 1. "אנו מספקים את הכלים וכעת המזכירות יוצאת לדרך. הצלחתה — הצלחתנו".

"איך צדים כלבי־ים?" — שואל קובה וילן מבאר־שבע את 70 נציגי ועדי העובדים, שהגיעו מכל האיזור לכנס כינון שלוחתו הדרומית של "ועד 1". לנאספים לא ברורה השאלה, וקובה ממשיך: "יש איים קטנים באוקיינוס ועליהם כלבי־ים גדולים וחזקים, מכה שלהם הורגת פיל. אבל מהר בא צייד עם מוט ברזל, עולה על האי מכה לאחד על הראש והורג אותו. האחרים לא בורחים. "לי זה לא יקרה", הם חושבים. זה שעומד לידי לא מזיז לו. ואז בא הצייד ומכה גם אותו על הראש... בשביל זה קם "ועד 1". גוף מלכד, סולידרי, שלא יאפשר מצב כזה"...

יו"ר מועצת ועדי העובדים ליד מפ"ם "ועד 1", מישל אלמליח, מסביר כי הקמת השלוחה בדרום היא חלק מהתפרסות כלל־ארצית.

לדרום הגיעו הפעם כדי לכונן את מועצת ועדי העובדים האזורית שם. הנושא המרכזי על הפרק הוא המצב באיזור, האבטלה, ובעיקר עובדי הקבלנים. "הוועדים וההסתדרות חייבים לצאת יד אחת נגד התופעה. לא נגד העובדים, שהם עובדים כמונו", מדגיש אלמליח.

פיני גרוב, לשעבר יו"ר ועד עובדי אתא, משוכנע שרק בסולידריות יוכלו העובדים לנצח. "לו ציבור העובדים היה עימנו במאבק, לא היה קורה מה שקרה באתא", הוא אומר בהתרגשות ומוזהר מיד שלא לקחת יותר מדי ללב.

משמאל לימין: אפרים ז'ילוני, דב אלקנתי, חנן ארז, מוריס כלפון ונציגות מקרית־גת

מימין לשמאל: מרדכי אבני, נחמן עברון, מישל אלמליח, יעקב תורג'מן, פיני גרוב

התזה שהוכחה

"התזה שלנו, של חלופה והתמודדות על נושאים פוליטיים, הוכיחה את עצמה. 15 הנציגים, יותר מ־20% מחברי המועצה, בה זכינו בבחירות לאגודת הסטודנטים באוניברסיטת ת"א, הם אנשים שנבחרו במישור הפוליטי הברור", אומרת טלי [illegible], ראש מטה הבחירות של "צוותא" (מפ"ם ור"צ). "כל הדיבורים על [illegible] (ליכוד/"תחיה") לא היו ולא נבראו". "צוותא" כן מנהלת מו"מ עם מפלגת העבודה, שבמסגרתו דורשים חברי "צוותא" נציגות הולמת את כוחם היחסי, וכן שינוי שיטת הבחירות לאוניברסיטה", היא מדגישה.

בתשובה לשאלה למה אתם מצפים בתאגלקם, אומרת טלי "לגבי ועד הסטודנטים אני משוכנעת שנוכל להגיע ללא פחות משלושה חברי ועד מתוך השבעה, כשמתוכם אחד יהיה סגן היו"ר, אשר ישנו שיטת הבחירות. אנו מקווים שנגיע לסיכום עם מפלגת העבודה, ובכל מקרה אנו מאמינים שבהרכב הנוכחי של המועצה אפשר יהיה להעביר את ההחלטה לשינוי שיטת הבחירות היחסית, גם ללא הסכמת מפלגת העבודה".

תאורה פנימית

על המתרחש במפ"ם

בעריכת נחום דוניצה

תו ועידה

● ישיבת רכזי אזורים ופורום ערים גדולות, שנערכה כשבוע שעבר במרכז מפ"ם, הוקדשה לנושא תו הוועידה. הרכזים דיווחו על המצב בשטח והערכת המצב העלתה שהסניפים "מכויילים" על הרעיון, מודעים לחשיבותו ומוכנים גם לקחת אחריות אישית לביצוע של המטלות.

● צוות ההפעלה של המיגזור הערבי, שהתכנס בסניף באקה אל־גרבייה, החליט להטיל על 50 חברים מרכזיים במיגזור הערבי אחריות אישית על מכסת תווי ועידה, בנוסף למטלות הכלליות.

● סניפים מצטיינים: סניף שמילא את מיכסתו וקבע לעצמו מיכסה חדשה. במטה מציינים את ה"מנוע למכונה", חיים כמיל, מזכיר הסניף הרמלאי. סניף חיפה רבתי מוביל, עם המספר הגדול ביותר של תווי ועידה. רמת־גן־גבעתיים (מעל 50% התפקדות), הרצליה, בהנהגתה של איילה הרוש ומוטי ובהדרכתו של אברהם רייניצקי (72% התפקדות), איזור הנגב והערבה, בריכוזו של רב שחר (כ־50% מהמיכסה), וכן רמת השרון, בית־שאן ואשקלון.

● — מספר סניפים עדיין לא הגישו תווים למטה. "הם החלו לעבוד, אך חייבים לשנס כוחות ולהתאמץ יותר", אומרים במטה.

בעריכת צביה בן־שלום

מה מריץ אותם ומאין הכסף?

השכר הממוצע אצלנו הוא מן הנמוכים יחסית לארצות המערביות, שאנו נמנים עליהן. אבל כמו בארצות המפגרות, („המתפתחות") מתקיים אצלנו פער גדול מאוד בין הכנסה משכר עבודה, של מרבית העובדים, לבין הכנסות גבוהות מאוד של עובדים בכירים. אפילו בין עובדי הדירוג ההסתדרותי האחיד זוכים הבכירים ובנוסף לשכר־עבודה גבוה יחסית, גם להטבות ששיעורן לעיתים כפליים מן המשכורת, בצורות שונות. אבל, עדיין לא ברור מכך איך, בעת ובעונה אחת, מחירי המוצרים המיובאים מגיעים לשיאים שרק השמיים הם הגבול שלהם. כלומר: הם מן הגבוהים בעולם.

תאוות הרכישה היא מחלה. רוצים להתהדר ו„להשוויץ" בלבוש יקר במיוחד, בנעליים, או בתכשיט, הנושאים „פירמה", שהיא סימן־שייכות לחברה הגבוהה. במחלה ראוותנית זו לא מנסים אפילו לטפל. להיפך, הממשלה מאפשרת לכל בעל קשרים ורכוש לייבא מותרות מכל ארץ ומכל סוג, לארצנו הקטנטונת, הספוגה כל טוב משלה. הממשלה עשתה „רפורמה במסים", כשנתנה מתנה של מיליוני שקלים לקבוצה של „עיילית" — חברי המועדון של העשירון העשיר. „לא נאה לו", לשר נסים, להמשיך את „מס היסף", אשר לפחות מנסה לקחת קצת מבעלי ההכנסה של למעלה מ־8000 שקלים לחודש. כך מזינים את תאוות הרכישה. משתולל בהגיגת קניות, ואפשר למצוא כאן את הדברים היקרים ביותר.

אך, אצלנו לא מסתפקים בייבוא מותרות, שגם ברחובות יוקרתיות בלונדון, ציריך, ברלין, פריס וניו־יורק נחשבים מותרות של מלכי הנפט, אלא, מנסים לשכנע את הישראלי, שהוא אינו יודע איך לחיות, שהוא חסר־תרבות־חיים, חסר־תרבות־אוכל, ורק הפאר של ארצות אירופה יסלול לו דרך למעמד העליון. ואפשר לשכנע את הישראלי הממוצע. אולי פסיכולוג יסביר מה המניע ומהו הצורך בכל הנוצץ הזה? לא פעם כתבתי על מרצפות, אביזרי אמבטיה מטבחים, נעלים ובגדים, תוצרת־חוץ יקרים־יקרים. אף יבואן לא הצטער על שהביא את הסחורה ארצה. היא נמכרה, והיא נמכרת. והנה, לפני ימים אחדים הזמין רפי בנלולו, את חברות תא העיתונאיות לארוחת־צהריים, כדי להציג לפניהן את

אוצרות כלי השולחן והבית מתוצרת צרפת: היצרן: לפרג' לימוג'. אלה נמכרים בישראל בחנות ריג'נסי.

רפי בנלולו, 47, עלה ארצה ממרוקו בשנת 1962. הוא עבד בבנק לסחר־חוץ, שבו כיהן כמנהלו. הוא עזב את מקום עבודתו והקים חברה חדשה, קיבל את הסוכנות של יצרני פורצלין „דה לימוג'". אומר בן לולו: אומנם האשה הישראלית יפה, הבית הישראלי המצוי יפה ולפעמים אפילו מפואר. מה שחסר לו — אלה הכלים היפים. יתכן, שריבוי תרבויות והערפה של נוחיות וחיים קלים, מביאים עימם צורות־אכילה, שאינן דורשות מאמץ של עריכת־שולחן. ואז, רפי בנלולו הציג לפנינו כלים מפוארים מאוד. לא כולם לטעמי, למרות היוקרה שלהם, אך כולם יקרים ביותר. הפריט הזול ביותר, מלחיה ופלפליה, 20 ש"ח, אך יש מערכת אוכל שבמחירה אפשר לרכוש דירה יפה בישראל, כלומר: כ־60.000 ש"ח. סכום כסף או כסף חהב, כל מולג או כף הם: יצירות אומנותיות כבדות משקל, שמחירן נע בין 2500 ש"ח — 11,000 ש'. שאלתנו, האם כבר רכשו חברי־כנסת או מוסדות ממלכתיים סרוויס, או סכום, ואולי אפילו חרות כהם שם המוסד או המשפחה. רפי בנלולו שמר על סודיות מקצועית ואמר רק, כי מוסד ממשלתי עדיין לא הזמין סרוויס כלשהו, אך אני תקווה שלקראת אורחים רמי־מעלה, יכינו שצריכים כלים יוקרתיים, וגם יזמינו.

דבר אחד ברור לי: חומוס לא יגנבו מצלחת „דה לימוג'".

חיה יוסף

להגדיל את שמיר פי 16

לאוהדי ספורט מושבעים זהו חידוש מהמם ומפתה. ניתן, למשל, להריץ תמונה אמצעית של קולע לסל (משידור טלוויזיה), ולהקפיא אותה בסידרה של שמונה תמונות קטנות מסביב. ישנה אפשרות לקרב ולהרחיק, להגדיל ולהקטין — אם תרצו — שרון קטן, או לחילופין שמיר גדול פי 16 — בלחיצת כפתור יהיה בידכם שלט־רחוק על הפיזיונומיה של נבחרי האומה (גם בזה יש משהו נחת, לא כן?).

עוד הציגה חברת „סניו" מערכת סטריאו בשיטת צליל היקפי מורחב, שמעניק תחושה של אולם קונצרטים ממש. חבל רק, שהשמיעו לנו תמונה אחת בלבד מכל התערוכה הנהדרת של מוסורגסקי. גם מכשיר טייפ קסטות דיגיטאלי, המשתווה באיכות הצלילים שלו לקומפקט דיסק, ראה אור לאחרונה. והחידוש האחרון: וידיאו־קומפקט־דיסק, המשלב מוסיקה איכותית עם תצוגה ויזואלית על גבי מסך הטלוויזיה.

המוצרים הללו הם חידוש בעולם הרחב, ובקרוב ישווקו גם בישראל. לפניכם מחיריהם של הנ"ל, שבנוסף לאיכותם, גם הצד העיצובי לא קופח:

וידיאו סופר דיגיטלי — 3,800 ש"ח מערכת סטריאו — 4,460 ש"ח טלוויזיה ק.ו.ג המציגה תמונה בתוך תמונה (על רקע שידור ישיר ניתן לראות תמונה מוקטנת מתחנה אחרת או מוידיאו) — 3,344 ש"ח. המחירים כוללים מע"מ, ואת המוצרים ניתן לרכוש ב־4 תשלומים. היכן? באולמי התצוגה של החברה, ברשתות השיווק ובחנויות החשמל (המובחרות כמובן) ברחבי הארץ.

רחל שלו

היפה מכל היה גן החיות בבאזל — סירטון וידיאו שצולם על־ידי איש השיווק מחו"ל של חברת „סאניו". אפילו הנמרים שהסתובבו בגן נראו יותר ידידותיים מן המכשירים והמתוחכמים, במעט עד כדי פלצות, שאותם חוגים האיש. הסירטון צולם במצלמת וידיאו 8 מ"מ משוכללת מאוד, עם איכות תמונה וצליל משכנעים בהחלט. מבאזל על כל פנים, השתכנעתי.

„האינשטיין של יפן" מסתבר, אינו נח לרגע. החברה היפנית, המתגאה בהיקף מכירותיה בעולם ובשנים האחרונות גם בישראל, טוענת לכתר ה„מובילות" בענף האלקטרוניקה הבידורית הביתית.

החידוש המרשים ביותר שהציגה חברת „סניו", הוא וידיאו־סופר־דיגיטלי, שמציג על המרקע, בו־זמנית, תשע תמונות או תמונות שונות. בלחיצת כפתור יכול הצופה המאושר/מבולבל לבחור את התחנה הרצויה לו מבין כל אלה שהעלה על המסך.

בפירוש מאושרת

עשרים ושמונה שנים עבדה דורי פש, 62, חברת קיבוץ רשפים, בלול של קיבוצה, עד שכאחת מהתייחדויותיה עם עצמה, בעת תרגול המדיטאציה הטרנסצנדנטאלית, עלו בתושיה ריח הדבק הטרי וזכרונות סבה שהיה כורך אומן ברומניה, ושל אביה אשר כרך ספרים לפרנסתו.

ברגע ההוא, בחרה דורי להסב מקצוע ולהכשיר את עצמה ככורכת ספרים.

שמעון, בעלה, אשר ללא סיועו השוטף לא היתה דורי יכולה לפתח את מיקצועה־תחביבה זה, נסע בבוקר חורפי אחד בטרקטור אל העיר עפולה, והעמיס על עגלה שהיתה רתומה ליצולו, מכונת־חיתוך שנפלטה מאחד מבתי־המלאכה שבעיר.

כאוהבת עבודות־יד מילדות וכמי שהתעקשה, שבחלקת־האושר („אני לא רק מרוצה" אומרת דורי ויהלום נוצץ בעיניה, „אני בפירוש מאושרת") שלה העיסוק בכריכת ספרים יפרנס אותה בכבוד, היא כורכת ספרים בעבור סמינר אורנים ובעבור הקיבוצים דברת, בריקאי, נוה־איתן ונוה־אור.

בבית־המלאכה הקטן שלה יש מכונת חיתוך (גליוטינה) גדולה בה נערכים סרכי העודף של הניירות. ומכונת חיתוך קטנה לישור פינותיהם.

אופן הכריכה הוא זה: היא לוקחת ספר קרוע, תולשת את שעריו, מיישרת את הפיסת־הנייר, מצמידה שני דפים ריקים, מלפנים ומאחור, תופרת בטן אל גב, מיישרת במכונת החיתוך, מדביקה פס של בד, עוטפת בפיסת־קרטון, מניחה תחת מכבש וממתינה ימים אחדים עד שהכל יתהדק.

היא עובדת שעות רבות ביממה, לאושרה כי רב, היא מוציאה תחת ידיה ספר כרוך, אחת לארבעים דקות.

היא לימדה שבעה כורכים את מלאכתם ובכל הידוע לה אין המלאכה נלמדת במוסד לימוד כלשהו, אלא מועברת בבתי־המלאכה כלימוד מעשי. על־מנת לסמוך את רגישותה הדקה והמיוחדת לכך שהעבודה הזו אכן תפרנס אותה בכבוד מספרת דורי את הסיפור הזה: „כשהייתי מחסנאית־מכולת וביקשתי סכינים לקילוף תפוחי־אדמה אמר לי מרכז המשק: „בשנה שבה קונים טרקטור את מעיזה לבקש סכינים?" אז הבנתי שאני מסומנת בסידור העבודה בצד של השירותים. כשהייתי מרכזת הלול — כל מה שהזמנתי הגיע אלי כמעט בו ביום. אז הבנתי, שאני מסומנת בצד של הייצור".

ריח ספרים נושנים, רצועות־נייר על הרצפה, מתורר, מהדק סיכות, סלילים של חוט לבן, ערימות ספרים כרוכים תחת המכבש.

כשהיא סורקת את הכרכייה הקטנה,

דורי פש, בבית המלאכה

הביתית, לב האושר שלה, אני מהרהר לעצמי בקול פנימי, שאם לא אפשרי לכונן גן־עדן עלי אדמות, השמיים ממילא יכולים לחכות, כמה טוב, שלכל הפחות יכול אדם לתחום לעצמו גינה קטנה של עדנה.

אברהם שרון

זה | מה | שיש

מפרם בודד מכפר־סבא

קליב שלטר, עולה מבריטניה המתגורר בכפר־סבא ומשמש כקצין ראשון בצי הסוחר הישראלי, התקבל על־ידי מועדון היאכטות הבריטי־המלכותי כמשתתף רשמי מישראל בתחרות בינלאומית לחציית האוקיאנוס האטלנטי ליחידים, במסלול שבין פלימוט באנגליה ל„ניופורט" בחוף ארצות־הברית.

במירוץ ישתתפו הפעם 120 ספנים עם מפרשיותיהם מ־14 ארצות אך תהיה זו הפעם הראשונה, בתולדות המירוץ הטרנסאטלנטי היוקרתי שישתתף בו ספן המייצג את מדינת ישראל.

המירוץ, המתקיים אחת ל־4 שנים, מומן עד כה על־ידי השבועון „אובזרבר" ואילו הפעם ימומן על־ידי מבשלות השיכר של „קרלסברג". המאורע מאורגן על־ידי „רוייאל ווסטרן יאכט קלאב אוף אינגלנד", כאשר רק שייטים מיומנים ביותר מתקבלים לקחת חלק במירוץ המפרך — לאחר הפלגת ניסיון של 1500 מילין במפרשית בה הם אמורים לגשת לתחרות. קליב השלים את הפלגת החובה לקראת המירוץ מאיפסויץ' אנגליה לספרד ובחזרה, מרחק 1800 מילין, דרך פלימות, כדי למסור את „פנקס המסע", הרשמי שלו העשוי להבטיח לו סופית את המקום בקו הזינוק, ביוני 1988.

תיפקורה של ספינתו ששמה [illegible] ושאורכה 10.5 מטרים, היה לדבריו, [illegible] השם ניתן לה על־ידי איש עסקים, יהודי [illegible] מבריטניה, שמימן את רכישתה, כדי לקדם את השתתפות הבכורה של נציג ישראל במירוץ הבינלאומי.

בתצלום: קליב ואביבה שלטר [illegible] את ישראלו

כתבה וצילמה: חנה [illegible]

משחק הזרבובים

אפילו מבוגרים אוהבים את „הזרבובים" של הטלוויזיה. ואז יש חדשות: בימיסאלה הפכו את הדמויות החמודות לקרטון, וחברת „סמהר־אמקור" הוציאה בקופסה נאה משחק חדש, „הזרבובים". תמר טל־שיר, שטיפחה את המשחק, קבעה גם את כלליו ואחרי שקוראים היטב את הוראות המשחק אפשר להתחיל. המלאי כולל דמויות חמודות עומדות על משטח פלסטיק, רולטה מסתובבת היטב ורק חבל שבצבעי „הזרבובים" לא בולטים יותר כי קשה למצוא אותם על משטח המשחק הצבעוני. מחיר המשחק: 16.80 ש"ח כולל מע"מ.

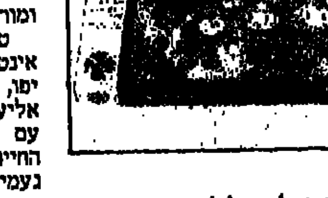

ולמה לא ללמוד?

בחודש הקרוב ייפתחו שלושה קורסי יין של „מועדון היין", בחסות „ריינרס־קלוב" בחיפה ובירושלים, בנוסף לקורס הנערך בתל־אביב.

בחיפה יחל הקורס ב־20 בינואר 88', במלון „דן פנורמה". בירושלים יפתח, לראשונה בארץ, ב־26 בינואר 88' קורס יין לנשים בלבד, במסעדת „משכנות שאננים". קורס מעורב ייפתח באותו יום במלון „המלך דוד".

במהלך הקורס תתקיימנה שש פגישות שבועיות. משך כל פגישה שלוש שעות, בין השעות 20.00־23.00, במחיר 285 ש"ח + מע"מ. למשתתפים יוגש כיבוד קל — קרקרים וגבינות.

הפגישות הראשונות יוקדשו ללימוד התיאורטי שיכלול חומר רקע על ההיסטוריה של היין, התאמת יינות למאכלים והדרך הנכונה לאחסון היין והגשתו לשולחן. בחלק המעשי תיערך טעימת יין וילמדו הדרכים לזהויו. בכל פגישה יטעמו המשתתפים עד עשרה סוגי יינות.

מברשת ו„אמבטיה" לשיניים תותבות

חברת „כ.צ.ט." משווקת בימים אלה „אמבטיה" לשיניים תותבות, המכילה ריח מנטה המחזיק מעמד כ־7 חודשים. הקופסא הינה תחליף אידיאלי לכוס השקופה, אשר בתוכה שמים את השיניים התותבות. הקופסא עשויה מחומר קשיח ואטום, אשר לא ניתן לראות דרכו, ופותרת בעייה אסתטית של שיניים תותבות הנראות מבעד לכוס שקופה. הוא מגיע בצבעים: ירוק כחול, לבן וצהוב. מחירה 8 ש"ח וניתן להשיגה בכל בתי המרקחת וברשתות סופר־פארם.

המברשת לשיניים תותבות היא פרי מחקר של שנים רבות. למברשת סיבים מניילון בצורת חצי סהר, המתאימים למבנה השיניים, ומאחור — סיבים נוקשים בצבע שחור להוצאת שיירי האוכל מבין השניים. מחירה — 7 ש"ח.

אריזה חדשה לטונה

חידוש בלעדי, קופסה חדשה לטונה של חברת „יונה". הקופסה החדשה [illegible] במשיכת טבעת קלה ללא פותחן, ולא נדרש כל מאמץ. קופסאות אלה, [illegible] „קל", עשויות אלומיניום ולא [illegible] מחלידה וקלת־משקל. את הטונה [illegible] להשיג בארבעה סוגים: טונה „המיוחסת" בשמן, במים וטונה „בלו מרין" בשמן [illegible] חידוש נוסף, הינו מילוי השמן בטונה [illegible] הרוחש את השמן לתוך גושי הטונה, [illegible] כך הטונה עסיסית, רכה וחיי המדף [illegible] יותר. המחיר המומלץ לצרכן: [illegible] מ"מ.

שימעו על ארגון „שמע"

ארגון „שמע" זכה בתעודת הוקרה [illegible] פועלה לחינוך ושיקום ילדים [illegible] שמיעה. כמו כן, זכתה בתעודת [illegible] — מעון לילדים יהודים וערבים [illegible] ומורה מחנכת.

טקס חלוקת התעודות נערך [illegible] אינטגרציה חברתית של שכונות [illegible] יפו, ביום רביעי ה־6.1.1988 [illegible] אליעזר שבתל־אביב, על־ידי תנועת [illegible] עם אחר" תנועה בלתי מפלגתית [illegible] החיים והחברה בישראל, שבראשה [illegible] נעמי שרמי.

שרוולי מגן להגנת גב[illegible]

חברת „כ.צ.ט." מייבאת לארץ [illegible] מגן מפלסטיק עם סרט הדבקה [illegible] בשעת רחצה מפני פגיעה באזורים [illegible] מחלות עור, גרמים פגועים [illegible]

השרוול מגיע בשקיות של 5 [illegible] סרט הדבקה אותם, שאינו תולש [illegible] ואינו משאיר קרחות. האטימה [illegible] הרמטית. השרוול מגיע בארבעה [illegible] כף רגל, רגל ויד.

ניתן להשתמש בכל שרוול [illegible] עד שהדבק נאכל. השרוול מוכר [illegible] הביטחון — אגף השיקום, מחיר [illegible] לשרוול לכף יד וכף רגל. — 14 [illegible] וליד.

ניתן להשיג בכל בתי־המרקחת [illegible] הסופרפארם.

צביה בן־שלום בחופש
את המדור עורכת חיה יוסף

הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה נס־ציונה

הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה־1965

ניתנת בזה הודעה שהוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבנייה נס־ציונה, בקשר להקלה באחוזי בנייה ובק"ב צדדי ואחורי, בחלקה 233 בגוש 3637.

החלקה נמצאת באזור מגורים א' 2, בו מותר לבנות בהתאם לתוכנית המתאר, נס/1/1 40% משטח החלקה ובק"ב צדדי 3 מטרים ובק"ב אחורי 6 מטרים.

משפחת מכשוב מבקשת להתיר תוספת של 19.13 מטר, המהווה הקלה של 6% משטח החלקה, בנייה בק"ב צדדי צפוני 2.70 מטר ובק"ב אחורי 5.4 מטר, המהווים הקלה של 10%.

לכל מי שיש לו התנגדות מאיזו סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יואיל להגישה לוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, בתוך מועד של 15 יום החל מיום פרסום הודעה זו.

לאחר מועד זה תובא כל התנגדות שתוגש כנ"ל לדיון בוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, והיא תחליט בנדון.

ניסן קרופסקי, יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, נס־ציונה

הוועדה המקומית לבנין ותכנון עיר בני־ברק

הודעה עפ"י סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965

ישיבת „תורה ושלום" הגישה בקשה לוועדה זאת בתכנית מס' 20230 תוספת לבנין בן 3 קומות מעל קומה מפולשת ברח' הרי יהודה 33 גוש 6187 חלקה 171 באזור ב' בההקלה הבאה:

6 אחוזים בנין/שפור תנאי דיור/מעל 105% המותרים וזה שלא בהתאם לתכנית בנין ערים 105ב' החלה במקום.

כל המעונין, יכול לעיין בבקשה האמורה במשרדי הועדה המקומית בעירית בני ברק, בשעות קבלת קהל, ורשאי להגיש התנגדות מנומקת לועדה המקומית תוך 14 יום מיום פרסום זה.

מ. אירנשטיין
יו"ר הוועדה המקומית לבנין ותכנון עיר בני ברק

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה נתניה

ניתנת בזה הודעה כי לוועדה הוגשה בקשה לאישור שימוש חורג מדירה לחנות על חלקה 30 בגוש 8265 רח' אחד העם מס' 17 ת.ב. 400 בחריגה, מאושרת מבוקשת בהקלה: את התכנית ניתן לראות במשרדי הוועדה.

התנגדויות אפשר להגיש משך שבועיים מיום פרסום מודעה זו.

י. אלהראי, יו"ר הוועדה המקומית

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
הוועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב—יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אשור להקלה לתוספת לאחוזי בנייה קו בניין צדדיים וקו בניין אחורי ברחוב מנחם רוזן מס' 11 גוש 6617, 6636 חלקה 548, 626.

תיק בנין 2/0802011

בקשה מס' 871344

בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתבתו המדוייקת וטלפון.

התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. כססי, סגן ראש העירייה
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — תל־אביב־יפו

מדינת ישראל
חוק התכנון והבנייה תשכ"ה־1965
מרחב תכנון מקומי עמק הירדן
הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה־1965, כי במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה מחוז הצפון ובמשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה עמק הירדן שבמועצה האזורית עמק הירדן, צמח, מופקדת תכנית מפורטת הנקראת „תכנית מפורטת מס' 5238 — קיבוץ מעגן, ביחד עם התשריט המצורף אליה.

ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: גוש 15714.

עיקרי מטרת התכנית: תיחום שטח הפיתוח של הקיבוץ והסדרי הבנייה בו.

כל המעוניין בתכנית רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקבלת קהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על־ידי התכנית וכן מהנדס ועדה מקומית שמרחב התכנון שלה כלול בתחום התכנית או גובל אותו, רשאי תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לתכנית במשרדי הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה האמורה.

את ההתנגדות יש להגיש בכתב בפרוט הנמקות ובליווי תצהיר חתום על־ידי עו"ד המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

תאריך: כ' בטבת התשמ"ח, 10.1.1988

עמרם קלעג'י — יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה — צפון

הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה — עיר עכו
חוק תכנון והבנייה תשכ"ה־1965
הודעה על פי סעיף 149 לחוק

מוסרת בזה הודעה עפ"י סעיף 149 לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה־1965, כי הוגשו בקשות לוועדה המקומית לתכנון ולבנייה — עיר עכו, למתן הקלה לתוספת בנייה ולבנה קירות לפי תכנון עפ"י תכנית 1619 — קו רכס רעפים מעל 3.20 מ' וקירות שלא בשיפוע להלן דרגות — עכו מזרח.

להלן הבקשות ומהות ההקלות:

מס' הבקשה	גוש	חלקה	כתובת	מהות ההקלה
[illegible]	18051	4	בורוכוב 16א	גובה רעפים 3.60 מ' וגובה קיר מפריד 3.20. שטח עליית הגג 46.0 מ"ר
[illegible]	18104	63	כפר עברי 2/4	גובה קיר מרזום 2.00 מ' וקו בניין דרומי 2.70 מ'. שטח עליית הגג 85.00 מ"ר
[illegible]	18107	55	כתר 6	גובה רעפים 3.50 מ' וגובה קירות — מערב ודרום 3.20. שטח עליית הגג כ־64.0 מ"ר
[illegible]	18107	53	כתר 6	גובה רעפים 3.50 מ' גובה קירות דרום ומזרח 3.20 וקו בניין מזרחי 3.70 מ'. שטח עליית הגג — כ־60 מ"ר

ניתן לעיין בבקשות הנ"ל במח' רישוי ובנייה באגף ההנדסה שבעיריית עכו בימים ובשעות שבהן [illegible] הרואה עצמו נפגע מאישור הבקשה ויש לו התנגדות, יוכל להגישה בכתב [illegible] המדוייקת תוך 15 יום מיום פרסום הודעה זו.

א. דוד קסטורי — יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה — עיר עכו

טלוויזיה

08.00 עד כאן חדשות קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 תלמוד שניים אוחזין פשיטא 2 (כ). 08.40 מסך לספרות (יסודי) שלושה משלי שועלים (כ). 09.00 אנגלית ו'. 09.20 השעה שלנו הענק וגנו (כ). 10.00 שעת כושר. 10.10 אנגלית ו'. 10.30 פרפר נחמד. 11.00 חשבון ה' חיבור בשברים. 11.15 צרפתית (על יסודי). 11.30 גיאוגרפיה כללית (ה' ו') אפריקה, הקדמה. 12.00 ספרות (ז' ט') כוץ' והשמרטף. 12.25 אנגלית ט'. 13.00 אנגלית י'. 13.30 הסטוריה כללית אברהם לינקולן. 14.00 עד־כאן חדשות קול ישראל. 14.05 אירופה שלנו סרט תיעודי המעורר את בעיית שימור הערים העתיקות באירופה. 14.40 טבעם של דברים הסטנתר. 15.05 רכבת השמעות. 15.25 גברת פלפלה. 15.40 שעת כושר. 15.50 מאחורי שניות למבואות ים. 16.00 רחוב סומסום. 16.30 מכשפת'ה מכה שנית פרק 7. 17.00 ערב חדש, מנחה דן מרגלית. 17.30 זרבובים. 17.40 תהילה — פיק ברכיים. באחד השיעורים נופל לידי נפצע בברכו ועובר ניתוח. כשהוא חוזר לעבודה, הוא מלא חששות, ולידיה עוזרת לו להתגבר. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 עם הכוכבים: הזמרת האמריקאית סינדי לאופר. 18.45 חידושים והמצאות (ערבית). 19.00 יומן השבוע (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 להיט בראש — מצעד להיטים עבריים, עפ"י מצעדי הפזמונים של רשת ג' וגלי צה"ל, בהשתתפות קהל. 20.30 על גלגלים — ניתוח תאונה עם פקד פרדי הרשקוביץ', סקירת מערכת חדשה, המונעת נעילת הגלגלים בכל תנאי בלימה, השפעת תרופות שונות על הנהג, ולבסוף — מסע של מכוניות עתיקות. מנחה: דניאל פאר. 21.00 מבט לחדשות. 21.35 לקראת שידור. 21.50 שושלת. 22.40 סוף ציטוט — תכנית בענייני ספרות מנחה: ירון לונדון. 23.20 אלפרד היצ'קוק מגיש שם הפרק „הצנצנת" והקריירה של אומן לא פופולארי עושה תפנית, כשהוא נתקל ב„צנצנת" מסתורית. 23.45 פסוקו של יום. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 „קימבה האריה הלבן" — סידרת הנפשה. 19.00 האחים — פרק רביעי: החלטות. 20.00 תצפית: קופים ותנשמות. 20.30 תולדות הצילום בקולנוע הפרק השלישי: „ז'ורז' מליס ממציא החיזיון הקולנועי". 21.00 סוס 2: הקומודורס, רבקה זהר. 21.30 להיטי חו"ל סטינג, סקויז, הרב אלפרט.

רדיו

קול המוסיקה

06.01 „צלילי בוקר". 07.09 „בהאזנה נינוחה": טלמן: קונצ'רטו בסול מג'ור לויולה, כלי־קשת וקונטינואו; לקלר: סונטה בסול מג'ור, לחליל ולבאסו קונטינואו; מוצרט: קונצ'רטו מס' 23 בלה מג'ור לפסנתר ולתזמורת; ברהמס: ארבעה שירים לרביעיית קולית ולפסנתר; קורנגולד: שלישייה לפסנתר, כנור וצ'לו אופוס 1; רימסקי־קורסקוב: סוסטנוטו ואלגרו. 09.00 „קונצרט בוקר": מקס ברוך: שביעייה במי במול מג'ור לקלרנית, קרן, בסון, שני כנורות, צ'לו וקונטרבס (בהרכב) סונטה מס' 3 בלה מג'ור לצ'לו ולפסנתר (א. נבארו/א. וולצ'ק); רייסיגר: רונדו לקלרנית ולפסנתר (ק. בראוברארי/א. דייזי); מנדלסון: קונצ'רטו מס' 2 ברה מינור, לפסנתר ולתז' (מ. פרייה/אקדמית סינט־מרטין/נ. מרינר); צ'ייקובסקי: סויטה מתוך „מפצח האגוזים" (מ. אורזוריך/ג. אקטוסי) [illegible] סימפוניה מס' 9 בדו מג'ור „הגדולה". 11.57 „מנגינת השיר" משירי ארין ביטון. 12.00 „אמנים כאורח": ב. גרוסמייאר — סופרן ד. דולן — פסנתר פ. שוברט: 3 קטעים לפסנתר מבחר שירים. 13.05 „בהאזנה נינוחה". 15.00 „מוסיקה כאן ועכשיו": בוסקוביץ: קונצ'רטו לאבוב (א.ר. ברגיוס/[illegible]) [illegible] קונצ'רטו [illegible] של המנוח ר. ה. [illegible] קאמרי (ר. הארדי/מ. [illegible]) מהדרין/מ. [illegible] 16.00 „מוסיקה ליום ראשון: הירדן „בריאת העולם" (ג. ירון/מ. קריץ ג'. [illegible]) ותוסטיארה/חתו. הקאמרית הישראלית/א. סגלו. 18.00 „למי סידורה" (ש"ח). 19.00 „מוסיקה קלאסית קלה". 20.05 „אינטרלוד". 20.27 „מינה השיר". 20.30 „הקונצרט הקאמרי השבועי" „ימי המוסיקה הקאמרית בגליל העליון 1987": שומאן: שירים לקול ולפסנתר, מתוך אופוס 25 (ח. מינס/ע. צביא). שומאן: שירי אהבה ספרדיים ל־4 קולות ולפסנתר ב־4 ידיים, (ר. וייזל/קססוטו/מ. זכאי/ה. מינס/מ. ריפאו/א. ניומרק וע. צביא). שומאן: רביעייה לפסנתר ולכלי־קשת במי במול מג'ור (ס. ולצמן/א. מלמוד/א. וישמן/א. יספולסקי). ברהמס: 2 שירים לאלט, לויולה ולפסנתר, (ש. זכאי/א. מאיר/ג'. לין) ופניק: ברהמס: חמישייה לפסנתר ולכלי־קשת בפה מינור (ס. ולצמן/ג'. שריג רג צורי/מ. הרשמן/א. יספולסקי). 22.30 „מן המקורות": המוסיקה העממית של קובה ו'. 23.00 „מחוזרי יצירות" ק.פ.ע. [illegible] המוסיקה הקאמרית: הירדן: סימפוניות.

רשת א'

07.30 „רדיו־קל". 08.05 „הסוגה מתוגה". 09.05 „טלרדיו" שירות מידע. 10.05 „שירקודי" פתולות ושירים. 11.05 „פניני בוקר". 12.05 „מערב ים־תיכוני". 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.05 „בראש צעיר" מגזין יומי לילדים ולבני נוער. 15.30 „האוניברסיטה המשודרת" „צרפתית למתקדמים שעור מס' 47". 16.05 „רדיו־שדה" מגזין נוער. 17.10 „צבעי הקשת". 18.05 „מוזרה וגם משלנו". 18.08 „מינחת

רשת ב'

ערב". 19.05 סיכום המשנה היומית. 19.30 שידורים לעולים. 22.05 „תפוח ועץ" תכנית על הקשר בין הורים לילדיהם עורכת ומנחה: רבקה מיכאלי בהשתתפות: ד"ר עמירם רביב פסיכולוג חינוכי־קליני וד"ר חיים עומר: „סביות" — פחדים ממוקדים ו/או מוגזמים.

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „עושים עניין". 09.05 „ביקור בית" עם רבקה מיכאלי. 10.05 „כל צבעי הרשת". 12.10 „אלף־ראלף" ב„בית" עם אהוד מנור. 13.05 „בחצי היום" חדשות ופזמונים. 14.05 „לראות או לא לראות" יומן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 „בת צחוק" הווי והומור. 15.05 „שירים ושעורים". 15.55 „קראתי ספר" קוראים ממליצים. 16.05 „יומן כלכלה". 16.30 „על מספרים ואנשים" מגזין המשק והחברה. 17.05 „רגעי קסם". 18.05 „בעין בוחנת" שאלות וסוגיות במחלוקת. 18.45 היום בספורט. 19.00 היום הזה. 19.35 „עם ישראל" מוסף לעניינים יהודיים בעולם. 20.05 „שלום לבן דודי" פיוט ובירכה בשידור חי. 22.05 „בינינו לבין עצמנו" שיחות עם מאזינים בשידור חי מנחה: אלכס סלמור. 00.15 „להאזין בחלום" שירים לסיומו של יום.

גל"צ

06.05 אוניברסיטה משודרת — מושגי יסוד בכלכלה וההנחות הבסיסיות. מרצה: ד"ר יקיר פלסנר. 06.30 „פוקחים עין". 07.07 שבע אפס שבע עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 „אלה בוקר" עם אלי ישראלי. 10.05 „עשר" שירים עבריים. 11.05 „נכון לעכשיו" עם רמי רשף. 13.05 „רז דה יומי". 13.55 40 לאחור" סיפור היום בתש"ח עם דורי דיין. 14.05 „פגישה יומית" עם יצחק בדנר. 15.05 „שירים לתני" עם ארז טל. 16.05 „ארבע אחר הצהרים". 16.54 באופן מילולי סינתו של אבשלום קור. 17.00 „ערב טוב ישראל". 18.05 „שעה קלה על כלכלה". 18.45 „חמש עשרה קטנות". 19.05 „רדיו ספורט". 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 „בעיקר מוסיקה" המכללה המוסיקלית המשודרת של גלי־צה"ל. יואב קוטנר מגיש הרצאה בנושא: „קול ההתחלות־הדרך לגיבוש הצליל של מהמכני הפופ". 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת — מושגי יסוד בכלכלה — ההנחות הבסיסיות. מרצה: ד"ר יקיר פלסנר. 22.05 „על הרכש ועל הכמאקין". 23.05 „עשרים וארבע היום שהיה" עם ירון וילנסקי. 23.55 „שיחת חצות" עם ד"ר אדי קאופמן מרצה בחוג למדעי המדינה באוני' העברית. 00.05 ציפורי לילה עם שלמה ארצי. 02.05 לא רוצים לישון. 05.05 צלילי בוקר.

שידורי צה"ל 2

19.05 „רדיו רדיו" עם יואב קוטנר. 20.05 „צו — 8" תכנית יומית לחיילים עם אברי גלעד. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 „הפסקת עשר" עם מיכל ניב. 23.05 „קול הג'או הזה" עם דני קרמל.

רשת ג'

06.04 „בחזרה לאושר" להיטים ותיקים. 07.07 „שיר בבוקר בבוקר". 09.05 „מה, כבר תשעה" עם אבי אתגר. 10.05 „דברים טובים". 11.05 „שבעים מי יודע" 12.05 „אהבה יומיומית" עם יוסי סיאס. 13.05 „רק בימי חול" עם מנחם פרי. 14.05 „לי ולך" שיר וברכה. 15.05 „חרש, חריש ומחורש". 16.05 „הצגה יומית" עם יקיר אביב. 18.05 „מצעד הפזמונים הלועזיים". 21.05 „אדום עתיק" שירים שלא נס ליחם. 23.05 „הלילה הוא שירים".

קולנוע

תל־אביב

9.30 ,7.15 ,4.30

אסתר: שחיתות בגדול	9.40 ,7.15 ,5
אורלי: המאבק לחיים	9.30 ,7.15 ,5
בן־יהודה: אבא גנוב	9.30 ,7.00 ,4.30
גת: הקיסר האחרון	9.15 ,6.15 ,3.15
גורדון: מסורה עלייך	9.30 ,7.00
דקל: גאורין, אהבה משוויינת	9.30 ,7.15 ,5
דרייב אין: זעקת הנשרים	7.45
הוד: ריקוד מושחת	9.30 ,7.15 ,5
לימור חדש: ללא מוצא	9.30 ,7.15 ,4.30
סינמה 1: סגור לרגל שיפוצים	
סינמה 2: שגעון בחלל	9.30 ,7.15 ,5
פאר: יופיו של החטא	9.30 ,7.30 ,5
פאריס: גדול מהחיים	9.30 ,7.15 ,2 ,12

רב־חן:

חן 1: מעקב צמוד	9.30 ,7.30 ,5
חן 2: הנסיכה מבכרלי הילס	9.45 ,7.25 ,5
חן 3: מחלון חדר המיטות	9.45 ,7.40 ,4 ,2 ,11
חן 4: המכשפות מאיסטוויק	9.45 ,7.40 ,5 ,2 ,11
חן 5: חצות מעבר לפינה	9.40 ,7.30 ,5 ,2 ,11
שחף: עכבר חבארים	9.30 ,7.00 ,4.30
תל־אביב: השוטר מלוס אנג'לס	9.30 ,7.15 ,5
תכלת: גן השיש	9.35 ,7.00 ,4.30
לב 1: נערות עבודות	10.00 ,7 ,5 ,2
לב 2: סמטוב	9.50 ,7.15 ,4.30 ,2
לב 3: המשפחה	10.00 ,8 ,5 ,2
לב 4: מגדל הרכורים	10.00 ,7.50 ,5 ,2

רמת־גן

ארמון: מעקב צמוד	9.30 ,6.40 ,4
לילי: יופיו של החטא	9.30 ,7.15

רב־גן:

גן 1: הנסיכה מבכרלי הילס	9.40 ,7.20 ,5
גן 2: יום במלכודת	9.40 ,7.20 ,5
גן 3: עכבר חבארים	9.40 ,7.30 ,5
גן 4: ללא מוצא	9.15 ,6.15

ירושלים

אדיסון: השוטר מלוס אנג'לס	9.30 ,7.15 ,4.30
אורנע: יום במלכודת	9.15 ,4.30
רון: תל־אביבי ברלין	9.00 ,7.00 ,4.30

בית אגרון:

חנות קטנה ומטריפה	18.00
אני והחברה	19.45
זאב אמריקאי בלונדון	21.45

כפיר: עכבר הבארים	9.30 ,7.00 ,4.00
אורגיל: הקיסר האחרון	9.15 ,7 ,4.30
מיטשל: שגעון בחלל	9.00 ,7.00
סמדר: מלאכים בשמי ברלין	9.15 ,7.00
הבירה: סגור לרגל שיפוצים	

אורין

אור 1: הצייד	9.15 ,7.15 ,4.30
אור 2: זעקת הנשרים	9.30 ,7.15 ,4.30
אור 3: זאב בדלת	9.00 ,7.00 ,4.30
אור 4: יופיו של החטא	9.00 ,7.00 ,4.30
אור 5: חבלחי משודרים	9.00 ,7.00 ,4.30
עדן: אבא גנוב	9.00 ,7 ,4.30

תיאטרון ירושלים:

מאנון + ז'אן דה פלורט	21.45 ,18.45

חיפה

אורה: ריקוד מושחת	9.15 ,7.00 ,4.30
חן: יום במלכודת	9.00 ,7.00 ,4.30
עצמון 1: ללא מוצא	9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 2: שגעון בחלל	9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 3: חבלחי משודרים	9.15 ,7.00 ,4.30
רון: אבא גנוב	9.00 ,6.30 ,4
אורלי: בוקר טוב בבילוניה	9.15 ,6.45

קרן אור המודרנית:

יופיו של החטא	9.15 ,7.00
פאר: מעקב הדשני	9.30 ,7.30 ,5.00

נתניה

שרון: ללא מוצא	9.15 ,7 ,5

חולון

סביון: השוטר מלוס אנג'לס	9.30 ,7.15 ,5
מגדלי: מעקב צמוד	9.00 ,6.00
ארמון: אבא גנוב	9.30 ,7.30 ,5

בת־ים

עצמאות: מחלון חדר המיטות	9.30 ,7.15 ,5

הרצליה

היכל: אבא גנוב	9.30 ,7.15 ,5.00

פתח־תקוה

היכל 1: אבא גנוב	9.30 ,7.15 ,5
היכל 2: ללא מוצא	9.30 ,7.15 ,5.00
היכל 3: ריקוד מושחת	9.30 ,7.15

עפולה

מותתרון: המשפחה	9.00

ראשון־לציון

רון 1: אבא גנוב	9.30 ,7.30
רון 2: ריקוד מושחת	9.30 ,7.30

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום א', 24.1
מעגל הגיר הקווקזי: 20.30
אנשים קשים: 20.30

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
מזור — חבינת רייק 20.

חולון
אהרון — הופיין 52.
עין יהב — עין יהב 2.

ירושלים
אליסון — ישעיהו 10.

נתניה
המגן — שד' ויצמן 13.

פתח־תקוה
קופ"ח כללית — חיים עוזר.

רמת־גן
יהלום — קריניצי 63.

תל־אביב
שלמה המלך — שלמה המלך 78.
בלפור — קופ"ח מכבי — בלפור 2.

חיפה
יבנה — אבן סינא 7.

רעננה—כ"ס
ריקסטר — ששת הימים 47 כ"ס.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244; חדרה — 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז

● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.

● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.

● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית. ילדים - כל השבוע.

● בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.

● בית החולים וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.

● בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה

● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים

הדסה ע"כ - ילדים, אורטופדיה, עיניים, א.א.ג. שערי צדק - פנימית, נשים. ביקור חולים - כירורגית.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד יעסוק מידע טלפוני בימים א'-ה' ב־20.00־08.00, בימי ו': 08.00־13.00, טלפונים: 03-433500, 03-433530.

ער"ן - ארגון קשבת בטלפון לילד ולנוער - קו לנוער במצוקה
ירושלים - 02-243358
ת"א - 226027 (24 שעות)
חיפה - 04-229488 (11.00־20.00)
גליל מערבי - 04-922222

קו פתוח לחולים במצוקה בימי ב' ו־ד' - טל. 322782.

„קו פתוח" - ארגון קשבת לילדים ובני־נוער 08-221880 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד החברה לרפואת שיניים בישראל

בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00. בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 18.00—24.00. בשבתות וחגים בין השעות: 21.00—15.00.

הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649.

בחיפה: רחוב הנביאים 26, קומה ג', טל' 523566, פתוחה מדי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה

המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 9.00־24.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.

דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשביר) קומה א', טל' 294869, 03-285822.

מרכז סיוע לקורבנות אונס

לרעננה ואיזור השרון, טל' 052-32482 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית

ער"ן ירושלים — טל' 02-227171
ער"ן תל־אביב — טל' 03-5461111
ער"ן ילדים ונוער ת"א — טל' 03-261115
ער"ן חיפה — טל' 04-672222
ער"ן באר־שבע — טל' 057-418111
ער"ן נתניה — טל' 053-35316

„סילוק מיטורדים"

מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111; לוד/רמלה — 101, טל' 221022־08 עפולה טלפון 065-93334, טבעון — 101, 04-931401. נהריה — טל' 04-823333. בת־ים — טל' 5511111. באר־שבע — טל' 057-74767. שח"ל בגוש דן, טל' 03-330848.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'־ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'־ו': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'—ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.

בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'־ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, מת"ל, לתל־אביב:
בימים א'־ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05*, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'־ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.38.
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.

* רכבת תוספת בימי א' בשבוע ויום אחרי חג בלבד.

בפלילים

הרואין במיליון דולר נתפס באיזור נצרת

מאת שלמה גלזר, כתב „על המשמר"

קילוגרם הרואין, ממנו ניתן להכין 15 אלף מנות סם בשווי מיליון דולר, נתפס אתמול באיזור נצרת בתום מבצע מוצלח של מדורי המודיעין והבילוש של משטרת מרחב העמקים בסיוע מרחב הגליל.
המבצע, שכונה „הילולה", נמשך שתי יממות רצופות בהן בוצעו תצפיות ומעקבים אחרי הסם שהוברח מלבנון ונשלח במכונית ליערי סמים בנצרת.
באזור נצרת נעצרה המכונית החשודה וכה נתפס הסם. המשטרה עצרה 4 חשודים מנצרת ותל־אביב. החקירה נמשכת.

350 גרם הרואין נתפסו בדירת מגורים בת"א

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

350 גרם הרואין מסוג קוק פרסי, 6,000 דולר ו־3,650 ש"ח נתפסו בסוף השבוע בביתו של תושב תל־אביב החשוד כי ניהל יחד עם אשתו תחנת סמים.
צוות בלשים ממפלג הסמים ביחידה המרכזית בתל־אביב, בראשותו של סמ"ר יואב קטלה, החליט לערוך חיפוש בדירת מגורים בשכונת עזרא בעקבות תצפיות שערך במקום. בדירה שהו אותה עת בעל הבית בן 39, גרקומן המוכר למשטרה, אשתו בת 35 ושלושת ילדיהם.
בארובת האח שבסלון הבית נמצאו 350 גרם הרואין מסוג קוק פרסי כשהם מחולקים וארוזים למנות בנות 5 עד 10 גרם, המוכנות להפצה, ובמקום מסתור אחר נמצאו הכספים. כמו־כן נמצאו מאזניים ומשקלות וכן כרטיסי טיסה משומשים ודרכון, ששימשו ככל הנראה את מביאי הסם מתורכיה.
בעל הבית ואשתו נעצרו כחשודים בניהול תחנת הסמים. בטרם הוצאו העצורים מהבית קרא החשוד לשלושת ילדיו והזהירם בתוקף לבל יילכו בדרכיו.
החשודים יובאו היום להארכת מעצרם.

מזכיר המועצה הדתית בנשר שוחרר בערבות

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

יו"ר המפד"ל ומזכיר המועצה הדתית בנשר, משיח עמר, שוחרר ביום שישי בערבות של 13 אלף ש"ח בבית־משפט השלום בחיפה.
עמר נעצר ב־17 בינואר לאחר שהועלה חשד כי הניחה שניים מעובדי המועצה הדתית להשתמש בחומרי בנייה וכלי עבודה של בית העלמין וכן ברכב של חברה קדישא לעבודות שיפוץ בסניפי המפד"ל וחירות ובבית הכנסת „היכל שלמה".
המשטרה חוקרת גם חשד, שמשיח עמר אירגן טיולים בתגים לחברי המפד"ל, וגבה מהם כספים ללא קבלות. טיולים אלה נערכו באוטובוסים המיועדים להסעה ללוויות, טען ב"כ המשטרה.
כן חוקרת המשטרה חשד, שהמזכיר ביצע שיפוצים בסניף המפד"ל, תוך שימוש בחשבונית פיקטיבית ששוגרה למרכז המפד"ל ושילשל לכיסו את התמורה ששולמה עבור חשבונית זו.
חוקרי המשטרה חוקרים גם חשד, שהבחירות למועצת המפד"ל בנשר זוייפו בהשראתו של עמר.
השופט סלים ג'ובראן שחררו, כאמור, בערבות ואסר את יציאתו מהארץ.

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 24.1.1988

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1			1.7068	1.7281	1.7183
דולר אמריקני	1	1.53	1.60	1.5642	1.5838	1.5753
מרק גרמני	1	0.92	0.97	0.9387	0.9504	0.9441
לירה סטרלינג	1	2.74	2.87	2.7922	2.8270	2.8143
פרנק צרפתי	1	0.27	0.29	0.2783	0.2818	0.2801
ין יפאני	100	1.21	1.26	1.2288	1.2441	1.2360
גילדן הולנדי	1	0.82	0.86	0.8356	0.8460	0.8405
פרנק שוויצרי	1	1.13	1.19	1.1544	1.1688	1.1643
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2610	0.2643	0.2626
כתר נורווגי	1	0.24	0.25	0.2461	0.2494	0.2480
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2438	0.2468	0.2457
מרק פיני	1	0.38	0.40	0.3857	0.3905	0.3886
דולר קנדי	1	1.20	1.26	1.2223	1.2376	1.2309
דולר אוסטרלי	1	1.08	1.16	1.1164	1.1303	1.1256
ראנד דר' אפריקני	1	0.47	0.80	0.7907	0.8006	0.7947
פרנק בלגי	10	0.44	0.46	0.4481	0.4537	0.4517
שילינג אוסטרי	10	1.31	1.37	1.3321	1.3487	1.3424
לירה איטלקית	1,000	1.25	1.33	1.2735	1.2893	1.2841

80 חממות הושחתו במושב דור בכרמל — חשד לרקע חבלני

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

80 חממות ובתי צמיחה מניילון בשטח של 25 דונם הושחתו ביום חמישי בלילה במושב דור שלמרגלות הכרמל.
חברי המושב נדהמו לגלות ביום שישי בבוקר, כשהגיעו לשדות הסמוכים למושב, כי אלמונים השחיתו 80 חממות ובתי צמיחה מניילון.
החממות שניזוקו שייכות לחמש משפחות מהמושב והנזק נאמד בכ־80 אלף דולר.
אחת החברות במושב אמרה לכתבנו, כי מה שאירע מהווה מכת מוות לחקלאות במושב, שמקיים בקושי את המשקים החקלאיים שלו.
אחד מבעלי החממות שהושחתו, יהושע בדה, סיפר לכתבנו: „הגעתי בבוקר לחממות ונוכחתי המום. החממות הושחתו ונקרעו בידי אלמונים. כרגע אין כל סיכוי לתקנן בגלל הגשם שיורד ואי־אפשר להיכנס למקום בגלל הבוץ. כל היבולים של פלפלים ומלפפונים בהם השקענו עבודה רבה הושחתו והכל ירד לטמיון".
בתשובה לשאלת כתבנו אמר בדה, כי זו הפעם השלישית שאלמונים מחבלים בחממות של מיושב דור. „בכל פעם נפגעו משפחות אחרות. מדובר כנראה במעשים על רקע לאומני בעיקבות כל מה שקורה עכשיו".
משטרת זכרון יעקב קיבלה כבר שישי חמש תלונות ופתחה בחקירה. לכתבנו נודע, כי המשטרה חוקרת בכל הכיוונים.

החשד: הסוכנת גנבה הכספים והמבוטחים נסעו ללא ביטוח

עדינה בקל (39), סוכנת ביטוח עצמאית מרמת־גן, חשודה כי סיפקה לחלק מלקוחותיה פוליסות ביטוח מקיף לרכב ואף סיפקה להם ניירות המעידים כי הם מבוטחים – אך את הכספים ששילמו שלשלה לכיסה ולא העבירה כנדרש לחברות הביטוח. כתוצאה מכך נסעו אותם לקוחות בכבישים ללא ביטוח, כשהם משוכנעים שהם מכוסים מכף רגל ועד ראש.
ביום ו' הובאה החשודה לבית משפט השלום בתל אביב. ב"כ המשטרה רס"ר גילה אליאס טענה, כי בין השנים 1985־1987 קיבלה החשודה כספים אותם אמורה היתה להעביר לחברות הביטוח „הפניקס" ו„אליהו", אך שלשלה את הכספים הללו לכיסה. בידי החוקרים יש מקרים של מעשי הונאה אלו, טענה החוקרת והוסיפה, כי החקירה נמשכת.
כמו־כן טענת רס"ר אליאס, כי החשודה נהגה לזייף את התאריכים על גבי חלק מהפוליסות.
השופט יצחק בראו הורה לשחרר את החשודה בערבות בסך 2,500 ש"ח. (עתי"ם)

סוכנת הביטוח עדינה בקל החשודה בהונאת לקוחות (צילום: אבי הזאב)

ועדת בירור של משרד־החינוך:

מותה של הילדה בגן הילדים בר"ג — תאונה שאי־אפשר היה לצפותה

הילדה רותם פרי, תלמידת גן הילדים ברחוב מוריה ברמת־גן, מתה כתוצאה מתאונה מזעזעת אשר אי־אפשר היה לצפותה מראש. למסקנה זו הגיעה ועדת בירור שהקים משרד־החינוך והתרבות מיד לאחר שאירע האסון בחודש שעבר. דו"ח הוועדה הוגש בסוף השבוע להנהלת המשרד.
על־פי ממצאי הוועדה, שבראשה עמד המפקח אהרון בלצ'ינסקי, ארעה התאונה שעה שהילדה, עם שאר ילדי הגן, שהתה בחצר גן הילדים והשתמשה בסולמת קשתות. ילדים הזעיקו לפתע את העוזרת לגננת בצעקות שרותם נרדמה על הסולמת. העוזרת הוציאה מיד את הילדה מבין הצינורות וכעבור כ־20 דקות קבעה אחות „טיפת־חלב" שהוזעקה למקום את מותה. הפתולוג המחוזי קבע שהילדה נפטרה מחנק כמעט מיידי ברגע שראשה נתפס בחלל שבין המעקה והצינור העליון של הסולמת.
ועדת הבירור, על דעת כל משתתפיה, לא מצאה חריג כלשהו מן המקובל, לא במתקנים הקיימים בחצר הגן בכלל ולא בסולמת הקשתות בפרט — הן מבחינה בטיחותית והן מבחינת אחזקתם. הוועדה גם לא מצאה חריג בסידורי הפיקוח והשמירה הנהוגים בדרך כלל בגן. על כן רואה הוועדה את האסון כמקרה של תאונה מזעזעת אשר נראה שבלתי אפשרי היה לצפותה מראש.
הוועדה ממליצה בפני משרד־החינוך לפעול לקבלת תו תקן מחייב ממכון התקנים הישראלי לגבי מתקני משחק בגני ילדים ומוסדות חינוך בכלל. כן מומלץ שמומחים יבדקו — עד שיפורסם את התקן — את הקשתית. כן מומלץ שמומחים יעיינו ויגבשו המלצות לגבי מקום הצבת מתקני משחק בחצרות גני ילדים. עוד מוצע לפרסם הנחיות מפורטות יותר בדבר פיקוח והשגחה על ילדי הגן. (עתי"ם)

שני ערבים חשודים בתקיפת צעיר יהודי

מניעים לאומניים הינחו את ריאד עודה (20) מכפר טמרה שבגליל שבם בשתקף ביחד עם ידידו צעיר יהודי ואיים עליו בסכין. עודה שיכנע את ידידו הקטין להצטרף אליו „להרוג יהודי בנקמה על הדברים שהיהודים עושים לערבים" — טען ביום ו' ב"כ המשטרה, כאשר ביקש לעצור את עודה להמשך החקירה.
רס"ר כרמלי סיפר בבית־משפט השלום בתל־אביב, לשם הובא החשוד, כי השניים, המתגוררים באותו כפר ועובדים במסעדת „פקין" בתל־אביב, סיימו את עבודתם במסעדה ביום ה' לפנות בוקר. עודה לקח עימו סכין קצבים גדולה ושיכנע את הקטין להצטרף אליו כדי להרוג יהודי. השניים יצאו מהמסעדה וליד גן העצמאות פגשו בצעיר חומוסכסואל. הם ניגשו אליו ועודה ניסה לתקוף אותו בעזרת הסכין. החשוד איים עליו ואמר לו: „אמצוץ את הדם היהודי שלך", טען החוקר.
רס"ר כרמלי סיפר עוד, כי הצעיר היהודי המבוהל החל להימלט כשהשניים רודפים אחריו. ברחוב בן־יהודה הוא זיהה איש מחברת שמירה פרטית וזה עצר את שני התוקפים והזעיק את המשטרה. (עתי"ם)

בבית המשפט המחוזי בירושלים

תיקי הצהרות מות 97/87, 98/87, 99/87

בעניין: חוק הצהרות מות תשל"ח — 1978
ובעניין: הצהרות מותם של נספי שנות השואה המפורטים להלן.
המבקש: יעקב מושר מרח' הרב אשי 15, תל־אביב — ע"י ב"כ עוה"ד א. גביש ו/או א. רוזן ו/או א. מאירי מרח' צייטלין 29, תל־אביב 64955.

הודעה

להווי ידוע כי המבקש פנה אל בית המשפט המחוזי בירושלים בבקשה להצהיר על מותם של נספי שנות השואה המפורטים להלן שנעלמו ומשערים שהם מתו וכי בית המשפט ידון בבקשה הנ"ל ביום 23.3.88 בשעה 8.30.
ואלה תיאורים של הנספים לפי הצהרות המבקש:

	שם הנעדר מקום ותאריך לידתו	מקום מגורים רגיל	מקום מגורים ידוע אחרון	התעסקות	אזרחות	התאריך הידוע לאחרונה היה שהנעדר עדיין חי בחיים והמקום שבו נמצא אז
1.	חיה מושר לודג' — פולין, 1895	גוטנזורבסקי 19, לודג', פולין	גיטו לודג'	עקרת בית	פולנית	בשנת 1944, באושוויץ
2.	דוד מושר, לודג', פולין, 1925	גוטנזורבסקה 19, לודג', פולין	לודג', פולין	תלמיד	פולנית	בשנת 1940, בבית החולים בגיטו לודג'
3.	רייזלה־דבורה מושר, לודג', פולין, 1925	גוטנזורבסקי 19, לודג', פולין	מיטורקוב, טריבולנסקי, פולין	תלמידה	פולנית	בשנת 1940, בלודג'

השמות והכתובות של בני משפחותיהם הקרובים ביותר: יעקב מושר, רח' הרב אשי 15, תל־אביב — בן ואח; סימנים אחרים: אין.
מי שיש לו ידיעות על הנספים הנ"ל, מתבקש בזה להמציא לבית המשפט, בין בכתב עד ליום הדיון ובין בעל פה לפני בית המשפט במועד הנקוב לעיל וכל אדם מעוניין הרוצה להתנגד להצהרת המוות יתייצב לפני בית המשפט במועד הנקוב לעיל, אם בעצמו ואם ע"י בא כוחו וינמק את התנגדותו, או ימסור לבית המשפט הצהרה בשבועה שניתנה על ידיו, שבה פורטו טעמי התנגדותו או ימסור הודעה בפני נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל שבה יפרט את טעמי התנגדותו, שאם לא כן יחליט בית המשפט כטוב בעיניו.

ד"ר אליהו צ. בן־זמרה, רשם בית המשפט המחוזי

לאבי מילר ומשפחתו
משתתפים בצערך במות
אביך
קיבוץ רמת־השופט

במלאת שלושים
לפטירת חברנו היקר
ניסן עריף ז"ל
נעלה לקברו לגילוי המצבה
ביום שלישי 26 בינואר 1988
בשעה 15.00
בשעה 15.30 נתייחד עם זכרו במועדון לחבר
המשפחה
וקיבוץ מסילות

במלאת שנה לפטירת יקירנו
יצחק שמי ז"ל
נעלה לקברו בקיבוץ עין־שמר יום ב' 25.1.88
בשעה 16.00
המשפחה

נלכדה חולייה שחבריה הודו ברצח יגאל שחף בירושלים

חברי החולייה המשתייכים לארגון החזית העממית של ג'ורג' חבש תכננו לפגוע באנשי מימשל ביו"ש

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי, וסוכנות עתי"ם

זרועות הבטחון חשפו בימים האחרונים התארגנות של שמונה מחבלים המשתייכת לארגון החזית העממית של ג'ורג' חבש.
חברי ההתארגנות, תושבי ירושלים, רמאללה וחברון, הודו ברצח יגאל שחף בחודש אוקטובר האחרון בעיר העתיקה בירושלים ובדקירת שני האחים אבי ושלום אוחיון בעת שטיילו בעיר העתיקה לפני כשנה.
החוקרים עלו על עקבות החולייה לפני כ־10 ימים, כאשר נתפסו שניים מתושבי מחנה הפליטים שועפט, בחשד שהשתתפו ביידוי אבנים על אוטובוסים הנוסעים לנווה יעקב. השניים שיתפו פעולה בחקירה ונתנו לחוקרים את קצה החוט, שהביא לגילוי חבריהם.
ביום רביעי שעבר, בלילה, ביצעו המשטרה וזרועות הבטחון סגר על מחנה הפליטים שועפט ועל חלק משכונת אבו־טור. הסגר היה נחוץ, כדי ללכוד עוד ארבעה מחברי החולייה, ביניהם צעירה כבת 25, שעל־פי החשד היתה אחת מחמשת חברי החולייה שהשתתפו בתיכנון ובביצוע הרצח של יגאל שחף. הצעירה גם הורתה שהעבירה נשק וחומרי חבלה בין חברי החולייה, משום שהמחבלים ניצלו את העובדה שהבדיקות בנשים פחות מדוקדקות.
מקורות בטחוניים אמרו, כי מדובר בחולייה מסוכנת במיוחד, שתכננה כל פיגוע במשך חודשים, בחנה חלופות שונות לפיגועים ותכננה גם להתנקש בחייהם של פקידי ממשל ישראליים באזור יהודה ושומרון.
משפטם של שמונת החשודים יתנהל כנראה בבית־דין צבאי. כתבי־האישום נגדם כבר הוכנו.

צלבי קרס על האנדרטה לחללי חולון

מאת אשר שילוני, כתבנו בחולון

צלבי קרס והכתובת „פי.אל.או." (אש"ף) באנגלית נמרחו בצבע שחור על האנדרטה לחללי מלחמות השחרור המוצבת בכיכר פאריס מול עיריית חולון. על חלקים מהאנדרטה נמרח צבע שחור לכל אורכה. גם על בניין בית העיריה נתגלתה הכתובת „פי.אל.או." שרוססה בתרסיס אדום.
הכתובות נמצאו ביום ו' בבוקר. המשטרה עצרה מספר פועלים ערבים שעבדו בשיפוץ בית־הדואר הסמוך. בבית הדואר נמצאה פחית צבע שחור ששימש לפי החשד את מחללי האנדרטה.

(צילום: מיכאל פריידין)

ביקורת חצות

המפלס היה גבוה

הרבה זמן לא נראה קהל נלהב וחם כל־כך בסינרמה. להקת „מפלס 42" הצליחה להביא לאולם את כל המעריצים שיש לה בארץ ועוד הרבה יותר מזה. חם, רחוש, מלהיב. היה נעים מאוד בסינרמה.
המלה המיטיבה לתאר את הלהקה היא, כפי הנראה, „מקצועיות". בכל פרט. בכל צליל, בכל מאניירה של הסולן, מארק קינג, ויש לו אחדות, שאף־על־פי שהן קלישאות מקובלות, הן מתקבלות בטבעיות, בהצור־טוב ובאהדה, מצד הקהל. קינג הוא באסיסט נפלא, אחד הטובים בעולם, אם לא הטוב מכולם. מייק לינדאפ הוא קלידן בעל שפת־גוף נהדרת, שמשחק את השירים ואינו מסתפק רק בנגינתם. שאר חברי הלהקה, תורמים גם הם את חלקם לצליל מגובש, קצבי, עשוי היטב ומאוד מלהיב, ברוב השירים.
פה ושם יש נטייה לאריכות־יתר, להפגנת וירטואוזיות (ואין להכחיש, קינג הוא וירטואוז כזה) ומיומנות מקצועית טכנית. אבל לרב, זורם המופע שלהם בקצב, כמעט בלי חריקות, כמעט נקי ממשגים, כמעט מושלם. עשרים הדקות האחרונות, עם „ליווינג איט אפ" ועם „תורשתי" ו„שעודים באהבה", הם שיא ארוך ומלהיב, ארגזמה מוסיקלית. הערב, הופעה נוספת. כדאי בהחלט.

עופר ניר

הסכם על מתן תוספות לגימלאים ייחתם השבוע

מאת אבשלום קווה, כתבנו לענייני עבודה

הסכם בדבר מתן תוספות לגימלאי הפנסיה התקציבית אמור להיחתם השבוע בין ההסתדרות לאוצר.
ועדה מיוחדת בעניין, אשר הוקמה עם חתימת הסכמי המסגרת בשירות הציבורי, החליטה, כי התוספות ינועו בין 28 ל־43 אחוז על־פי ותק העובדים. הוועדה המשותפת לאוצר ולהסתדרות החליטה, כי הגימלאים יוצאי שירות המדינה יקבלו דירוג גבוה יותר והוא יהיה זהה לדרגות העובדים הממשיכים את עבודתם בשירות הציבורי. בראש הוועדה מטעם ההסתדרות עומד סגן יו"ר האגף לאיגוד מקצועי אפרים ז'ילוני. את האוצר מייצג יעקב מלינוביץ.
מזכירות הסתדרות עובדי המדינה החליטה בישיבתה בסוף השבוע לאמץ את ההסכם החדש. מזכ"ל הסתדרות זו, ראובן בן־עמי, אמר בישיבה, כי לראשונה מאז החל המאבק לשיפור גימלת העובדים, נשבר מחסום הסירוב והעיכוב מצד האוצר.

הברפלד אוסר לקיים הבחירות ב„תדיראן" חולון

מאת אשר שילוני, כתבנו בחולון

יו"ר האגף לאיגוד המקצועי, חיים הברפלד, אוסר על מועצת פועלי חולון לקיים היום בחירות נפרדות לוועד חטיבת הקשר ב„תדיראן" חולון.
במברק ששיגר ביום ו' למזכיר מועצת פועלי חולון, משה רינת, אומר הברפלד, שהחלטת מועצת הפועלים לקיים בחירות נפרדות לוועדי העובדים של חטיבת הקשר והמערכות אינה תואמת את החלטת הרשות השיפוטית הארצית של ההסתדרות, שאישרה אמנם קיומן של הבחירות הנפרדות, אך בכפוף להסכמת האגף לאיגוד המקצועי של ההסתדרות. החלטת מועצת הפועלים, נאמר במברק, נתקבלה עוד בטרם ניתנה ההחלטה הסופית בנדון של הוועדה המיוחדת שמינה האגף לאיגוד מקצועי לבירור הנושא.
יצויין, שעד כה קיים ועד אחיד לשתי החטיבות וועד העובדים. בניגוד לעמדת מועצת הפועלים, מתנגד הברפלד להקמת שני ועדים נפרדים.
מזכיר מועצת הפועלים, משה רינת, אמר לכתבנו, שהמברק טרם הגיע לידיו. הבחירות אכן תתקיימנה היום, ואם הוועדה המיוחדת תחליט אחרת — תתקיימנה בחירות חוזרות.

האמן יוחנן אפק ניצח בתחרות השחמט בקיבוץ גת

מאת אבי אמיר, כתב „על המשמר"

אמן השחמט יוחנן אפק מתל־אביב זכה במקום הראשון בתחרות השחמט לזכר צבי טייטלבאום (תמרי) ז"ל, שנערכה אתמול בקיבוץ גת.
אפק, שניצח בסיבוב השביעי והאחרון את האמן הבינלאומי גדי רכליס מבאר־שבע, צבר שש נקודות. שני סיים האמן אבנר ברנר מירושלים עם 5,5 נקודות. הקדימו את גדי רכליס ומאריו רויסמן מבאר־שבע, משה מוסקוביץ' מקרית־גת, יורם תמרי מגת ואלי ברעם מרוחמה 5 נקודות כל אחד.
42 שחמטאים השתתפו בתחרות, כאשר לכל משחק בה הוקצו 20 דקות. בטקס הסיום העניקו בני משפחת טייטלבאום (תמרי) את הפרסים למצטיינים. התחרות נוהלה בידי נתן יונגרייס מהעוגן שהסתייע בנירה יפרח מקיבוץ גת.

מסורב העלייה פרופ' יפה מגיע היום מבריה"מ

מאת יוסף גלילי, כתב „על המשמר"

פרופסור אלכסנדר יפה, מסורב עלייה 12 שנה, מגיע היום מבריה"מ דרך וינה לישראל. יחד עמו מגיעים אשתו רוזה ובתם אנה.
בשדה התעופה בן־גוריון יקבילו את פניהם בנם רימה (דמיטרי), רעיית הבן סניה והנכדה אילנה בת השלוש. הבן ומשפחתו הגיעו לפני שנה ארצה. רימה עובד כיום בטכניון כמורה למתמטיקה.
אלכסנדר יפה, פרופסור למתמטיקה ובוגר המכון להנדסה אווירית הגיש בקשה לעליה ב־1976, וקיבל סירוב בנימוק של „סודות מדינה".
פרופסור יפה פתח לפני שנה בשביתת רעב. ביום ה־19 לשביתת הרעב התירו השלטונות את עליית בנו לישראל ולפני חודש קיבל אישור לעליה. כאמור, הוא מגיע ביום ראשון בערב לישראל.
פרופ' אלכסנדר לרנר, מסורב עלייה 17 שנה, יוצא הבוקר ממוסקבה לווינה ויגיע ביום ד' בערב לישראל. יחד עימו מגיעים בנו ולאדימיר וכלתו טניה.

איבי מוזס: משרד־החוץ לא סייע למשלחת נפגעי הטרור

איבי מוזס, ששיכל את אשתו ובנו בפיגוע ליד אלפי מנשה, שב בסוף השבוע מארצות־הברית, שם השתתף במשלחת נפגעי טרור ומתח ביקורת על משרד־החוץ והטלוויזיה הישראלית שהתעלמה, לטענתו, מקיומם.
„בשביל מי עשיתי את זה, אם לא בשביל מדינת ישראל, פתאום אני מוצא את עצמי בגשם שוטף בקור עז עם נפגעי טירור בכניסה לבית הלבן וניסים משיח שודע לי כי קיבל הוראה לא לשלוח צוות צילום להפגנה כי זה לא חשוב. חשתי זעם וכעס עצום, זהו בזיון ושערוריה. אם בארץ לא מתעניינים בנו, אין פלא שזה היחס שזכינו לו בארצות־הברית", כך אמר. (עתי"ם)

המרדימים יחריפו את העיצומים — שוקלים השבתת כל חדרי הניתוח

גם עובדי המעבדות והביוכימאים ידונו הערב בהחרפת מאבקם ● קיסר קורא לפתוח במו"מ עם רופאי המדינה הממשיכים בעיצומים

מאת יוסף שמי, כתב „על המשמר" וסוכנות עתי"ם

רופאי המדינה משביתים היום את מרפאות החוץ בבתי־החולים איכילוב, רוקח והקריה (יולדות) בתל־אביב, את מרפאות החוץ בבית־החולים שיבא בתל־השומר ומרפאות החוץ של בתי־החולים הפסיכיאטריים בבת־ים ובאר־שבע.
בבתי החולים יופעלו טיפולי הדיאליזה והאונקולוגיה הטיפולית בלבד.
הרופאים המרדימים משביתים היום את חדרי הניתוח בבתי־החולים אסף הרופא והשרון בפתח־תקוה. מחר ישביתו את חדרי הניתוח בבתי־החולים וולפסון בחולון ויוספטל באילת.
הרופאים המרדימים מתכנסים הערב כדי לדון בהחרפת העיצומים. בין ההצעות שהועלו על־ידי רופאים מרדימים נשקלת האפשרות להשבית את כל חדרי הניתוח ולהשאיר רק צוות מצומצם לניתוחי חירום.
גם מזכירות הסתדרות עובדי המעבדות והביוכימאים מתכנסת הערב כדי לדון בהמשך צעדיה. מזכיר הסתדרות זו, אשר גולדשלגר, אמר לכתבנו, כי יציע להשבית את בתי־החולים בהם הרופאים המרדימים ורופאי המדינה אינם שובתים.
ממשרד־הבריאות נמסר, כי תביעות הביוכימאים נדונו בוועדת המעקב המשותפת לאוצר ולהסתדרות וזו מצאה כי אין הצדקה לדרישותיהם.

קיסר קורא למו"מ

„על שר־האוצר לפתוח במו"מ מיידי עם הרופאים המועסקים בשירות ע"י המדינה ולמצוא עימם הסדר כפי שימצא לנכון, ובלבד שגם העבודה במערכת חיונית זו תחזור לתיקנה לאלתר" — אמר מזכ"ל ההסתדרות ח"כ ישראל קיסר במיפגש עם פעילי שכונות ונציגי מרפאות קופת־חולים במחוז השרון שהתקיים בסוף השבוע בהרצליה מטעם מועצת הפועלים במקום.
קיסר הבהיר חד־משמעית, שההסכם שבין הנהלת קופ"ח לרופאיה איננו בחזקת „הסכם שכר חדש", כפי שטוען שר האוצר, אלא הסדר זמני לתקופה מוגבלת שלפיו תשולם לרופאים תמורה בשכר רק עבור עבודה נוספת בפועל לקיצור התורים ולניצול יעיל יותר, במשמרות, של הציוד היקר בבתי־חולים.

מזג אוויר

הטמפרטורות החזויות: ירושלים 2־11; רמת־הגולן 3־10; נהריה 9־16; חיפה 9־16; טבריה 6־16; נצרת 3־13; עפולה 6־15; השומרון 3־12; תל־אביב 8־15; נתב"ג 5־14; יריחו 5־18; עזה 8־17; באר־שבע 6־15; אילת 8־19. (עתי"ם)

עוד התפטרות ב„מילואות" — מנהל הכספים מבקש לפרוש

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

מנהל הכספים של „מילואות", צבי גרינואלד מקיבוץ לוחמי הגיטאות, הודיע בסוף השבוע להנהלת התשלובת על רצונו לפרוש מתפקידו.
צביקה גרינואלד המוכר כ„כח צביקה" ממלחמת־יום־הכיפורים, התמנה לתפקידו לפני כמה חודשים על־ידי מנהל „מילואות" חיא אידלמן, שהחל לכהן בתפקידו בחודש ספטמבר. חיא, שהתמנה במקומו של אושי פרידמן, התפטר לאחר חודשיים, לאחר שהעריך שמצבה של „מילואות" קשה יותר ממה שסבר.
בעקבות פרישתו של חיא אידלמן הוקפאו כמה מינויים שהוא מינה עם בואו לתפקידו. למעשה רק צביקה גרינואלד המשיך בתפקידו עוד כחודשיים.
מקורביו מסרו שהוא התקשה להמשיך בתפקידו לאחר שלמעשה רוקן מכל תוכן ולא ניתנה לו דריסת רגל בדברים משמעותיים. למשל, לא ניתן לו לעיין מראש בנתונים שנאספים עתה ב„מילואות" כדי לבחון את מצבה המשקי והפיננסי של התשלובת על־ידי צוות בראשותו של פרופ' בן־שחר. כמו־כן לא ניתן לו, לדבריהם, להשתתף בישיבות הנהלת „מילואות" ולעיין במאזן של משקי המפר"ק.
נודע, כי גורמים בכירים ב„מילואות" וכן פרופ' בן־שחר ניסו להניא את גרינואלד מלפרוש אולם הוא דחה את פנייתם.
בעקבות המלצות בן־שחר מתנהל עתה מאבק על בחירת מנהלים לתשלובת. אריה בנאי ממצובה, המכהן באופן זמני כמנכ"ל „מילואות", יתמנה כנראה ליו"ר התשלובת. כמועמדים ליתר התפקידים מוזכרים יורם מסר מכפר־מסריק, כמנהל המפעלים החקלאיים, ומאיר שמיק, כמנהל משקי המפר"ק.

4 אנשים, ביניהם בעל ואשה, נהרגו בתאונות בסוף השבוע

רוחמה אסייג (59) ובעלה מרקוס (61) מאשדוד נהרגו ביום ה' בשעות הערב בתאונה קטלנית.
השניים נסעו ברכב פרטי, נהוג בידי הבעל. בצומת ז'בוטינסקי־הראשונים באשדוד נפגעה מכוניתם ע"י מכונית מסחרית, נהוגה בידי צעיר בן 19 מראשון לציון.
כתוצאה מההתנגשות נהרג הבעל במקום. אשתו הועברה במצב קשה לבית החולים „קפלן" ובבוקר יום ו' מתה מפצעיה.
נהג המכונית המסחרית וכן נוסעת שישבה לידו נפצעו פצעים קלים.
המשטרה פתחה בחקירה.
זו התאונה הקטלנית השנייה שארעה במרחב לכיש ביום ה' בשעות הערב. בשתי התאונות קיפחו חייהם שלושה בני אדם.

נהרג בהתנגשו מכוניתו בעץ

תושב רמות־השבים בן 64 נהרג ביום שישי בבוקר כאשר מכוניתו התנגשה בעץ ברחובה הראשי של המושבה.
האיש נהג בשעה 6 בבוקר במכוניתו הפרטית מסוג סוברו, ולפתע סטה שמאלה, מסיבות שטרם הוברדו. המכונית התנגשה בעץ והנהג נהרג במקום. (עתי"ם)